

ČTVRTEK 23. ŘÍJNA 2008

předsedající: PANÍ MORGANTINI

Místopředsedkyně

1. Zahájení zasedání

(Zasedání bylo zahájeno v 10:00)

2. Předložení dokumentů: viz zápis

3. Pirátství na moři (předložené návrhy usnesení): viz zápis

4. Činnost evropského veřejného ochránce práv v roce 2007 (rozprava)

Předsedající – Dalším bodem je zpráva o výroční zprávě o činnosti evropského veřejného ochránce práv v roce 2007 (2008/2158(INI)) (A6-0358/2008), kterou za Petiční výbor vypracovala paní Zdravkova. .

Dushana Zdravkova, zpravodajka (BG). – Děkuji, paní předsedající, a děkuji také za to připomenutí. Během mé mnohaleté pracovní kariéry soudkyně jsem vždy dohlížela na pořádek v soudní síni. Je pro mě tudíž velkou ctí, paní předsedající a pane Diamandourisi, dámy a pánové, že mi bylo umožněno vypracovat výroční zprávu veřejného ochránce práv. Veřejný ochránce práv je v evropském institucionálním systému postavou, jejímž úkolem je hájit práva občanů Evropy a čelit jednání neodpovídajícímu principům dobré správy – špatné správě. Chtěla bych proto poblahopřát evropskému veřejnému ochránci práv, panu Diamandourisovi, k jeho nasazení a profesionalitě, jelikož to, co dělá, je velmi důležité pro běžné občany. Jak řekl Jean Monnet: „Nesjednocujeme státy, nýbrž lidi.“

Taktéž jsem měla to potěšení pracovat na zprávě, která svým charakterem politické skupiny v Evropském parlamentu spíše sjednocuje, než rozděluje. Jelikož nás občané Evropy do tohoto Parlamentu zvolili zjevně proto, abychom hájili jejich zájmy, hledali jsme tedy také kompromisy, abychom vyhověli některým pozměňovacím návrhům předloženým jinými politickými skupinami. Tyto návrhy a dnešní rozprava jsou důkazem, že Evropský parlament bere tento důležitý mechanismus na ochranu občanů Evropy velice vážně. Ráda bych také využila této příležitosti a poděkovala svým kolegům ve skupině Evropské lidové strany (Křesťanských demokratů) a Evropských demokratů, sekretariátu a všem těm, díky nimž je tato zpráva úplnější. .

Jsem hluboce přesvědčena, že právě díky zavedení funkce evropského veřejného ochránce práv budou moci občané lépe uplatňovat svá práva v případech špatné správy, přestože jsou pravidla dobrá, tak aby mohla zajistit maximální ochranu, musí být správně uplatňována. Jsem přesvědčena, že stejně jako je Komise nazývána ochráncem smluv, je také evropský veřejný ochránce práv zastáncem správného provádění právních předpisů Společenství, přestože není v této roli osamocen. Evropský parlament jako jediný demokraticky volený orgán má také povinnost prosazovat práva občanů, což dodává ještě větší význam úzké spolupráci mezi Parlamentem a veřejným ochráncem práv.

Zpráva je důležitá také z toho důvodu, že analyzování konkrétní situace v průběhu roku nám především pomáhá získávat zkušenosti a přijímat správná rozhodnutí pro budoucnost. Neměli bychom zapomínat, že za každou stížností, za každým číslem ve statistikách stojí člověk, který očekává opravdovou pomoc a řešení svého problému. Při práci na této zprávě jsem si uvědomila, že klíčovým aspektem jsou informace. Zpráva ukazuje, že mnoho občanů stále ještě neví, jak hájit svá práva, která jim dává Evropská unie, když musí řešit případy špatné správy. Příkladem toho je počet neoprávněných stížností – 84 %. To jasně ukazuje, že veřejný ochránce práv a evropské orgány musí v tomto směru pokračovat společně a informovat občany Evropy tak, aby mohli svá práva plně využívat. Proto zpráva také navrhuje společné internetové stránky pro podávání stížností všem evropským orgánům, tedy něco podobného, jako je interaktivní manuál, který navrhl veřejný ochránce práv, kde jsou občané, kteří zadali požadované údaje, nasměrováni k příslušnému orgánu, kterému pak mohou svoji stížnost předložit přímo.

Kromě toho jsem se také zaměřila na to, které z existujících záruk znají občané Evropy a ti, kteří jsou v EU trvale usazení, a jak využívají svá práva a zda pomoc, která je jim poskytována, je snadno dostupná,

spravedlivá, nestranná a účinná. Ráda bych upozornila na to, že ve více než 30 % případů nemůže veřejný ochránce práv vůbec zasáhnout. Podle mého názoru by měl veřejný ochránce práv vždy vysvětlit, proč nelze u konkrétní stížnosti přijmout žádné opatření, a tím zvýšit její užitečnost pro občany.

Ráda bych také poukázala na to, že veřejní ochránci práv na vnitrostátní, regionální a místní úrovni hrají klíčovou roli a jejich činnosti by se měly rozvíjet.

Na závěr vás vyzývám, abyste pro tuto zprávu hlasovali, protože podporuje konstruktivní spolupráci mezi veřejným ochráncem práv a orgány a institucemi Evropské unie a potvrzuje, že roli veřejného ochránce práv by měl být externím kontrolním mechanismem a zdrojem neustálého zdokonalování evropské správy.

Děkuji vám.

Nikiforos Diamandouros, veřejný ochránce práv – Paní předsedající, děkuji vám za tuto příležitost promluvit k Parlamentu o výroční zprávě o činnosti evropského veřejného ochránce práv v roce 2007. Rád bych také poděkoval zpravodajce, paní Zdravkové, a Petičnímu výboru za jejich vynikající a konstruktivní zprávu.

V mé zprávě se popisuje pokrok ve vyřizování stížností, prosazování dobré správy a osvětě o roli veřejného ochránce práv. Počet oprávněných stížností se zvýšil, a to jak v absolutních, tak i relativních hodnotách, z 449 (12 % z celkového počtu) v roce 2006 na 518 (16 % z celkového počtu) v roce 2007. Splnili jsme tedy oba cíle, které Parlament trvale zdůrazňoval: zvyšování počtu odůvodněných stížností a snížení počtu neodůvodněných stížností.

Mezi hlavní typy špatné správy uváděné v oprávněných stížnostech patřily: nedostatek transparentnosti, včetně odmítnutí podat informace; nespravedlnost nebo zneužití pravomocí; neuspokojivé postupy; prodlení, kterým bylo možné předejít; diskriminace; nedbalost; právní chyba a nezajištění dodržení povinností. Bylo přijato tři sta čtyřicet osm rozhodnutí, kterými se uzavírala šetření. To představuje 40% nárůst v porovnání s rokem 2006. V 95 případech šetření odhalilo, že k žádným případům špatné správy nedošlo. Takové zjištění není pro stěžovatele vždy negativní, protože alespoň získá vysvětlení od daného orgánu. I když nejsou zjištěny žádné případy špatné správy, mohu označit příležitosti ke zlepšení kvality správy zajišťované institucemi. Pokud tomu tak je, upozorním na ně v další poznámce.

Mnoho z mých šetření vede ke kladnému výslednému shrnutí, které uspokojí jak stěžovatele, tak orgány, na které je stížnost podávána. Sto dvacet devět případů bylo příslušnými institucemi vyřešeno ke spokojenosti stěžovatele. To je dvojnásobek takto vyřešených případů v roce 2006 a odráží to vůli na straně orgánů a institucí zvažovat stížnosti podané veřejnému ochránci práv jako příležitost k rozpoznání a nápravě chyb, ke kterým došlo.

Když zjistím případy špatné správy, snažím se dosáhnout smírného řešení. V některých případech toho lze dosáhnout tak, že daný orgán nebo instituce nabídnou stěžovateli finanční náhradu. Jakákoliv nabídka tohoto druhu je předkládána *ex gratia* neboli jinými slovy bez přijetí právní odpovědnosti a bez vytvoření právního precedentu. Když nelze dosáhnout smírného řešení, uzavřu případ kritickou poznámkou. Kritická poznámka je také vhodná, když není nadále možné daný případ špatné správy odstranit. Potvrdí se v ní, že příslušná stížnost je oprávněná a danému orgánu nebo instituci se naznačí, co udělala špatně. Taková kritika má být konstruktivní, aby napomohla předcházení podobným případům špatné správy v budoucnosti.

Je důležité, aby se orgány a instituce řídily kritickými poznámkami a aby přijaly okamžitá opatření k řešení nevyřízených problémů. Aby bylo možné lépe monitorovat dopad mých výtek, zahájil jsem studii o krocích přijatých v návaznosti na všechny kritické připomínky a v návaznosti na případy zahrnující další připomínku z roku 2006. Výsledky této studie, které byly zveřejněny na mých webových stránkách a zaslány všem dotčeným orgánům, by měly napomoci evropské veřejné službě zlepšit její obvyklé postupy a dále rozvíjet kulturu služby občanům.

V případech, kdy je stále ještě možné konkrétní případ špatné správy odstranit, běžně předkládám danému orgánu nebo instituci návrh doporučení. Pokud na takový návrh nereaguje uspokojivým způsobem, mohu zaslat zvláštní zprávu Parlamentu. Předložil jsem vám jednu takovou zprávu, ve které je Komise kritizována za to, že se nezabývá stížností na porušení týkající se evropské směrnice o pracovní době. Vítám podporu Parlamentu, jak byla vyjádřena ve vašem usnesení ze dne 3. září 2008 na základě zprávy předložené panem De Rossou.

Letos jsem do své výroční zprávy opět zahrnul také případy vynikající praxe. Jedná se o případy, u kterých mám za to, že příslušné orgány nebo instituce reagovaly na mé dotazy příkladným způsobem. Je vyzdvíženo sedm takových případů vynikající praxe. Čtyři z nich se týkaly Komise, jeden Rady, jeden Evropské centrální

banky a jeden Evropské agentury pro bezpečnost letectví. I nadále jsem vyvíjel maximální úsilí, abych zajistil, že evropské orgány a instituce přijmou ve všech svých činnostech přístup, který je zaměřen na občana. Činil jsem tak vyhledáváním každé příležitosti k dosažení smírných řešení a otevíráním více šetření z vlastní iniciativy, abych identifikoval problémy a podpořil osvědčené postupy.

Rád bych se nyní zmínil o některých jiných aktivitách podniknutých s ohledem na zajištění nejlepších možných služeb občanům. Nadále jsem usiloval o zlepšení kvality informací týkajících se práv vyplývajících z právních předpisů EU, zejména těch, které jsou poskytovány prostřednictvím Evropské sítě veřejných ochránců práv. Tato síť, která zahrnuje Petiční výbor, spolupracuje na řešení případů a sdílení zkušeností a osvědčených postupů. Jedním z účelů této sítě je usnadnit rychlý přenos stížností, které jsou pro mě odůvodněné, kompetentnímu veřejnému ochránci práv nebo podobné instituci. Kdykoliv je to možné, provádím převedení případů přímo nebo poskytuji vhodnou radu stěžovateli. Během roku 2007 jsem mohl takto pomoci 867 stěžovatelům.

Další důležitou iniciativou, která by měla být naplněna v průběhu následujícího čtvrtletí, je práce mé kanceláře na vytvoření interaktivního průvodce na pomoc občanům při hledání nejvhodnější cesty k nápravě důvodu jejich stížnosti. Tento průvodce by měl poskytnout ještě většímu množství stěžovatelů možnost přímo oslovit orgán, který je k řešení dané stížnosti nejvíce kompetentní. Stížnosti, které jsou z mého pohledu odůvodněné, budou tedy řešeny rychleji a účinněji. Moje instituce pak bude schopna lépe plnit svoji klíčovou roli – pomáhat občanům, kteří nejsou spokojeni s tím, jak s nimi jednájí orgány a instituce EU.

Veřejný ochránce práv nemůže pracovat sám. Zajištění vysoce kvalitní správy je úkol, který musí být plněn iniciativním způsobem ve spolupráci orgánů a institucí EU. Zvyšující se počet urovnaných případů a smírných řešení je zdrojem povzbuzení a slouží jako znamení našeho společného úsilí, jehož cílem je přispět k budování důvěry občanů vůči Unii právě v okamžiku, kdy je takové důvěry velice potřeba. Jsem Parlamentu také hluboce vděčen za podporu a vedení, jak ve smyslu rozpočtových zdrojů, které poskytujete mé instituci, tak ve smyslu kladného vztahu, který mám navázán s Petičním výborem. S vaší pokračující podporou se budu snažit stavět na úspěších dosažených v minulém roce.

Jelikož se jedná o poslední příležitost během tohoto volebního období Parlamentu, kdy mám tu čest tomuto Parlamentu předložit svou výroční zprávu, rád bych závěrem nechal zapsat do záznamu, že hluboce oceňuji úzkou spolupráci a dobré rady, kterých se mi od tohoto Parlamentu a jednotlivých poslanců dostalo za posledních čtyři a půl roku.

(Potlesk)

Předsedající. – Máte naprostou pravdu. Tento Parlament prokázal, že má k veřejnému obhájci práv důvěru.

Andris Piebalgs, člen Komise. – Paní předsedající, dovolu mi, abych jménem Komise a své kolegyně, paní místopředsedkyně Wallströmové, poděkoval paní zpravodajce Zdravkové za její vynikající práci. Vítáme zprávu Petičního výboru o činnosti evropského veřejného ochránce práv v roce 2007.

Jak víte, Komise učinila rozhodný závazek zlepšit svoji správu a opravdu se zlepšujeme. Je to vidět jak z výroční zprávy veřejného ochránce práv, tak ze zprávy Petičního výboru.

V roce 2007 se počet případů, kdy určitý orgán nebo instituce skutečně zastavily postupy špatné správy v důsledku stížnosti podané veřejnému ochránci práv, zdvojnásobily. Vyjadřuje to ochotu orgánů – zcela jistě včetně Komise – a institucí považovat stížnosti za příležitost k nápravě chyb a spolupracovat s veřejným ochráncem práv ve veřejném zájmu.

Zvýšil se také počet případů, kdy nebyly zjištěny žádné postupy špatné správy. Komise je ráda, že tomu tak je, protože je orgánem, který těchto stížností dostává nejvíce.

Rád bych také zdůraznil skutečnost, že veřejný ochránce práv navrhuje stále více smírných řešení k urovnání sporů a že Komise byla celkově nápomocná, a kdykoliv to bylo možné, ocenila tento typ návrhu. V roce 2007 předložil veřejný ochránce práv Parlamentu pouze jednu zvláštní zprávu týkající se Komise a veřejný ochránce práv ji zde již zmínil.

Rád bych vám ale připomenul, že se tato zvláštní zpráva týká směrnice o pracovní době a že jste o ní jednali s mým kolegou Vladimírem Špidlou teprve nedávno, minulý měsíc.

Dovolte mi skončit třemi konkrétními body, které jsou zmíněny ve vaší zprávě i ve výroční zprávě veřejného ochránce práv. Nejprve k porušování pravidel. Komise, jak víte, přeorganizovala svůj proces rozhodování

o porušování pravidel, s ohledem na vývoj případů. Uvedlo to sdělení „Evropa přinášející výsledky – uplatňování práva Společenství“. Případy nyní sledujeme aktivnějším způsobem a práci pro občany organizujeme účinněji. Byl také zahájen pilotní projekt EU. Mělo by se usilovat o rychlejší vyhledání většího počtu řešení problémů.

Zadruhé bych se chtěl vyjádřit k výzvě orgánů a institucí EU k přijetí společného přístupu k Evropskému kodexu řádné správní praxe. Rád bych vás upozornil na skutečnost, že Komise má svůj vlastní kodex řádné správní praxe, přijatý v roce 2000. Tento kodex stále ještě představuje moderní a velice účinný nástroj. Jeho uplatňování je dobře vžit. Nechci předbíhat událostem, ale v současnosti chceme toto uspořádání zachovat.

Zatřetí se chci zmínit o komunikační politice. Komise jednoznačně vítá myšlenku uspořádat informační kampaň, která by občanům Evropy pomohla dozvědět se více o povinnostech a pravomocích evropského veřejného ochránce práv.

Každý orgán, včetně Evropské komise, má také své vlastní internetové stránky, kam lze podávat stížnosti a petice. Internetové stránky Evropa jsou společné všem evropským orgánům a obsahují odkazy na všechny orgány EU, včetně odkazu na internetové stránky veřejného ochránce práv. Občané jsou takto snadno a hladce nasměrováni na instituce, které jsou schopné vyřešit bezpráví, které se těmto občanům stalo, a jejich stížnosti. Myšlenka interaktivního manuálu vytvořeného s cílem pomoci občanům při určování nejvhodnějšího fóra pro řešení jejich problémů určitě stojí za bližší prostudování.

Ve všech těchto případech bychom totiž nikdy neměli ztratit ze zřetele ty, kteří mají přednost a pro které to vše děláme – občany Evropy.

Andreas Schwab, jménem skupiny PPE-DE. – (DE) Paní předsedající, pane Diamandourosi, pane komisaři, dámy a pánové, nejprve bych chtěl poblahopřát paní zpravodajce Zdravkové k její zprávě, která je, jak se domnívám, její první zprávou. Tvoří skvělý základ pro rozpravu a diskusi o výsledcích vaší práce za poslední rok, pane Diamandourosi.

Tato zpráva do jisté míry navazuje na zprávu, kterou jsem připravil pro Evropský parlament na stejné téma před dvěma lety. V té době jste právě spustili síť vnitrostátních veřejných ochránců práv a petičních výborů a ze zprávy se zdá být zřejmé, že občané Evropy, kteří jsou hlavním předmětem vaší práce, tuto síť mimořádně dobře přijali. Kromě toho je vaše osvětová kampaň, která přinesla zvýšení počtu přijatých odůvodněných stížností, úspěšným příkladem toho, že úsilí o vzdělávání občanů v oblasti jejich práv a příležitosti k získání pomoci stojí zato.

Velmi také vítám skutečnost, že tato zpráva, podobně jako zpráva vytvořená panem Mavrommatisem před několika lety, vyzdvihuje úspěch neformálních postupů, na které se chcete více zaměřit. Příčinou tohoto úspěchu je skutečnost, že čas trávený formalitami lze omezit. Je dobré, že pokračujete v tomto přístupu zaměřeném na občana.

Některé příklady vaší práce za poslední rok ukazují vaši schopnost jednat, ale také váš citlivý přístup k široké veřejnosti v Evropě, jak ve vztahu k evropské směrnici o pracovní době, tak mezinárodní organizaci Evropského parlamentu. Ovšemže pro vás není vždy lehké najít ta správná slova. Veřejný ochránce práv ale musí slabé stránky odhalovat s určitou dávkou předběžného upozorňování a příslušné umírněnosti. Nakonec podstatou toho všeho je naše společná práce ve službách občanů Evropy. Za poslední rok jste k tomu, pane Diamandourosi, významně přispěl.

Proinsias De Rossa, jménem skupiny PSE. – (GA) Paní předsedající, nejprve bych rád poděkoval paní zpravodajce Zdravkové za její práci na této zprávě. Kvalita práce Úřadu veřejného ochránce práv se zřetelně zvyšuje. Dlouho jsme si stěžovali, že se tomuto úřadu předkládá příliš mnoho stížností, které s touto funkcí nesouvisejí. Minulý rok se toto číslo poprvé snížilo a já k této práci panu veřejnému ochránci práv blahopřeji.

Interaktivní příručka veřejného ochránce práv je tvůrčí řešení, které občanům pomáhá při hledání té správné instituce pro jeho stížnost, a myslím, že by její používání mohlo být více rozšířeno. Pokud máme občanům Evropského společenství ukázat, že tato unie pracuje jejich jménem, musíme zajistit, aby jim byly poskytovány odpovědi a řešení jejich problémů.

Marian Harkin, jménem skupiny ALDE. – Paní předsedající, ráda bych začala blahopřáním paní zpravodajce k velmi komplexní zprávě a také veřejnému ochránci práv a jeho pracovnímu kolektivu k mnoha pozitivním krokům, které učinili v roce 2007.

Nejvíce povzbudivé pro mě je, že veřejný ochránce práv pracuje na tolika různých úrovních: nejedná se pouze o vyřizování stížností, které tvoří ústřední část jeho práce, ale také o způsob, jakým se dochází k rozhodnutím a řešením. Vyrůstá počet smírných řešení, existují neformální postupy, kdy povaha vztahů s institucemi umožňuje rychlé urovnání případů. To je skutečný pokrok a z něj je třeba vycházet. Řešení, která by byla vstřícná k občanům, jsou cílem, ke kterému se chceme ubírat.

S potěšením také sleduji, že ústřední postavení v programu veřejného ochránce práv zaujímá lepší komunikace na všech úrovních. Přijetí prohlášení o Evropské síti veřejných ochránců práv a rozšířená spolupráce v této oblasti mají zásadní význam a těšíme se na spuštění nových internetových stránek, které budou obsahovat také interaktivního průvodce na pomoc občanům.

To mě však přivádí k mé poslední poznámce, která se týká občanů a odkazuje na předkládaný ústní pozměňovací návrh k odstavci 23. Znění tohoto odstavce je následující: „navrhuje, aby veřejný ochránce práv přijal opatření ke snížení počtu stížností (celkem 1021), neboť v tomto ohledu nebyly z jeho strany dosud podniknuty žádné kroky“. Tento ústní pozměňovací návrh usiluje o změnu posledního slovního spojení – „neboť v tomto ohledu nebyly z jeho strany dosud podniknuty žádné kroky;“ na znění „v případech, kdy není možné učinit žádná opatření“.

Z pohledu veřejného ochránce práv není žádné opatření možné, ale z pohledu občana není žádné opatření učiněno – a to jsou dva velice odlišné pohledy.

Mám tedy otázku: je 1 021 občanům objasněno, že ze strany veřejného ochránce práv není žádné opatření možné, společně s podáním jasného vysvětlení a, kde je to možné, s následnou radou, nebo se jednoduše žádné opatření nečiní? Pokud je prvně uvedené pravdou a občanům jsou poskytnuty důvody, nemám s tím žádný problém a jsem vskutku velmi potěšena. Pokud je ale pravdou to posledně uvedené, pak budou občané znechuceni a rozzlobeni. Proto bych u tohoto bodu poprosila o objasnění.

Margrete Auken, jménem skupiny Verts/ALE. – (DA) Paní předsedající, ráda bych poděkovala paní zpravodajce za její skvělou zprávu. Je to dobrá práce a byli jsme obzvláště potěšeni značnou ochotou ke spolupráci. Ráda bych také poděkovala veřejnému ochránci práv za jeho brilantní výroční zprávu. Instituce veřejného ochránce práv je pro EU samozřejmě neuvěřitelně důležitá. Jeho práce ukazuje, že EU je Evropanům blíže, než jak se o ní traduje, jelikož kritice naslouchá takovým způsobem. Naštěstí je na správné cestě. Ke spokojenosti stěžovatelů bylo urovnáno mnohem více stížností než v minulém roce díky tomu, že je zohlednil samotný orgán EU. Z toho vyplývá, že systém EU začíná chápat potřebu sloužit občanům co nejlépe. Některé orgány se doporučením bohužel neřídí. Za takových okolností může veřejný ochránce práv učinit jediné – předložit záležitost Parlamentu, což je možnost, z jejíhož zneužívání jej zle těžko nařknout, protože minulý rok byl Petičnímu výboru předložen pouze jediný případ.

Když se případ dostane před nás zde v Parlamentu, jsme zjevně povinni vyjádřit svoji ochotu jít k Evropskému soudnímu dvoru, pokud se daný orgán neřídí rozhodnutím veřejného ochránce práv. Tímto způsobem můžeme dát veřejnému ochránci práv nezbytné slovo a autoritu v rámci systému. Jménem skupiny Zelených/Evropské svobodné aliance jsem předložila několik pozměňovacích návrhů, jejichž jediným účelem je objasnit koncepci špatné správy. Mělo by být možné rozeznat ty případy, kdy veřejný ochránce práv může dojít ke zjištění, že orgán nebo jiná instituce EU nedodržují pravidla a zásady, které se jich týkají. Nejedná se ale o žádnou špatnou správu v případech, kdy veřejný ochránce práv pouze poznamená, že existuje prostor ke zlepšení ve způsobu, jakým příslušný orgán řeší záležitosti. Právě na objasnění tohoto rozlišení se zaměřuji mé pozměňovací návrhy.

Na konec mám podobnou otázku, jakou položila paní Harkinová, o situacích, kdy dojde k zamítnutí případů. Rádi bychom věděli, proč jsou zamítány. Důvod by měl být v ideálním případě uveden v odpovědích na stížnosti a já bych se ráda zeptala, jestli tomu tak skutečně je, protože jinak by to bylo velmi frustrující, jak již bylo zdůrazněno.

Marcin Libicki, jménem skupiny UEN. – (PL) Paní předsedající, pane veřejný ochránce práv, pane komisaři, úvodem bych rád pochválil paní Zdravkovou za její velice dobrou zprávu. Zpráva uvádí, že veřejný ochránce práv odvádí dobrou práci. Vyzdvihuje také skvělou spolupráci mezi veřejným ochráncem práv, Evropským parlamentem a Petičním výborem. Petiční výbor vystupuje, pokud se jedná o kontakt s veřejným ochráncem práv, jménem Evropského parlamentu.

Zpráva byla přijata jednomyslně, aniž by se kdokoliv zdržel hlasování. To naznačuje, že Parlament sdílí názor paní Zdravkové na vysokou kvalitu práce veřejného ochránce práv. Veřejný ochránce práv se často účastní zasedání Petičního výboru a vždy ke své práci poskytuje podrobné informace. Zasedání výboru se

vždy účastní zástupce veřejného ochránce práv, který je zde dnes přítomen, a já bych mu za to rád poděkoval, protože to dokazuje, že navzájem sledujeme svoji práci.

Počet stížností, které jsou považovány za odůvodněné, poukazuje na jisté závěry. Jedním z nich je, že společnost v Evropské unii vaši práci, pane veřejný ochránce práv, sleduje, a tak si vytváří lepší představu o tom, které stížnosti by vám měly být adresovány. Jistě jste nijak nezměnil svoji politiku ohledně toho, co je a co není odůvodněné. Zůstáváte objektivní a vaše práce je taková, že si jí lidé cení a začínají ji lépe chápat. Petiční výbor pracuje společně se Soudním dvorem a vašim oddělením, pane veřejný ochránce práv, na přiblížení Evropské unie a jejích orgánů občanům. V tom spočívá váš úspěch, pane veřejný ochránce práv. Rádi bychom vám velice poděkovali za vaše úsilí. Poděkování patří také paní Zdravkové za její zprávu.

Dimitrios Papadimoulis, jménem skupiny GUE/NGL. – (EL) Paní předsedající, zpráva o činnosti evropského veřejného ochránce práv nám dává příležitost zjistit, jak občané pohlíží na práci orgánů Evropské unie, a dává nám praktické podněty a příklady, jak mohou orgány Evropské unie zlepšit způsoby svého fungování a to, jak sloužit občanům.

Rád bych poděkoval nejprve evropskému veřejnému ochránci práv panu Diamandourosovi za jeho výjimečnou práci a poté naší zpravodajce paní Zdravkové za velmi zajímavou zprávu a využil této příležitosti ke zdůraznění určitých bodů:

Zprvė skutečnost, že se počet stížností, které veřejný ochránce práv dostává, zvyšuje, je velice dobrá věc, ale je to v rozporu s pocitem uspokojení Komise ve smyslu neustálého zlepšování její správy a větší transparentnosti. Doporučil bych Komisi, aby byla upřímnější a skromnější.

Pozitivní je rovněž skutečnost, že se zvýšil počet odůvodněných žádostí a účinnost zásahů evropského veřejného ochránce práv. Naprostá většina stížností se však stále ještě týká záležitostí, které nespádají přímo pod jeho úřední pravomoc. V Evropské unii existuje velké procento občanů, kteří touží po větší transparentnosti a spolehlivém řízení ze strany evropských orgánů i při uplatňování právních předpisů Společenství obecně, a bohužel se s tím ne vždy setkávají. Proto Evropský parlament opakovaně žádal, aby orgány a organizace Evropské unie dostaly finanční a lidské zdroje, kterých je třeba k zajištění okamžitých a detailně propracovaných odpovědí občanům na jejich stížnosti, otázky a doporučení.

Potřebujeme rozvíjet také spolupráci mezi evropským veřejným ochráncem práv a veřejnými ochránci práv v podobných organizacích na vnitrostátní, regionální a místní úrovni v členských státech. Je také třeba, abychom termínu „špatná správa“ přiřadili širší, otevřenější interpretaci, aby zahrnoval i případy, kdy správní orgány vykazují ledabylý a nedbalý přístup nebo nedostatek transparentnosti při plnění svých povinností vůči občanům. To povede k podstatnějším intervencím ze strany veřejného ochránce práv, což je v zájmu občanů. Nesmírně důležité je rovněž, aby se veřejný ochránce práv zabýval případy, které se týkají všech orgánů Evropské unie, včetně těch, které vykonávají činnost v rámci třetího pilíře.

Nakonec bych rád znovu zopakoval výzvu všem orgánům a organizacím Evropské unie, aby přijaly společný postup vůči Evropskému kodexu řádné správní praxe. Nestačí, abychom uznale hovořili o evropském veřejném ochránci práv....

(Předsedající řečníka přerušila)

Nils Lundgren, jménem skupiny IND/DEM. – (SV) Paní předsedající, instituce známá jako veřejný ochránce práv je vedle Volva a IKEY nejznámějším příspěvkem Švédska světovému společenství. Jedná se o velice důležitou institucionální inovaci pro demokracii obecně a pro orgány EU obzvlášť. Proč? Přece kvůli tomu, že veřejný ochránce práv tu existuje proto, aby zajistil občanům možnost dožadovat se svých práv v politických a správních strukturách, které se stávají čím dál tím více složitými, a proto neprůhlednými. Nikde v demokratickém světě není spletnost a neprůhlednost tak dominantní jako v byzantsky neproniknutelných mocenských strukturách, které EU vytvořila a které se neustále dál rozpínají.

Jenom občas pocítím nějaké nadšení ze zpráv, které jsou nám zde v Evropském parlamentu předkládány. Když se to stane, týkají se takové zprávy vnitřního trhu nebo určité otázky životního prostředí. Zpráva paní Zdravkové je další výjimkou z tohoto pravidla. Dává vzniknout obrazu veřejného ochránce práv, který je velmi působivý, aby posílil jednotlivce proti byzantské hegemonii, jež se tu rozvíjí. Mám na mysli informace poskytované široké veřejnosti prostřednictvím řádně aktualizovaných internetových stránek, informačních přehledů, sítí vnitrostátních a regionálních veřejných ochránců práv, konferencí a zejména setkání a jiných kontaktů s eurokraty v rámci systému, který byl navržen tak, aby mohli posledně jmenovaní pochopit, že v tomto systému jsou tu spíše oni pro dobro Evropanů než Evropané pro dobro jejich.

Zároveň je politováníhodné, že mocná elita Evropy uskutečňuje evropský projekt, který si většina lidí spojuje s neproniknutelnou a spletitou byrokracií. V očekávání reakce řadových občanů proti tomuto vývoji bychom my zde v Evropském parlamentu měli posílit instituci veřejného ochránce práv. Měli bychom proto hlasovat pro zprávu paní Zdravkové a zejména přivítat požadavek, aby měl veřejný ochránce práv v průběhu šetření, která provádí, plný přístup k dokumentům EU.

Hans-Peter Martin (NI). – (DE) Paní předsedající, práce veřejného ochránce práv je svou podstatou nepochybně dobrá. Přehlízíme ale jedno místo, kterým je správa Evropského parlamentu. Například v dubnu roku 2007 dal pan Eduardo Bugalho, jeden z generálních tajemníků tohoto orgánu, závazný slib pracovního místa zaměstnanci Martinu Ehrenhauserovi. Poté relativně nový generální tajemník Harald Rømer zasáhl a ono pracovní místo zčistajasna již neexistovalo a věci se neustále odkládaly. To na mě zapůsobilo.

Jsem pravděpodobně jediný poslanec tohoto Parlamentu, který nemá k dispozici vůbec žádného parlamentního zaměstnance. Než abyste se tímto případem zabývali, přivřeli jste oči. Vy sami ale mluvíte o důvěře v orgány Evropské unie. Zvolilo mě 14 % všech občanů Rakouska a já nejsem schopen pracovat stejným způsobem jako většina mých kolegů poslanců. Nemělo by vás tedy překvapovat, že míra kritiky se zvyšuje a že zejména v Rakousku dorůstá kritika EU v její současné podobě, ne kritika celé Evropy, rozměrů epidemie.

Mairead McGuinness (PPE-DE). – Paní předsedající, nebudu se zabývat historií, spíše místo toho poblahopřeji paní zpravodajce k vynikající zprávě a panu veřejnému ochránci práv za jeho dnešní prezentaci a jeho spolupráci s námi a zcela jistě ke sdělení Komise. Mohla bych zejména požádat o důsledný přístup v tom, jak Komise jedná s občany? Mám obavy, že v některých případech, kdy se občan obrátí se svým případem na Komisi, se před potřeby a práva jednotlivce dostává zainteresovanost členského státu, což je téměř stejné, jako když v případě řešeném u soudu žalující strana ignoruje oběť. Dám vám příklad.

Jeden můj volič si stěžoval na irské zákony upravující územní plánování tak, jak platí pro venkovské oblasti. Jednání Komise při řešení tohoto případu bylo příkladné, co se týče vypořádání se s tím, jak se s občany setkávat a jak je zapojovat do řešení. Jak však postupem času případ pokračoval, byl bohužel zamítnut – jsem přesvědčena, že ve prospěch členského státu a k naprostému pocitu marnosti občana. Víím, o koho se jedná. Zpočátku byl ten dotyčný velmi potěšen a nyní má silný pocit zmaru. Jinými slovy – občan, který přijde s informacemi, který poskytne podnět k jednání, je během déletrvajícího procesu zapomenut.

Myslím, pane komisaři, že když jste položil otázku: „Kdo má přednost?“, řekl jste, že občané EU. Nejsem si tím tak jistá.

Alexandra Dobolyi (PSE). – Paní předsedající, jsem neobyčejně spokojena s prací veřejného ochránce práv, jak byla popsána v jeho výroční zprávě a jeho projevu. Evropský veřejný ochránce práv je nepostradatelnou součástí demokratické struktury a fungování Unie.

Největší procento šetření prováděných veřejným ochráncem práv se týká nízké transparentnosti a odmítnutí poskytnout informace. To je oblast naší činnosti, kterou musíme zlepšit, má-li se naše důvěryhodnost v očích občanů posílit. Je důležité, abychom podporovali práci veřejného ochránce práv i práci Petičního výboru. Oba se zabývají šetřením stížností a petici občanů o záležitostech EU, které nám pomáhají zjistit, co na evropské úrovni nefunguje, a přijmout nápravná opatření.

Složitost případů předkládaných veřejnému ochránci práv a Petičnímu výboru vzrůstá, a proto je třeba větších investic ze zdrojů orgánů, aby se zajistilo řádné řešení záležitostí občanů, které vzbuzují jejich obavy. Pokud se budou tyto záležitosti řádně řešit, posuneme se o kousek dál k posílení důvěryhodnosti Unie jako celku a důvěry v ní.

Metin Kazak (ALDE). – (BG) Dámy a pánové, zpráva evropského veřejného ochránce práv za rok 2007 ukazuje, jak užitečná je jeho činnost v roli zastávce práv občanů tam, kde byla tato práva porušena nebo kde hrozilo, že je evropské orgány poruší. Vítám skutečnost, že se počet odůvodněných stížností zvyšuje, protože to dokazuje, že si občané Evropy stále více uvědomují skutečnou moc veřejného ochránce práv. Jsem přesvědčen, že tato instituce musí mít nezbytné finanční a lidské zdroje, které by jí umožnily účinně a v úplnosti plnit její poslání. Listina základních práv a Evropský kodex řádné správní praxe jsou a musí nadále zůstat modelem a základem činností veřejného ochránce zásad dobré správy, jako je transparentnost, odpovědnost, dodržování zákonů a spravedlnost na straně evropských orgánů.

V tomto ohledu je třeba, abychom posílili osvětu, kterou šíří veřejný ochránce práv mezi občany s cílem zvýšit povědomí občanů o jejich právech, a pravomoci veřejného ochránce práv, aby se jich mohl zastávat,

a jeho spolupráci s veřejnými ochránci práv na vnitrostátní úrovni při výměně osvědčených postupů. Zavedení internetové příručky je užitečnou iniciativou, ale vytvoření veřejného elektronického rejstříku stížností by zvýšilo transparentnost a pomohlo by to posílit důvěru občanů.

Czarnecki, Ryszard (UEN). – (PL) Paní předsedající, zdá se, že někteří občané Evropské unie mají evropského veřejného ochránce práv za někoho, kdo se podobá bohu, protože po něm chtějí, aby řešil otázky a zabýval se záležitostmi, které jsou zjevně mimo jeho kompetence. To ještě zdůrazňuje skutečnost, že veřejný ochránce práv může z procesních důvodů zvážit pouze jednu ze šesti stížností, které obdrží. Musíme dojít k závěru, že znalosti o funkci a pravomoci evropského veřejného ochránce práv a rozsahu jeho činnosti jsou naprosto nedostatečné. Z této situace nelze vinit občany členských států. Vina spočívá na orgánech Unie, kterým se nepodařilo informovat veřejnost v členských státech o rozsahu pravomocí evropského veřejného ochránce práv. Pokud se s tím něco neudělá, budou občané členských států i nadále psát veřejnému ochránci práv, aby pak byli překvapeni, že nemůže nijak zasáhnout. Skutečnost, že více než jeden tisíc stížností adresovaných veřejnému ochránci práv nebylo zváženo a nebylo k nim přijato žádné opatření, je také důvodem obav, jak bylo uvedeno ve zprávě.

Frank Vanhecke (NI). – (NL) Paní předsedající, zpráva Petičního výboru o práci evropského veřejného ochránce práv je v podstatě velmi konstruktivní a velmi pozitivní a já osobně s tímto pohledem do velké míry souhlasím. Rád bych ale využil této příležitosti, kterou je mi poskytována, abych veřejného ochránce práv upozornil na systematickosti, s jakou Evropský parlament sám a Komise ve skutečnosti v ještě větším rozsahu ignorují a porušují řadu velice jasných právních předpisů a v mnoha záležitostech si libují ve skrytém, a tedy, když se nad tím zamyslíte, nedemokratickém rozhodování.

Když budu mluvit více konkrétně, domnívám se, že by se měl evropský veřejný ochránce práv ve zprávě za následující rok zaměřit – a já bych ho o to požádal – na způsob, jakým je zamítnutí Lisabonské smlouvy v důsledku demokratického referenda v Irsku, které tuto smlouvu zneplatnilo, evropskými orgány v dokumentech a při rozhodování záměrně a opakovaně ignorováno. Doufám, že je veřejný ochránce práv připraven se tohoto úkolu chopit a jako takového...

Manolis Mavrommatis (PPE-DE). – (EL) Paní předsedající, pane komisaři, veřejný ochránce práv je nezávislá instituce a mechanismus pro kontrolu správy Evropské unie. Skutečnost, že se počet odůvodněných stížností, které veřejný ochránce práv obdržel, v roce 2007 zvýšil, zatímco počet neodůvodněných žádostí se ve stejném roce v porovnání s rokem 2006 snížil, je důkazem toho, že občané Evropy začínají chápat pravomoci této instituce.

Dále ještě vítám úsilí pana Diamandourose zlepšit standard informací poskytovaných občanům v souvislosti s jejich právy vyplývajícími z právních předpisů Společenství, které vyvíjel po celou dobu svého funkčního období. Paní Zdravkové můžeme zcela oprávněně srdečně poblahopřát k tomu, že ve své první zprávě pro náš výbor dosáhla jednomyslných rozhodnutí a spolupráce. Evropská síť veřejných ochránců práv, ke které Petiční výbor Evropského parlamentu také patří, má přibližně 90 kanceláří ve 31 zemích. Proto je spolupráce této sítě a evropského veřejného ochránce práv, pokud jde o dosahování cíle co nejrychleji předávat stížnosti kompetentnímu veřejnému ochránci práv nebo úřadu, dokonce i na této úrovni cenná.

Nakonec uvádím, že by Evropský parlament a Petiční výbor měly veřejnému ochránci práv pomáhat v úsilí o dosažení dvojího cíle – podporovat spolehlivou správu ze strany orgánů a zlepšit komunikaci s občany. Děkuji.

Michael Cashman (PSE). – Paní předsedající, rád bych panu veřejnému ochránci práv sdělil, že tato rozprava se rozvíjí vskutku zajímavě vzhledem k tomu, že si ho vzal na paškál pan Hans-Peter Martin, zatímco další řečník ho vynášel do nebes. Podle mého názoru z toho vyplývá, že se mu pravděpodobně – zřejmě – jeho práce povedla.

Pane veřejný ochránce práv, Parlament vás nestaví vždy do příliš příjemného postavení, když jste vyzýván, abyste prováděl rozhodnutí, která přijímáme, a opatření tohoto Parlamentu. Vidím, že jsem v panu Hansi-Peteru Martinovi vzbudil silné emoce – to je skvělé! Dovolte mi ale, pane veřejný ochránce práv, abych vám pouze řekl, že svoji práci vykonáváte vždy konstruktivním způsobem a naprosto v rámci svých kompetencí. Důvodem nárůstu vaší pracovní zátěže, který jsme zaznamenali, je pravděpodobně činnorodost, s jakou jste propagoval svoji práci a váš úřad, a k tomu vám blahopřeji.

Nemám k tomu co jiného dodat, než že to je skvělá zpráva. Těším se na příspěvky od ostatních kolegů, ale také rád spolupracuji s vámi, nejenom pokud se týká zejména přístupu k dokumentům, ale také jako místopředseda Petičního výboru.

(Potlesk)

Anneli Jäätteenmäki (ALDE). - (FI) Paní předsedající, mé poděkování patří veřejnému ochránci práv a celému jeho úřadu za hodnotnou práci, kterou odvedli za účelem zajištění skvělé správy a transparentnosti.

Pro naše občany je velice důležité, aby mohli podat stížnost, když mají pocit bezpráví, a aby bylo zajištěno, že se taková záležitost řádně a uspokojivě projedná – a to se děje. Ráda bych také poděkovala veřejnému ochránci práv za to, že prokázal sílu bojovat, člověk by mohl říci, že i marně, za větší transparentnost ve správě Evropské unie. Víme, že v tomto směru zbývá vykonat hodně práce. Postup je pomalý, ale budme vděční za každý krůček a prorážejme dále zeď hlavou...

(Předsedající řečníci přerušila)

Simon Busuttil (PPE-DE). - (MT) Děkuji vám, paní předsedající. Rád bych také poděkoval zpravodajce, paní Zdravkové, a také veřejnému ochránci práv za jeho tvrdou práci. Jsem přesvědčen, že to, co nás v této rozpravě spojuje, je velmi jednoduché: je to obrana našich občanů, skutečnost, že se všichni shodneme na nutnosti držet stráž nad právy našich občanů; že jednáme jako jejich štít a že když zjistí, že mají co do činění s nespravedlivě jednajícími úřady a nepoctivými byrokratickými procesy, nemělo by je to dovést k pocitu, že byli opuštěni. Naopak by měli mít veškerou důvěru, že za nimi stojíme. Jelikož to jsou společné faktory, které nás dávají dohromady, pracujme tedy i nadále společně. V dobách, jako jsou tyto, kdy se naši občané cítí poněkud vzdáleni Evropské unii, je nezbytné, aby veřejný ochránce práv, Komise a Petiční výbor pracovali na vybudování důvěry spotřebitele vůči Evropské unii, cihlu po cihle. Pokračujme ve společné práci, abychom dokázali, že si tuto důvěru zasloužíme.

Maria Matsouka (PSE). - (EL) Paní předsedající, pane veřejný ochránce práv, všimla jsem si slovního spojení, které použila paní zpravodajka, vyjadřujícího její podporu roli veřejného ochránce práv jako cenného zdroje neustálého zlepšování evropské správy.

Čím více občanů bude vědět o instituci veřejného ochránce práv, tím lepší bude Evropa; bude to Evropa, která se nebojí zabývat svými slabostmi a napravovat je. Proto je zejména důležité, aby všechny orgány a instituce používaly kodex řádné správní praxe. Proto je zejména užitečná široká interpretace koncepce špatné správy. Mluvíme-li o aktivním občanství, nemůžeme zároveň, když občané hledají útočiště u orgánů Evropské unie, aby prosadili svá práva, projevovat svoji neschopnost reagovat na jejich obavy nebo, což je ještě horší, projevovat neschopnost ochránit základní hodnoty Evropské unie.

Lidia Joanna Geringer de Oedenberg (PSE). - (PL) Paní předsedající, přes celkový nárůst počtu odůvodněných stížností, které veřejný ochránce práv obdržel v roce 2007, vyřídil o 17 % stížností více než v předchozím roce. V této souvislosti by se mělo zdůraznit, že počet neodůvodněných stížností se v porovnání s rokem 2006 dramaticky snížil, což naznačuje, že jsou stěžovatelé o kompetencích veřejného ochránce práv lépe informováni.

Ze zprávy vychází najevo, že veřejný ochránce práv plnil své povinnosti v minulém roce aktivním a vyrovnaným způsobem. Platí to o jeho posuzování peticí, o jeho úsilí udržovat konstruktivní vztahy s institucemi a orgány Evropské unie a také o jeho snaze povzbuzovat občany k uplatňování svých práv. Nicméně stále ještě zbývá mnoho práce vykonat, aby se zajistilo, že občané budou dostávat rychlé a přesné odpovědi na své otázky, stížnosti a petice. Především ale je nutné se zabývat příčinami stížností. K tomu patří podstatné zlepšení ve zvyšování transparentnosti rozhodovacích procesů a fungování správy Evropské unie. To jsou oblasti, které vyvolávají většinu stížností občanů.

Inés Ayala Sender (PSE). - (ES) Paní předsedající, také já bych ráda pogratulovala paní Zdravkové k její vynikající zprávě. Pogratulovala bych také nám všem, samozřejmě včetně veřejného ochránce práv, pana Diamandourose, k pokroku a zlepšením, které byly v jeho práci dosaženy.

Kromě „případů vynikající praxe“ bych také ráda vyzdvihla ty, které jsou spojeny s evropskou dopravou, konkrétně zlepšení informovanosti o právech cestujících a náhradu sporného rozhodnutí, kterou provedla Evropská agentura pro bezpečnost letectví.

Šetření z vlastního podnětu jsou podle mého názoru velmi pozitivní, protože se zaměřují na záležitost plateb prováděných Komisí a také na zákaz diskriminace lidí s postižením.

Měli bychom chtít, aby se toto shromažďování know-how, „případů vynikající praxe“ a řádné správní praxe stalo konkrétně součástí kampaně podporované Parlamentem.

Na závěr musím také zmínit zejména šestý seminář Evropské sítě veřejných ochránců práv, který poprvé přišel s účastí veřejných ochránců práv z regionů. Musím také zmínit vynikající deklaraci vydanou Evropskou sítí veřejných ochránců práv, jejíž používání lze doporučit jak veřejnému ochránci práv, panu Diamandourosovi, tak nám samotným.

Dumitru Oprea (PPE-DE). - (RO) Evropský veřejný ochránce práv je instituce, která je něčím zvláštním, tak trochu novinkou pro občany ze zemí, které byly přijaty do Evropské unie v posledních dvou vlnách. Je však třeba ji propagovat aktivnějším způsobem, s jasným označením toho, co evropský veřejný ochránce práv může a nemůže dělat. Myslíme si také, že počet šetření z vlastního podnětu by měl být poněkud vyšší. Pokud organizace nemá dostatek svých vlastních zaměstnanců, doporučujeme přizvat dobrovolníky, kteří by usilovali o propagaci instituce evropského veřejného ochránce práv, zejména dobrovolníky ze zemí z poslední jedné nebo dvou vln rozšíření, včetně poslanců Evropského parlamentu.

Reinhard Rack (PPE-DE). - (DE) Paní předsedající, propast, která zeje mezi Evropskou unií a občany Evropy, se neměla do takové míry rozšířit. Musíme se postarat o její zúžení.

Veřejný ochránce práv hraje v tomto ohledu velmi důležitou roli, zejména tam, kde a kdy dělá svoji práci dobře. Nejdůležitější je, že se můžeme spolehnout na aktivní nasazení veřejného ochránce práv a jeho schopnost odlišit důležité od méně důležitého. Nesmíme vyvolávat nadměrná očekávání, která nemůže nikdo splnit.

Na druhou stranu jde také o zajištění realizace skutečného prošetření nepoctivých praktik, ke kterým dochází ve správě evropských institucí, a hledání citlivých řešení, která uspokojí občany a zajistí jejich bezpečnost, pokud je to možné.

Veřejný ochránce práv doposud dával najevo, že svůj úkol bere vážně a plní ho dobře. Můžeme jenom doufat, že tomu tak bude i nadále, a poděkovat jemu i paní zpravodajce za tuto zprávu.

Silvia-Adriana Țicău (PSE). - (RO) Ráda bych poblahopřála paní zpravodajce a zdůraznila význam evropského veřejného ochránce práv. Ráda bych zmínila především pozitivní dopady jeho doporučení k používání jazyků nových členských států během procesu náboru a výběru personálu, který organizuje EPSO. Ráda bych také položila důraz na význam, který mají pro vnitřní trh doporučení veřejného ochránce práv požadující, aby se Komise v budoucnu vyvarovala neopodstatněných omezení týkajících se úředních jazyků, které mohou být používány k předkládání nabídek do veřejné soutěže na základě nabídkového řízení.

S přihlédnutím k významu ochrany osobních údajů bych ráda přivítala spolupráci mezi evropským inspektorem ochrany údajů a evropským veřejným ochráncem práv. K tomu bych pouze ráda uvedla poznámku o nařízeních Společenství týkajících se registrování cestujících, které je součástí mezinárodních letů. Tento typ spolupráce se stane v budoucnu ještě důležitějším. Vítám také usnesení o případu SOLVIT, kdy bulharský lékař obdržel certifikát shody, který mu umožňuje vykonávat jeho profesi ve Francii a...

(Předsedající řečnici přerušila)

Alessandro Battilocchio (PSE). - (IT) Paní předsedající, dámy a pánové, skládám poklonu paní zpravodajce. Jako člen Petičního výboru bych chtěl, na základě informací obsažených ve zprávě a také mé vlastní zkušenosti, pokračovat ve svých dích a vznést žádost. Mé díky se týkají evidentního pokroku dosaženého v porovnání s předcházejícím rokem – počet odůvodněných stížností vzrostl z 449 na 518, tj. z 12 % na 15 % z celkového množství, a došlo také k nárůstu provedených šetření. Jsem proto přesvědčen, že jsme na správné cestě.

Avšak, a zde se dostávám ke své žádosti, stále ještě potřebujeme stupňovat naše úsilí, pokud se týká komunikace. Pojdme společně prozkoumat účinné strategie, možná tím, že začneme u našich škol, abychom pro občany zajistili kvalitní informace o osobě, roli a kompetencích evropského veřejného ochránce práv. Letos mají být zahájeny slibné projekty tohoto druhu, které musejí být realizovány a podpořeny. Pak budeme nepochybně svědky dalšího zlepšení číselných údajů, které jsou již dnes velice působivé.

Nikiforos Diamandouros, veřejný ochránce práv. - Paní předsedající, ocitáme se pod velkým tlakem, protože musíte během šesti nebo sedmi minut hlasovat, proto se omlouvám všem lidem, kteří zde vystoupili. Rád bych poděkoval všem poslancům tohoto Parlamentu, kteří byli natolik laskavi, že se vyjádřili ve prospěch mé zprávy, a pokud mohu, pokusím se promluvit pouze o velice specifických případech.

Dovolte mi velice stručně poděkovat paní Jäätteenmäkiové a panu Schwabovi za to, co považuji za jejich mimořádnou osobní podporu a naléhavou žádost ve věci úsilí veřejného ochránce práv o zvýšení

transparentnosti. Právě zde moje angažovanost trvá a zavazuji se, že kvůli tomu zdvojnásobím své úsilí za podpory tohoto orgánu. Potřebuji k tomu vaši podporu a žádám vás o ni.

Pane Martine, velice rád bych se s vámi setkal osobně, abych si mohl případ, o kterém jste mluvil, vyslechnout a abych na něj mohl reagovat. Rád bych poděkoval panu Cashmanovi a panu Busuttilovi za jejich poznámky a povzbuzení. Rád bych také poděkoval poslancům, kteří hovořili velice příznivě o opatřeních veřejného ochránce práv týkajících se posílení aktivit a práv občanů v nových členských státech, jejichž potřeba dozvědět se více o postupech a praxi veřejného ochránce práv a Unie je ve skutečnosti větší.

Dovolte mi, abych se nyní přímo zabýval otázkami, které položily paní Harkinová, paní Aukenová a pan Czarnecki, k neřešeným případům. Abych předešel jakémukoliv nedorozumění, dovoluji mi říci naprosto jasně, že jeden každý případ, který jsme obdrželi, byl ve skutečnosti řešen. Není žádný případ, kterému by se nedostalo reakce. Nikdy nedošlo k žádnému případu, kdy bychom stěžovateli písemně neodpověděli. Napsali jsme stěžovateli a informovali jej, proč se evropský veřejný ochránce práv nemohl jeho stížností zabývat. Oněch 1 021 případů označených jako „žádná akce není možná“ jsou případy, kdy jsme stěžovateli nemohli pomoci otevřením hloubkového šetření, předáním případu nebo nabídnutím užitečné rady. Když taková stížnost přišla, zkontroloval jsem ji a nechal jsem si zpracovat nějaké zprávy. V jedné třetině všech těchto případů stěžovatel již kontaktoval úřad, do jehož pravomoci řešení takové stížnosti spadalo, jako je původní veřejný ochránce práv na vnitrostátní úrovni nebo Petiční výbor Evropského parlamentu. Ve 20 % případů, které obdrželi, byl již daný případ řešen soudem a já jsem se jím už zabývat nemohl. V 17 % případů neexistoval žádný kompetentní orgán, který by se jimi mohl případně zabývat. V 13 % případů by jedinou odpovídající radou bylo kontaktovat advokáta, ale stěžovatel tak již učinil.

Proto se snažím řešit všechny případy. Rád bych vás ujistil, že nikdy nedošlo k případu, na který by veřejný ochránce práv písemně nereagoval, který by nevysvětlil a ke kterému by neposkytl písemné informace. Doufám, že to je odpověď na otázky, které jste položili.

Andris Piebalgs, člen Komise. – Paní předsedající, rád bych pouze zopakoval svoji podporu zprávě paní Zdravkové a poděkoval panu veřejnému ochránci práv za spolupráci. Pokud se týká konkrétních zmíněných případů, poskytneme k nim další informace. Je pravda, že když se zabýváme určitou stížností, stěžovatelé nejsou s navrhovaným řešením vždy zcela spokojeni. Komise se ale vždy snaží zabývat jedním každým případem ve velice konstruktivním duchu a budeme tak činit i nadále.

Dushana Zdravkova, zpravodajka. – (BG) Ráda bych pouze ještě jednou využila této příležitosti, abych poděkovala všem řečníkům za jejich laskavá slova o mé zprávě a o mé práci a panu Diamandourosi za jeho práci. Byla to užitečná, a především kladná diskuse a jsem si jistá, že pana Diamandourose povzbudí k ještě většímu úsilí namířenému na užší spolupráci s evropskými orgány a že především povzbudí komunikaci s našimi evropskými občany. Vidím, že na galerii je mnoho návštěvníků, a doufám, že tato rozprava pro ně byla užitečná a především zajímavá.

Hans-Peter Martin (NI). – (DE) Paní předsedající, rád bych začal poděkováním panu veřejnému ochránci práv za příležitost ujmout se slova. S radostí přijímám.

Ve skutečnosti jsem požádal o slovo, protože pan Cashman udělal několik výpadů a narážek, které bych chtěl bez prodlení odmítnout. Jednoduše ukazují na to, jak lidé při otázce zvyšující se transparentnosti znervózní.

Vy, pane Diamandourosi, ale větší transparentnost podporujete. Mohu vás jenom povzbudit, abyste se držel svého přesvědčení, pokud se týká cestovních výdajů a jiných podobných záležitostí, kde vás většina Parlamentu dostává do potíží. Jsem přesvědčen, pane Diamandourosi, že jste se vydal správnou cestou.

Předsedající. – Rozprava je ukončena.

Hlasování se bude konat dnes v 11:00.

(Zasedání bylo přerušeno v 11:05 a obnoveno v 11.10)

PŘEDSEDAJÍCÍ: PAN PÖTTERING*Předseda***5. Sdělení předsednictva**

Předseda. – Dámy a pánové, je tomu dvacet let, kdy v roce 1998 Evropský parlament zavedl Sacharovovu cenu za svobodu myšlení, která je od té doby udělována každý rok.

Za posledních dvacet let jsme ocenili vynikající organizace nebo osobnosti, které věnovaly svůj život obraně lidských práv a základních svobod a které bojovaly proti netoleranci, fanatismu a utlačování ve svých vlastních zemích a po celém světě. První člověk, kterému měla být cena udělena, byl Nelson Mandela, se kterým se setkám příští týden v Johannesburgu v rámci pozvání k přednesení projevu před Panafrickým parlamentem.

Tento rok se Konference předsedů rozhodla udělit Sacharovovu cenu za rok 2008 panu Chu Ťiovi „za umlčené hlasy Číny a Tibetu“, jak se uvádí v návrhu usnesení předloženém Výborem pro zahraniční věci.

(Potlesk)

Chu Ťia se narodil 25. července 1973 v Pekingu a je jedním z nejzanícenějších zastánců lidských práv v Čínské lidové republice. Tento oddaný aktivista je vystaven obviněním kvůli svému angažovanému postoji k životnímu prostředí, svému boji proti nebezpečím spojeným s HIV a AIDS a svému úsilí zajistit respekt k lidským právům.

Dne 27. prosince 2007 bylo na Chu Ťiu uvaleno domácí vězení na základě obvinění z podněcování k podvratné činnosti. Dne 3. dubna 2008 byl odsouzen ke třem a půl rokům vězení.

Chu Ťia nyní ve své samovazbě bojuje s nemocí. Trpí cirhózou jater, ale pokud víme, je mu odpírána obvyklá lékařská péče.

Svévolné uvěznění a odsouzení Chu Ťii vyvolalo po celém světě silné pobouření. Evropský parlament udělením Sacharovovy ceny Chu Ťiovi dává energicky a rozhodně najevo své uznání každodennímu boji za svobodu, ve kterém pokračují všichni zastánci lidských práv v Číně.

(Potlesk)

Dámy a pánové, rád bych přednesl ještě jedno krátké prohlášení. Zítřka, dne 24. října, oslavíme 63. výročí založení Organizace spojených národů. Při této příležitosti bych chtěl vyzdvihnout rozsah, angažovanost a úspěch spolupráce mezi Evropskou unií, Evropským parlamentem a různými programy a institucemi Organizace spojených národů.

Není tomu tak dávno, kdy publikace nazvaná „Improving Lives“, jejíž kopii jste všichni obdrželi, podala shrnutí této letité spolupráce. V posledních týdnech jsme zažili začátek obtížného období po celém světě, zejména ve vztahu k finanční krizi a jejím drastickým dopadům na světové hospodářství.

Zejména v tomto kontextu mají základní hodnoty Evropské unie spočívající v pochopení a solidaritě mezi více stranami velký význam. Vztahuje se to také na náš závazek vůči rozvíjejícím se zemím a naší odpovědnost za ně. Mezinárodní konference o financování rozvoje, která se bude konat v listopadu, bude hrát v tomto ohledu také rozhodující roli. Navzdory skutečnosti, že stojíme před náročnými úkoly, nesmíme ztratit ze zřetele zájmy rozvíjejících se zemí.

6. Hlasování

Předseda. – Dalším bodem je hlasování.

(Výsledky a další podrobnosti hlasování: viz zápis)

6.1. Návrh souhrnného rozpočtu Evropské unie - Rozpočtový rok 2009 (hlasování)

– Před hlasováním

Jutta Haug, zpravodajka. – (DE) Pane předsedo, proces vysvětlování je každý rok stejný. Před hlasováním potřebuji Parlament informovat o některých technických úpravách. Víím, že to pro kolegy poslance není příliš zajímavé, ale potřebujeme to dát do zápisu.

Zaprvé, jak již bylo naznačeno v hlasovacích lístcích, hlasování o pozměňovacím návrhu 783 k rozpočtové položce 22 02 04 02 se týká pouze prostředků na platby.

Zadruhé vysvětlení týkající se vyhodnocení Globálního posouzení energetické situace nepatří k rozpočtové položce 08 03 01, kam bylo omylem zařazeno, ale k položce 08 05 01. Proto se hlasování o pozměňovacím návrhu 936 k položce 08 03 01 musí konat bez poznámek ke Globálnímu posouzení energetické situace. Ty budou místo toho zahrnuty do pozměňovacího návrhu 938 k položce 08 05 01.

Vím, jaké nadšení to v každém vyvolává.

Zatřetí obnovení zdrojů v předběžném návrhu rozpočtu pro decentralizované agentury s jejich tituly v položkách 1 a 2 zahrnuje také samozřejmě obnovení jejich plánů pracovních míst. To se vztahuje na Evropskou agenturu pro léčivé přípravky, Evropskou agenturu pro chemické látky, Evropskou agenturu pro bezpečnost letectví, Evropskou agenturu pro námořní bezpečnost, Evropskou agenturu pro železnice, Evropskou agenturu pro životní prostředí, Evropské středisko pro rozvoj odborného vzdělávání, Evropský úřad pro bezpečnost potravin, Agenturu Společenství pro kontrolu rybolovu a Odrůdový úřad Společenství, jejichž plány pracovních míst nejsou výslovně zahrnuty do průvodních dokumentů k pozměňovacím návrhům.

Začtvrté vysvětlení zařazené vzhledem k několika rozpočtovým položkám v důsledku vyjádření právních služeb musí být mírně modifikováno. To se týká věty, která začíná „Komise může“ až po „a převést na interního auditora Komise“ v následujících pozměňovacích návrzích: pozměňovací návrh 994 k položce 19 04 01, pozměňovací návrh 1011 k položce 21 02 01, pozměňovací návrh 1015 k položce 21 03 01, pozměňovací návrh 1016 k položce 21 04 01, pozměňovací návrh 1026 k položce 23 02 01 a pozměňovací návrh 785 k položce 23 02 02. Správná verze vysvětlení je podrobně uvedena v hlasovacích lístcích.

Zapáté a na závěr rozpočtová položka 19 06 06 s názvem „Konzulární spolupráce“ není do pozměňovacích návrhů zahrnuta, přestože byla přijata jako součást návrhu na změnu č. 1/2009. Tato nová rozpočtová položka bude tedy zahrnuta s použitím položky „pour mémoire“ (p.m.).

Pokud žádný z kolegů poslanců nemá k tomu všemu žádné námitky, služba při zasedání to celé začlení podle našeho rozhodnutí.

Předseda. – Paní Haugová, protože k vám máme velkou důvěru, můžeme o tom nyní hlasovat.

(Parlament schválil návrh zpravodajky)

– Před hlasováním o pozměňovacím návrhu 111

Catherine Guy-Quint (PSE). – (FR) Pane předsedo, myslím, že jsme nehlasovali o druhé části pozměňovacího návrhu 106. Prosím, můžete to zkontrolovat?

Předseda. – Ano, hlasovali jsme o něm, paní Guy-Quintová. Pan Dunstan mi právě sdělil, že první část byla vynechána a o druhé části jsme již hlasovali.

– Před hlasováním o bloku 8

Janusz Lewandowski, zpravodaj. – Pane předsedo, tentokrát nejsou žádné technické úpravy, takže můžeme hlasovat.

(Potlesk)

Předseda. – Pak tedy můžeme panu zpravodaji pouze poblahopřát.

6.2. Souhrnný rozpočet na rok 2009 (oddíl III) (A6-0398/2008, Jutta Haug) (hlasování)

6.3. Návrh souhrnného rozpočtu na rok 2009 – oddíly I, II, IV, V, VI, VII, VIII, IX (A6-0397/2008, Janusz Lewandowski) (hlasování)

7. Přivítání

Předseda. – Dámy a pánové, je mi velkým potěšením přivítat členy delegace Parlamentu Moldavské republiky, kteří jsou zde ve Štrasburku u příležitosti 11. setkání výboru pro parlamentní spolupráci EU–Moldavsko, které se konalo včera a dnes.

Dámy a pánové, skutečnost, že jste s námi v Evropském parlamentu, ukazuje, že parlamentní dialog je nejlepší způsob posílení našeho vztahu a nalézání řešení otázek, které se týkají východních sousedů Evropské unie.

Přejeme vám všem mnoho úspěchů při volbách v příštím roce a ve vaší současné a budoucí činnosti. Srdečně vás všechny vítáme.

(Potlesk)

8. Hlasování (pokračování)

Předseda. – Nyní budeme pokračovat v hlasování.

8.1. Letištní poplatky (A6-0375/2008, Ulrich Stockmann) (hlasování)

8.2. Dohoda ES/Bosna a Hercegovina o stabilizaci a přidružení (A6-0378/2008, Doris Pack) (hlasování)

8.3. Pirátství na moři (B6-0537/2008) (hlasování)

– K odstavci 4, část 2

Rosa Miguélez Ramos (PSE). – (ES) Pane předsedo, odkazuji na první část odstavce 4 v dílčím hlasování. Byla bych ráda, kdyby se hlasování o první části původního odstavce opakovalo.

Předseda. – Vidím, že Parlament souhlasí. Budeme o tom znovu hlasovat.

8.4. Rovnocennost účetních standardů (B6-0544/2008) (hlasování)

8.5. Bezpečnostní opatření v letectví a detektory pro fyzickou kontrolu (B6-0562/2008) (hlasování)

– Před hlasováním

Manfred Weber, jménem skupiny PPE-DE. – (DE) Pane předsedo, jménem skupiny PPE-DE bych rád představil návrh usnesení. V Parlamentu se celkem shodneme na dvou bodech. Na jedné straně chceme být zapojeni do postupu, který se týká těchto nových technických variant, a to nelze bez Parlamentu rozhodnout. Rád bych poděkoval panu komisaři Tajanimu, který zajistil, aby tomu tak bylo.

Zadruhé je nám všem jasné, že toto nové technické opatření se musí zvažovat s velkou dávkou citlivosti. V této věci máme mnoho obav. Kritéria případného použití musí projít pečlivou kontrolou a v Parlamentu s tím souhlasí každý. Rád bych za skupinu PPE-DE navrhl, abychom si dali další čtyři týdny navíc a odložili hlasování na listopad, protože komisař Tajani uvedl, že k tomuto tématu bude hlavní slyšení v listopadu. Skupina PPE-DE zastává názor, že bychom měli vyslechnout všechny skutečnosti, než dojdeme k rozhodnutí. Doufám, že většina zde to podporuje. Proto navrhuje, aby toto hlasování bylo odloženo do listopadu.

Martin Schulz, jménem skupiny PSE. – (DE) Pane předsedající, dámy a pánové, chci se postavit proti tomuto návrhu z následujícího důvodu. Je pravda, že slyšení pana Tajaniho nám poskytne příležitost získat dodatečné informace a definovat náš postoj. To, co ale uděláme s tímto rozhodnutím, je, že řekneme Radě, která již dosáhla usnesení během poslední Rady ministrů pro spravedlnost a vnitřní věci, že podle našeho názoru, a to platí přinejmenším pro moji skupinu, bezpečnost a bezpečnostní opatření jsou naprosto nezbytná. Avšak využívání snímacích nebo zobrazovacích zařízení, která ukazují osoby zcela nahé, je naprosto nepřijatelné. Je to porušení lidské důstojnosti a není to doprovázeno zvýšením bezpečnosti.

(Potlesk z leva a ze středu.)

To je dokonalý příklad mánie pro bezpečnost, která se zde odehrává. Naším rozhodnutím chceme vyslat jasný signál, že jsme proti opatřením tohoto typu, která jsou také nadměru kontroverzní z lékařského hlediska. Proto vás žádáme, abyste návrh pana Webera zamítli.

(Potlesk)

Předseda. – Velice vám děkuji. Skupina ALDE požaduje jmenovité hlasování o tomto návrhu.

(Parlament návrh na odložení hlasování zamítl)

8.6. Dohoda ES/Bosna a Hercegovina o stabilizaci a přidružení (B6-0541/2008) (hlasování)

– K odstavci 22

Doris Pack, navrhovatelka. – (DE) Pane předsedo, mám ústní pozměňovací návrh k odstavci 22, na kterém jsem se shodla s ostatními kolegy poslanci. Tento text musíme opravit, protože není zcela pravdivý. Znění věty následující po sousloví „úřadu pro pohřešované osoby“ a středníku bychom měli změnit. Tuto změnu nyní přečtu v angličtině:

zpravodajka. – „naléhavě žádá, aby tento subjekt dostal neodkladné pobídky podpořit práci orgánů na úrovni států tak, že jim bude předávat všechny odpovídající informace, které shromáždí;“.

Předseda. – (DE) To je odstavec 22; nezaznamenávám žádné námitky, takže o něm budeme hlasovat.

(Ústní pozměňovací návrh byl přijat)

8.7. Vzpomínka na holodomor, uměle vyvolaný hladomor na Ukrajině (1932-1933) (RC-B6-0571/2008) (hlasování)

8.8. Činnost evropského veřejného ochránce práv v roce 2007 (A6-0358/2008, Dushana Zdravkova) (hlasování)

– Před hlasováním o pozměňovacím návrhu č. 5

Dushana Zdravkova, zpravodajka. – Pane předsedo, jak již bylo projednáno, můj ústní pozměňovací návrh je následující znění (odstavec 23): „navrhuje, aby veřejný ochránce práv přijal opatření ke snížení počtu stížností v případech, kdy není možné žádné opatření;“. Konec odstavce byl pozměněn.

(Ústní pozměňovací návrh byl přijat)

– Před hlasováním o pozměňovacím návrhu č. 7

Dushana Zdravkova, zpravodajka. – Pane předsedo, jedná se pouze o vypuštění slov „prvním evropským veřejným ochráncem práv“ z první části pozměňovacího návrhu.

Předseda. – (Ústní pozměňovací návrh byl přijat)

Tím se hlasování uzavírá.

9. Členství v meziparlamentních delegacích: viz zápis

10. Vysvětlení hlasování

PŘEDSEDAJÍCÍ: RODI KRATSA-TSAGAROPOULOU

Místopředsedkyně

Vysvětlení hlasování

Návrh souhrnného rozpočtu Evropské unie – Rozpočtový rok 2009

Hannu Takkula (ALDE). - (FI) Paní předsedající, nejprve mi dovoluji říci, že jsem hlasováním o rozpočtovém balíčku a jeho schválením potěšen. Samozřejmě jsem, stejně jako místopředseda Výboru pro kulturu a vzdělávání, sledoval zejména záležitosti týkající se této oblasti, a jsem rád, že byl odhlasován jeden důležitý projekt, Evropský olympijský festival mládeže.

Je důležité, abychom rozpočet využili k vytrvalému prosazování projektů, které mají blízký vztah k veřejnosti. Pak mohou lidé vidět a zažít, jak Unie pracuje v jejich regionu. Tento rozpočet je silný, ale je třeba uvést, že jsem pod jednou položkou, která uvádí Evropskou unii jako globálního partnera, tedy bod 1 34, obávám se, hlasoval špatně, protože jsem sledoval hlasovací lístek skupiny a já s ním nesouhlasím ve všech jeho aspektech. Možná stojí za to na to poukázat, ale v jiných ohledech mohu říci, že jsem s tímto návrhem rozpočtu spokojen a jsem velmi rád, že prošel.

Avril Doyle (PPE-DE). - Paní předsedající, zdržela jsem se hlasování k bodu 1 34 o návrhu souhrnného rozpočtu na rok 2009, protože myšlenková nepoctivost a cynismus předkladatelů tohoto pozměňovacího návrhu kořistí na opravdových starostech a obavách mnoha našich občanů tím, že se pokoušejí naznačovat, že v současnosti – a minulosti – se rozvojové fondy EU poskytovaly vládám a organizacím na programy, ke kterým patří, cituji: „nucené potraty, nedobrovolné sterilizace a usmrcení novorozenců“; cokoliv z toho bychom otevřeně odsoudili. Dokonce by ani nemělo být nutné se o tom zmiňovat. Takže oni odůvodňují znění tohoto emotivního pozměňovacího návrhu, jehož text se už používá s jedním okem upřeným na příští evropské volby v červnu, takto: tento pozměňovací návrh je líčen jako, cituji: „pokus vyloučit takové projekty z řady projektů, které dostávají finanční prostředky z fondů EU v rozpočtu EU na rok 2009“. Protože se fondy EU nikdy nevyužívaly tímto způsobem, ale vždy se využívaly podle Mezinárodní konference o populaci a rozvoji v Káhiře, a protože v letošním rozpočtu není žádný takový návrh, aby se tak stalo, je třeba, aby všichni poctiví a myšlenkově upřímní autoři poznámek vzali na vědomí škodlivé politické chování navrhovatelů.

- Zpráva: Jutta Haug (A6-0398/2008)

Marusya Ivanova Lyubcheva (PSE) - (BG) Podpořila jsem rozpočet na rok 2009 a také návrh na jeho zvýšení v porovnání s tím, co bylo navrženo Komisí. Přestože to k pokrytí obrovských nároků členských států nebo k plné realizaci všech prioritních politik nestačí, jsem přesvědčena, že naplňuje základní princip EU, kterým je solidarita.

Tento finanční nástroj si směřováním fondů do více zemí a regionů, které jsou slabě rozvinuté, vybudoval pozici důležitého faktoru při dosahování vyrovnaného rozvoje. V tomto smyslu hraje Fond soudržnosti důležitou roli, protože je zaměřen na ty členské státy, které potřebují prostřednictvím tohoto fondu překlenout propastnou mezeru mezi úrovněmi hospodářského a sociálního rozvoje. Je to zejména důležité pro nové členské státy, které finanční zdroje Společenství vskutku potřebují. Nemyslím si, že by tyto zdroje měly podléhat podmínkám, které jsou jakkoliv přísnější než schválená pravidla a postupy Evropské unie.

Jejich význam při pomoci poskytované Bulharsku, aby se ve svém vývoji dostalo na stejnou úroveň a dosáhlo průměrného životního standardu Evropské unie, je veliký. Hlasování proti návrhu vložit zdroje Fondu soudržnosti do rezervy je dobrým rozhodnutím. Tento návrh se vázal na nejasná kritéria, zejména pokud se týká proplácení zadržovaných fondů. Podle mého názoru mají Evropská komise a Parlament k dispozici dostačující kontrolní mechanismy, aby zajistily účinné čerpání těchto fondů.

Frank Vanhecke (NI). - (NL) Paní předsedající, hlasoval jsem proti návrhu rozpočtu na rok 2009, a zejména proti rozpočtu Komise, z jednoho prostého důvodu, že bych rád učinil politické prohlášení tím, že nebudu žádným způsobem schvalovat činy Komise.

Celkově považuji Komisi za orgán, který, pokud se týká jeho principů, pracuje ze své podstaty nedemokratickým způsobem, protože se skládá z rady čistě politickým způsobem jmenovaných vysokých úředníků, jejichž chování, navzdory tomu, připomíná určitý druh evropských mandarínů, kteří stěží snesou dohled a kteří prakticky nemohou být ani potrestáni.

Z politického hlediska, pokud se týká rozpočtu na rok 2009, se pro začátek stavím proti neutuchajícímu úsilí pokračovat za každou cenu v proklaté cestě přijetí islámského a neevropského Turecka do Evropské unie. Nemám v úmyslu tuto politiku podporovat.

Návrh souhrnného rozpočtu Evropské unie – Rozpočtový rok 2009

Colm Burke (PPE-DE). - Paní předsedající, hlasovali jsme pro stěžejní bod pozměňovacího návrhu 134 paní Sinnottové o zamezení pomoci Společenství poskytované jakékoliv vládě, organizaci nebo programu, který podporuje řízení programu, jehož součástí je porušování lidských práv, jako jsou nucené potraty, nedobrovolné sterilizace a usmrcení novorozenců, nebo se na něm účastní.

Podle nás je však důležité vyslovit pochybnosti o zdůvodnění, kterým paní Sinnottová ospravedlnila předložení takového pozměňovacího návrhu. Ve svém tiskovém prohlášení z tohoto týdne citovala takové země jako Čínu nebo Vietnam, kde se podle jejích slov finanční zdroje EU přidělované prostřednictvím Populačního fondu OSN (UNFPA) v současné době používají na nucené potraty, nedobrovolné sterilizace a usmrcení novorozenců. Dnes ráno jsem mluvil s ředitelem kanceláře UNFPA v Bruselu, který uvedl, že Populační program OSN žádný nátlak ani potraty nepodporuje. Dodržuje mandát Mezinárodní konference o populaci a rozvoji z roku 1994, který zřetelně uvádí, že programy péče o reprodukční zdraví by měly zajišťovat nejširší škálu služeb bez jakékoliv formy donucování. Kromě toho světové společenství rozhodlo o tom, že by se potrat nikdy neměl propagovat jako způsob plánování rodiny. Přítomnost UNFPA a iniciativy, které populační fond v této zemi zavedl, byly pro občany Číny přínosem. V té části Číny – a v jiných národech –, kde UNFPA pracuje, dostávají ženy více možností, jak se rozhodnout, pokud se týká jejich reprodukčního zdraví, a mají k dispozici více informací o péči o reprodukční zdraví a také svobodu přístupu k nim.

Mairead McGuinness (PPE-DE). - Paní předsedající, bylo to složité hlasování a složitý rozpočet. Lituji, že pozměňovací návrh č. 133 neuspěl, protože by přinesl větší pozornost potřebám dětí s postižením, které jsou v ústavní péči. Naším zájmem byla deinstitucionalizace těchto dětí. Toto téma ale nezmizelo a my budeme i nadále bojovat za jejich práva. Doufám, že předseda Komise v této věci odpoví na můj dopis.

- Zpráva: Janusz Lewandowski (A6-0397/2008)

Astrid Lulling (PPE-DE). – (FR) Paní předsedající, hlasovala jsem proti usnesení o návrhu souhrnného rozpočtu Evropské unie opět kvůli pokusu na poslední chvíli prostřednictvím pozměňovacího návrhu předloženého skupinou Zelených/Evropské svobodné aliance, který většina z kolegů poslanců ani neviděla a jehož rozsah nezhodnotili, interpretovat slavný balíček poslance Coxe týkající se budoucího postavení poslanců Evropského parlamentu způsobem, který by zbavil jejich dobrovolný penzijní fond významu.

Tento pozměňovací návrh neodráží to, co bylo výslovně ujednáno v balíčku poslance Coxe. Proto je zcela vyloučeno, aby byli téměř všichni poslanci zbaveni svých nových práv. Tento pozměňovací návrh nemůže mít pravděpodobně ani nejmenší dopad na realizaci právních předpisů, které mají být v tomto smyslu stanoveny.

Hodláme se ujistit, že došlo k nápravě této situace, protože toto hlasování se konalo bez vědomí poslanců, kteří za mnou nyní všichni chodí, udiveni skutečným rozsahem tohoto pozměňovacího návrhu. Jako místopředsedkyně penzijního fondu se ujistím, že došlo k nápravě v této věci.

Frank Vanhecke (NI). - (NL) Paní předsedající, při závěrečném hlasování jsem hlasoval proti návrhu souhrnného rozpočtu na rok 2009 pro různé evropské orgány, samozřejmě včetně Parlamentu. Učinil jsem tak zaprvé proto, že nejsem přesvědčen o tom, že všechny tyto evropské orgány bez výjimky nakládají s touto obrovskou spoustou daňových peněz hospodárně a odpovědně. Zcela upřímně, myslím, že opak je pravdou.

Obrázek, který si naši voliči utvořili o evropských orgánech, a my bychom si ho měli být vědomi, je obraz zlatého dolu, kde platově nadhodnocení a nedostatečně zdanění aparátčící a poslanci Parlamentu vytvářejí určitý typ nomenklatury sovětského typu, kde se rozhodnutí často přijímají bez vědomí veřejnosti a jistě proti vůli a zájmu občanů.

To je obraz, který máme, který jistě neplatí pro každého, ale ve kterém je, jak se obávám, něco pravdy, pokud se týká značného počtu evropských orgánů.

Podle mého názoru si budeme muset po nějakou dobu, která nastává, uklízet před vlastním prahem, než budeme schopni vyslat pozitivnější obrázek naší Evropy.

- Doporučení: Ulrich Stockmann (A6-0375/2008)

Oldřich Vlasák (PPE-DE). – (CS) Dovolte, abych vysvětlil své hlasování ke zprávě pana Stockmanna k leteckým poplatkům. Jednak jsem uvítal povinnost udávat společnou cenu dopravy včetně letištních

poplatků na letenkách a v nabídkách, což zpřehlední rozhodování cestujících a podpoří hospodářskou soutěž, ale hlavně vítám limit sjednocující letištní poplatky pro hlavní národní a velká letiště, což umožní pro ta menší letiště nabídnout nižší ceny a konkurovat tak na trhu, který je teď velmi nepřehledný. Právě pro regionální letiště je to příležitost pro rozvoj a pro rozšíření dostupné nabídky leteckých služeb pro naše občany.

– Návrh usnesení: (B6-0537/2008)

Bruno Gollnisch (NI). – (FR) Paní předsedající, rád bych uvedl, že vzhledem k narůstající hrozbě pirátství na moři u Afrického rohu podporuje návrh usnesení o pirátství vůli členských států podniknout koordinovanou námořní kampaň. Pozměňovací návrhy jsou však ve své většině bohužel jenom zbožná přání nebo pouze poukazují na to, co je zřejmé, jako například nástup anarchie v Somálsku, což jsou události, ze kterých je třeba vyvodit komplexní důsledky.

Samozřejmě nebude možné s pirátským účinně bojovat, pokud nebudou zničeny základny pirátů. Je také politováníhodné, že tento text nepoukazuje na hlavní příčinu tohoto oživení pirátství, což je ochabnutí civilizačního vlivu Evropy v této části světa.

Nakonec – jsem přesvědčen, že je poněkud podivné požadovat, aby námořní síly členských států takřikajíc oddělily akci, kterou představuje boj s pirátským, od akcí prováděných – neznámo proč – v kontextu Operace Trvalá svoboda, jakoby bin Ládin nějakým způsobem utíkal z Afghánistánu přes Pákistán v loďce vydlabané z kmene stromu arazil si tak cestu na Nový Zéland. Chápu, že existuje touha zavést toto odlišení, ale lodě operující v této oblasti budou muset přirozeně plnit obě poslání.

– Návrh usnesení: (B6-0544/2008)

Peter Skinner (PSE). – Paní předsedající, účetní standardy jsou klíčovým prvkem jazyka finančních služeb. Pro investory znamenají návrhy na sblížení vnitrostátních standardů s Mezinárodními standardy účetního výkaznictví (IFRS) velký krok kupředu. Znamená to, že společnosti budou moci zveřejňovat účetnictví v jedné základní podobě, která by měla být přijímána v hlavních světových ekonomikách. Kanada, Čína, Japonsko, USA – a nyní se zdá, že také Indie – se shodují na přání přiblížit své standardy IFRS.

Přestože to jako zpravodaj pro směrnici o transparentnosti vítám, připouštím, že na dosažení skutečného sblížení je třeba stále ještě pracovat. Proto jsme, já a moje kolegyně zpravodajka, Margarita Starkevičiūtėová, souhlasili s pozměňovacími návrhy na monitorování postupu tohoto procesu sblížení. Spoléhám na to, že Komise je při svých jednáních s různými vnitrostátními orgány schopna udržet nasazené tempo. Pokud se týká USA, jsem zcela přesvědčen, že nové vládě lze důvěřovat a je možné se spolehnout, že zajistí potřebný vývoj. Komise by na to mohla vytrvale naléhat.

Pokud se týká samotných účetních standardů, je nesmírně důležité držet se základního přístupu, jak byl odsouhlasen společně s Radou pro mezinárodní účetní standardy (IASB). Integrita těchto pravidel bude otestována pokusy o jejich oslabení z vnitrostátních důvodů. Proti tomu by se mělo důrazně vystoupit a tváří v tvář takovému tlaku musí být podpořeno účtování v reálné hodnotě.

– Návrh usnesení: (B6-0562/2008)

Philip Claeys (NI). – (NL) Paní předsedající, zdržel jsem se hlasování o návrhu usnesení o bezpečnosti letecké přepravy a detektorech pro fyzickou kontrolu, ne proto, že mám námitky proti výhradám, které vyjadřuje ohledně práva na soukromí cestujících, právě naopak. I já jsem přesvědčen, že detektory pro fyzickou kontrolu nemohou být uvedeny do provozu bez jasného vědeckého a lékařského vyhodnocení možných následků používání dané technologie na zdraví uživatelů.

Mohu pouze litovat skutečnosti, že návrh odložit hlasování a přizvat v této souvislosti pana komisaře Tajaniho, aby představil studii, která nám případně umožní informovanější rozhodnutí o použití detektorů pro fyzickou kontrolu, byl zamítnut.

Je to velice závažná věc, která se vskutku týká bezpečnosti občanů a využívání nové průkopnické technologie. Proto považuji za velmi politováníhodné, že náš Parlament jednání o této otázce tak odbočívá.

– Návrh usnesení: (RC-B6-0571/2008)

Zita Pleštinská, jménem skupiny PPE-DE. – (SK) Paní předsedající, dovoluji mi, abych jako spoluautorka usnesení Evropského parlamentu o vzpomínce na umělé vyvolaný hladomor na Ukrajině v letech 1932–1933

jménem skupiny PPE-DE na úvod vyslovila poděkování všem kolegům z Evropského parlamentu, kteří hlasovali pro toto usnesení.

Pod vedením naší politické strany PPE-DE se dospělo ke kompromisu, ze kterého na žádost politické skupiny socialistů vypadlo slovíčko „genocida“. Po včerejší diskusi za vaší účasti plné velkých emocí a po silných slovech komisaře Antonia Tajaniho však nemůže nikdo pochybovat, jaký název by měl dostat ohavný čin, kterým bylo vyhubeno deset milionů lidí. Nyní je řada na historících, aby na základě skutečností, pokud ještě žijí pamětníci, učinili konec mlčení a zatajování těchto skutečností. Do našich knihoven se musí dostat knihy, které podají pravdivé svědectví o tomto hladomoru na Ukrajině.

Hlasováním za usnesení o označení hladomoru na Ukrajině v letech 1932–1933 za hrozný čin proti ukrajinskému lidu a proti lidskosti jsme dnes opět vlepi-li Stalinem vytrženou stránku do knihy evropské historie.

Tunne Kelam (PPE-DE). - Paní předsedající, hlasoval jsem pro usnesení o holodomoru, velkém hladomoru na Ukrajině. Toto usnesení jej správně nazývá hrůzným zločinem proti ukrajinskému lidu a skutečně proti lidskosti. Avšak kvůli postoji, který zaujaly určité skupiny, se usnesení vyhnulo termínu „genocida“, jehož použití by v tomto případě bylo spravedlivé a odpovídající.

Ukrajinský parlament a 26 států označily tento zločin, který byl příčinou smrti nejméně čtyř milionů lidí, za genocidu. Navíc bod odůvodnění B usnesení cituje Úmluvu OSN o zabránění a trestání zločinu genocidia z roku 1948, která se jednoznačně týká tohoto ukrajinského případu. Proto pevně doufám, že se Evropský parlament brzy připojí k postoji, který zaujaly tyto státy.

Bruno Gollnisch (NI). – (FR) Paní předsedající, připomenuli jsme si holodomor, systematické ničení společenství zemědělců na Ukrajině hladomorem, a náš Parlament uznal, stejně jako před chvílí náš kolega poslanec, že to byla genocida.

Rád bych pouze zdůraznil skutečnost, že pachatelé této genocidy seděli mezi soudci civilizace v Norimberku, což je skutečnost, která by dnes měla umožnit diskusi o složení, procesu a závěrech Norimberského procesu. Avšak intelektuálové, kteří tuto diskusi dnes v Evropě vedou, jsou zatýkáni, zadržováni, pronásledováni, ničení, stíháni a vsazováni do vězení. A co je ještě horší, jejich právní zástupci, kteří také předkládají stejné závěry, jsou pronásledováni stejným způsobem.

Například v zemi pana Pötteringa jsou pronásledováni a zatýkáni v souladu s postupy, které připomínají stalinské procesy. Udělili jsme Sacharovovu cenu za svobodu myšlení čínskému disidentovi, mohli jsme ji stejně tak udělit jistým Evropanům, jako je například odvážná německá právnička Sylvia Stolzová.

– Zpráva: Doris Pack (A6-0378/2008)

Bernd Posselt (PPE-DE). – (DE) Paní předsedající, Doris Packová předložila, jako vždy, vynikající text, protože není pouze odbornicí na jižní Evropu, ale také na vzdělávání.

Jsem tomu rád, že vzdělání je oblastí, na kterou je kladen obzvláštní důraz v souvislosti s dohodou o stabilizaci. Musíme ale naše přístupy rozšířit, zaprvé tím, že se více zaměříme na urychlení procesu liberalizace víz a poskytneme mladým lidem v Bosně a Hercegovině možnost dozvědět se o Evropě více tak, že zde budou studovat a cestovat.

Druhým rozhodujícím faktorem je založení evropské multikonfesijní univerzity v Sarajevu, kterou podporují všechna tři náboženská společenství v této zemi a která bude fungovat jako evropské centrum tolerance a vzájemného pochopení, ne na základě nestrannosti, ale na základě zakořenění lidí v každém náboženství. S naší silnou podporou evropské univerzity to bude pro lidi v Bosně a Hercegovině představovat nejenom zásadní pokrok, ale může to této zemi také umožnit, aby vyslala signál celému evropskému kontinentu.

– Zpráva: Dushana Zdravkova (A6-0358/2008)

Frank Vanhecke (NI). - (NL) Paní předsedající, zpráva Petičního výboru o činnosti evropského veřejného ochránce práv za rok 2007, kterou máme před sebou, byla vcelku velmi pozitivní a pro jednu mohu zajisté tento názor podpořit. Proto jsem s touto zprávou souhlasil.

Nicméně bych rád znovu v tomto vysvětlení hlasování poukázal na to, že je hodno zaznamenání, že by měl Parlament blahopřát evropskému veřejnému ochránci práv k jeho počínání zaměřenému na zajištění správného a úplného uplatňování pravidel a nařízení, zatímco k porušování zákonů a nedodržování pravidel

dochází přímo takřkajíc před našima očima v tomto Parlamentu, aniž by Parlament zasáhl, nebo dokonce za každodenní a rozsáhlé spolupráce Parlamentu.

Například způsob, jakým Komise a Parlament nadále staví na Lisabonské smlouvě, která od referenda v Irsku umírá politickou a právní smrtí, je výsměchem všem právním předpisům. Myslím, že je nejvyšší čas, abychom si začali zametat před vlastním prahem.

Písemná vysvětlení hlasování

–Návrh souhrnného rozpočtu Evropské unie pro rozpočtový rok 2009 – Zpráva: Jutta Haug (A6-0398/2008)

Hélène Goudin a Nils Lundgren (IND/DEM), písemně. - (SV) Strana Junilistan je přesvědčena, že by se měl rozpočet EU omezit na 1 % průměrného hrubého národního důchodu členských států. Proto jsme se rozhodli hlasovat proti veškerým navýšením navrhovaným Evropským parlamentem a zároveň s tím Junilistan vítá těch několik málo úspor navrhovaných formou pozměňovacích návrhů buďto Rozpočtovým výborem, nebo jednotlivými poslanci.

Existuje řada politováníhodných rozpočtových položek. Strana Junilistan zejména lituje rozsáhlé dotace pro zemědělskou politiku EU, Fond soudržnosti, rybolov a rozpočtové položky zahrnující podporu různým druhům informačních kampaní.

Strana Junilistan je také přesvědčena, že je třeba něco udělat s neustálým pendlováním Evropského parlamentu mezi Štrasburkem a Bruselům a že by se Evropský hospodářský a sociální výbor a Výbor regionů měly rozpustit.

Jean-Claude Martinez (NI), písemně. – (FR) Poněkud zvláštní je již to, aby za normálních okolností mělo dvacet sedm zemí ve zmíněném regionu evropský rozpočet 1 30 miliard EUR – tedy podobný jako rozpočet Španělska.

Nicméně je tomu tak, že v Evropě, které chybí vysokorychlostní železniční spoje mezi Finskem a Španělskem a mezi Francií a Polskem a také vybavení a zaměstnanci pro univerzity, výzkumná střediska a domovy pro seniory kontinentu zaplaveného geriatrickou tsunami, za celosvětové krize mezibankovní likvidity, při šoku, který způsobil trh s nemovitostmi několika ekonomikám, a za poklesu důvěry podnikatelů a pracovníků se vyžaduje rozpočtové úsilí, které je velice vzdáleno běžnému evropskému rozpočtu.

Požadujeme proto výjimečné rozpočtové programování pro hlavní plán infrastruktury schválený prostřednictvím většího „evropského finančního referenda“. Tím míním evropskou půjčku ve výši odpovídající 1 700 miliard EUR, kterou zajistí bankovní sektor.

Jan Andersson, Göran Färm, Inger Segelström a Åsa Westlund (PSE), písemně. – (SV) My, švédští sociální demokraté, jsme zklamáni, že by EU měla financovat výrobce tabákových výrobků a zároveň investovat velké sumy finančních prostředků do osvětových kampaní na podporu veřejného zdraví a protikuřáckých opatření v EU.

Považujeme také za skandální, že by rozpočet EU měl podporovat býčí zápasy jako tradici, kterou nepovažujeme za slučitelnou s moderními hodnotami a právy zvířat.

Také jsme zklamáni, že všechny druhy podpory exportu, společně s kvótami pro mléko, by měly pohltnout kus rozpočtu EU.

Hlasovali jsme proti všem těmto návrhům.

Rádi bychom také objasnili, proč jsme hlasovali proti návrhu na pilotní projekt ve prospěch dětí a práv dítěte. Bylo tomu tak proto, že nebyl obsažen v kompromisu mezi politickými skupinami zapojenými do pilotních projektů. Protože jsme tento citlivý kompromis nechtěli ohrozit, nebyli jsme bohužel schopni podpořit tento návrh, pro jehož obsah máme plně pochopení (pozměňovací návrh č. 133).

Nakonec bychom rádi vyjádřili naše veliké zklamání ze skutečnosti, že při plenárním zasedání nebyly přijaty pozměňovací návrhy zaměřené na posílení odborové spolupráce a konzultací mezi obchodem a průmyslem a odborovými organizacemi.

Jean-Pierre Audy (PPE-DE), písemně. – (FR) Hlasoval jsem pro zprávu předloženou paní Haugovou o návrhu souhrnného rozpočtu Evropské unie pro rok 2009 a návrh opravného rozpočtu č. 1/2009 k předběžnému

návrhu souhrnného rozpočtu (PDB) Evropské unie. Stejně jako mnoho kolegů poslanců vyjadřují svůj nesouhlas se skutečností, že Rada dále snížila již tak velmi skromný rozpočet: prostředky na závazky návrhu rozpočtu představují celkovou částku 1 34 miliard EUR, tedy schodek 469 milionů EUR vzhledem k PDB, dokonce i když platby dosahují 1 15 miliard EUR, což je nárůst o 1,8 miliardy EUR. Tyto platby jsou takto omezeny na 0,89 % HNP, tedy na nebývalou úroveň, která drasticky rozšiřuje mezeru mezi závazky a platbami, a to je něco, co je v rozporu s rozpočtovou disciplínou. Pokud se týká zemědělství, podporují vytvoření tří nových fondů – fondu pro restrukturalizaci v odvětví mléka a mléčných výrobků, fondu Eco-Aid na zachování chovů ovcí a koz v EU a ad hoc finančního nástroje pro přizpůsobení rybářských flotil hospodářským dopadům zvýšení cen pohonných hmot.

Bastiaan Belder (IND/DEM), písemně. – (NL) Zpráva paní Haugové nemůže počítat s mojí podporou, protože Evropský parlament požaduje vyšší výdaje. Já však nové priority v oblastech změny klimatu a v oblasti energií nepodporuji. Mnoho pozměňovacích návrhů je zaměřeno na zvýšení profilu těchto priorit v rozpočtu, což vítám. To však také znamená, že potřebujeme označit oblasti, kde chceme omezit náklady. Postoj Parlamentu se o tom nijak nezmiňuje.

Dále bych se rád otevřeně vyjádřil ve prospěch vyrovnané podpory vládám na Blízkém východě. Otázka Palestinské samosprávy vyžaduje naši trvalou pozornost. Je v pořádku, abychom poskytovali pomoc vzhledem k tomu, že ministerský předseda Fajjád vytyčuje směr, který zasluhuje naši podporu.

Závěrem dodávám, že přání Evropské unie poskytovat mimořádnou potravinovou pomoc chudým zemím v důsledku prudce rostoucích cen potravin je odůvodněné. Souhlasím s paní zpravodajkou, že by se to nemělo financovat z rozpočtu na evropské zemědělství, ale spíše z rozpočtu na vnější politiku.

Charlotte Cederschiöld, Christofer Fjellner, Gunnar Hökmark a Anna Ibrisagic (PPE-DE), písemně. – (SV) Podporujeme základní principy, na kterých stojí rozpočet EU pro rok 2009, a rádi bychom zdůraznili, že je třeba, aby lidé získali za své finanční prostředky odpovídající hodnotu. Rámec rozpočtu by se měl respektovat, a proto vítáme skutečnost, že tento rozpočet bude v tomto rámci řádně zachován.

Chceme rázně snížit zemědělskou a regionální podporu a zredukovat celkový rozpočet. Chceme vložit více z našich sdílených zdrojů do výzkumu a vývoje, růstu, infrastruktury a bezpečnosti.

Brigitte Douay (PSE), písemně. – (FR) Ve čtvrtek 23. října přijal Evropský parlament při prvním čtení rozpočet Evropské unie na rok 2009.

Tento rozpočet spadá do specifického kontextu úzkého finančního výhledu na roky 2007–2013 – v jehož prospěch navíc francouzští socialisté odmítli v roce 2006 hlasovat – souvisejícího s finanční krizí a přípravami na evropské volby v červnu 2009.

Rozpočet je politika vyjádřená čísly. Parlamentu se s úspěchem podařilo obnovit uspokojivou výši plateb, navzdory přání Rady provést bezútešné škrty v liniích, které se nicméně zdají být pro poslance Evropského parlamentu prioritními, jako je boj proti změně klimatu, pomoc malým a středním podnikům, růst a konkurenceschopnost a programy na podporu občanských práv a povinností.

V této souvislosti jsem potěšena, že jsme obnovili uspokojivou výši rozpočtových prostředků na komunikační iniciativy týkající se občanů a médií. Aby bylo možné připravit občany na nadcházející volby a dovést je k rozhodnutí účastnit se těchto voleb, je nezbytné, aby jim bylo umožněno seznámit se s evropskými záležitostmi. Všechny iniciativy, které podniká Komise a Parlament za účelem vysvětlení významu Evropy a její přidané hodnoty v souvislosti s každodenním životem a přípravou na budoucnost, musí být podpořeny a zajištěny dostatečnými zdroji.

Proinsias De Rossa (PSE), písemně. – Hlasoval jsem proti pozměňovacímu návrhu č. 134, protože hlasovat pro nebo se zdržet hlasování by znamenalo dodat věrohodnosti nepodloženým tvrzením Kathy Sinnottové, podle kterých Evropská unie financuje nucené potraty, nedobrovolné sterilizace a usmrcení novorozenců.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), písemně. – (PT) Podobně jako v předcházejících případech rozpočtových procesů, kdy jsme měli mnoho důvodů návrhy při prvním čtení okamžitě zamítnout, můžeme říci, že k zamítnutí návrhu souhrnného rozpočtu Evropské unie pro rozpočtový rok 2009 máme ještě více důvodů.

Rada zjevně pohlíží na nadcházející rozpočet v naprosto stejném světle, jako nahlížela na rozpočty předcházející. Jinými slovy – plánuje použít tento nástroj k pokračující podpoře neoliberální politiky EU. Opravdu bychom neměli očekávat nic jiného.

Tento rozpočtový proces opět přináší jasné důkazy o plánované reakci EU na zhoršující se kapitalistickou krizi, která byla spuštěna finanční krizí v samotném srdci tohoto systému, jinými slovy v USA. Ani Komise, ani Evropský parlament, ani Rada nepřišly s žádnými opatřeními v rozpočtu EU, které budou účinnou reakcí na potřeby a narůstající potíže dělníků a běžné populace, mikropodniků, malých a středních podniků a velké části výrobního sektoru.

Přesně v okamžiku, kdy se zhoršuje strukturální krize v Evropské unii, snížila Rada platby na „dříve nebyvalou úroveň“, o téměř 9 miliard EUR v porovnání s prognózou víceletého finančního rámce.

Proto jsme hlasovali proti.

Anna Hedh (PSE), písemně. – (SV) Zdržela jsem se hlasování, protože rozsáhlé části výsledku jsou zklamáním. Například je hloupé, že EU financuje producenty tabáku a zároveň investuje velké sumy peněz do osvětových kampaní pro veřejnost a protikuřáckých opatření v Evropské unii.

Je také skandální, že by se rozpočet EU měl použít na podporu býčích zápasů, což je tradice, kterou nepovažuji za slučitelnou s moderními hodnotami a právy zvířat.

Lituji také, že všechny ty typy vývozních dotací mají stále pohlcovat podíl rozpočtu EU a že Parlament nepřijal pozměňovací návrhy zaměřené na posílení odborové spolupráce a konzultací mezi obchodem a průmyslem a odborovými organizacemi.

Bairbre de Brún a Mary Lou McDonald (GUE/NGL), písemně. – Byly bychom důrazně proti nuceným potratům, nedobrovolným sterilizacím a usmrcování novorozenců a shodujeme se v názoru, že se jedná o porušování lidských práv.

Zdržely jsme se hlasování, protože fondy EU nebyly tímto způsobem nikdy používány a pozměňovací návrh neobjasňuje důležitost mezinárodní rozvojové práce důvěryhodných organizací při podpoře žen v oblasti řízení plodnosti, konkrétně vzdělávání v oblasti reprodukčního chování, reprodukčních zdravotnických služeb a plánování rodiny a vedení kampaní za práva žen na zdravotní péči.

I když hlasujeme pro pozměňovací návrhy č. 612, 131, 132 a 133 kvůli významu této záležitosti, cítíme, že by bylo přiměřenější vytvořit samostatnou rozpočtovou linii pro práva dětí, která by zahrnovala záležitosti, kterými se zabývají tyto pozměňovací návrhy.

Erik Meijer (GUE/NGL), písemně. – (NL) Díky rozpočtové položce 05020812 a pozměňovacímu návrhu č. 169 získalo téma Ovoce do škol náhlou a neočekávanou důležitost kvůli návrhům zvýšení výdajů v tomto směru do budoucna. V současné době existuje kupní smlouva, na kterou byly na léta vyčleněny peníze s ohledem na podporu pěstitelů ovoce. To dává nakoupenému ovoci užitečný účel. Jsou připraveny návrhy, které by od roku 2010 mohly zvýšit rozpočet na „regulaci trhu“ prostřednictvím 90 milionů EUR nebo i větší částky ročně. Parlament v tom může hrát pouze poradní roli. Rozhodnutí přijímá Rada a test subsidiarity neplatí, protože tuto pravomoc má EU podle článků 36 a 37 Smlouvy na dlouhou dobu.

Naše strana, Socialistická strana v Nizozemsku, to považuje tuto situaci za bizarní. Program ovoce do škol může být užitečný jako prevence, která zabrání, aby se děti stávaly ještě obéznějšími a nezdravějšími. Otázka zní, proč by se do toho měla zapojovat spíše EU než městské samosprávy, které jsou provozovateli vzdělávacích zařízení. V současné době jdou platby z fondů EU do členských států, které mají povinnost k nim přidat určitou částku, a pak je na místních samosprávách, aby tento program realizovaly. Pokud nic jiného, tento způsob práce vede k velkému množství zbytečné administrativy a časově náročné byrokracie.

Luca Romagnoli (NI), písemně. – (IT) Paní předsedající, dámy a pánové, hlasoval jsem pro návrh souhrnného rozpočtu Evropské unie pro rok 2009, sestavený paní Haugovou. S potěšením zaznamenávám nárůst zdrojů na celkové výdaje na dopravu v předběžném návrhu rozpočtu na další rozpočtový rok a vytvoření nové rozpočtové linie na činnosti podporující evropskou dopravní politiku a práva cestujících. Musím nicméně vyjádřit své zklamání z omezení, i když ne velkého, plateb souvisejících s touto položkou.

Nakonec bych rád upozornil na názor Výboru pro občanské svobody, spravedlnost a vnitřní věci, jehož jsem členem, a řekl, že sdílím uspokojení paní Dührkopové ze zachování navýšeného rozpočtu, který je letos zajištěn pro hlavu 18, oblast svobody, bezpečnosti a práva, i v roce 2009. To je výrazem velké důležitosti přikládané záležitostem spojeným s bezpečností a ochranou svobod, řízením migračních toků a externích hranic Unie, které se stávají stále kritičtějšími, zejména v očích občanů Evropy.

Olle Schmidt (ALDE), *písemně*. – (SV) Jako vždy, když člověk hlasuje o rozpočtu takové velikosti, jako je rozpočet EU, existují detaily, ke kterým má výhrady. V případě EU je to samozřejmě hlavně zemědělská politika, která nám leží v žaludku. Může se tedy zdát podivné hlasovat pro rozpočet, ve kterém je dominantní rozpočtový okruh okruhem, který měl být, jak bychom si byli přáli, jedním z těch menších – pokud by vůbec existoval. Zároveň je třeba vzít v úvahu celý obraz, a je dobrou zprávou, že stále narůstá uvědomění o nutnosti investovat výrazně větší zdroje do toho, co je skutečným společným výdajem – v tomto případě do oblasti klimatu. Moje hlasování je proto třeba interpretovat na základě skutečnosti, že návrh ročního rozpočtu obsahuje částečný posunkupředu, ne že nekriticky podporuji celý jeho obsah. Byly uvedeny dvě opravy k hlasovacímu protokolu, týkající se například dotací tabáku.

Catherine Stihler (PSE), *písemně*. – Parlament podpořil pozměňovací návrh č. 602. Opět je to pro nás zklamání, protože i nadále podporuje producenty tabáku v EU. Tabák způsobuje každým rokem smrt půl milionu občanů EU. Je ostuda, že stále ještě existuje dotace na pěstování produktu, který zabíjí tolik lidí.

Andrzej Jan Szejna (PSE), *písemně*. – (EL) Hlasování středo-pravých a středo-levých sil, s účastí řeckých poslanců Evropského parlamentu ze stran Nová demokracie, PASOK a LAOS, ve prospěch rozpočtu EU na rok 2009 signalizuje intenzitu politiky zaměřené proti běžným vrstvám občanů, proti dělníkům.

V rámci Lisabonské strategie a v době krize v kapitalistickém systému využívá Evropská unie rozpočet k tomu, aby přinutila dělníky tuto poslední krizi zaplatit, urychlila kapitalistické restrukturalizace, prosazovala tvrdá opatření proti pracovní síle, která podkopávají kolektivní smlouvy, generalizovala uplatnění flexibilních forem zaměstnávání a privatizovala státní sociální služby a systémy pojištění.

Evropská komise a Evropský parlament se derou kupředu s imperialistickou akcí EU a dávají více peněz k dispozici na militarizaci EU, aby evropským monopolům vydláždily cestičku k proniknutí do třetích zemí.

Používají politické moci cukru a biče, aby se pokusily zavést dělnické hnutí na scesti, a posilují své příslušné mechanismy k útoku na usilovné snažení nejširších vrstev pracovních sil. Zároveň využívají sociální dialog, aby se pokusily vymámit souhlas dělníků se zdůvodněním evropské cesty vpřed.

Parlamentní skupina Komunistická strana Řecka hlasovala proti tomuto hluboce třídně založenému rozpočtu a imperialistickým plánům kapitálu a EU.

Silvia-Adriana Țicău (PSE), *písemně*. – (RO) V rámci hlasování o zprávě schvalující oddíl III – Komise rozpočtu na rok 2009 jsem hlasovala pro odstavce 14 a 38 zprávy, které podporují rozvoj institucionálních dovedností pro projekt Nabucco.

Hlasovala jsem také pro pozměňovací návrh č. 542, který umožňuje navýšení o 5 milionů EUR v rozpočtové položce 06 03 04 (finanční podpora projektů společného zájmu v transevropské energetické síti). Přestože je tato částka v porovnání s výší rozpočtů požadovaných na uskutečnění energetických projektů nepatrná, věřím, že je důležité, abychom rozvíjeli institucionální dovednosti potřebné k realizaci tohoto projektu. Je vyčleněna doplňující částka na rozvoj administrativních dovedností koordinátora projektu Nabucco.

Evropa potřebuje diverzifikovat své zdroje na zajištění energie. V tomto smyslu je Nabucco pro Evropskou unii strategickým projektem. Většina, kterou byly tyto pozměňovací návrhy odsouhlaseny, je důkazem významu, který Evropský parlament projektu Nabucco přikládá. Dále očekáváme přijetí konkrétní akce, která se zhmotní v zahájení stavby projektu Nabucco.

Gary Titley (PSE), *písemně*. – Britští labourističtí poslanci Evropského parlamentu již dlouho podporují reformu společné zemědělské politiky, zejména reformy, které uspoří finanční prostředky, a proto nepodporují opatření, která zbytečně zvyšují náklady. EPLP zejména nepodporuje dotace na produkci tabáku, býčí zápasy, nové fondy pro mléko a mléčné výrobky, ovce a kozy a fondy na osvětové kampaně o společné zemědělské politice.

Britští labourističtí poslanci Evropského parlamentu vítají jakoukoliv příležitost pomoci malým a středním podnikům, protože jsou páteří naší ekonomiky a zajišťují přitom většinu pracovních míst v EU. Konsolidace financování pod jedním rozpočtovým okruhem pomůže upoutat pozornost k potřebám malých a středních podniků.

– **Zpráva: Janusz Lewandowski (A6-0397/2008)**

Jean-Pierre Audy (PPE-DE), *písemně*. – (FR) Hlasoval jsem pro usnesení o zmíněných oddílech rozpočtu EU, s výjimkou rozpočtu Evropské komise, na základě zprávy, kterou předložil pan Lewandowski. Ačkoliv

se zdá, že žádný z rozpočtů, kterými se zabývá tato zpráva, nepředstavuje žádný závažný problém, jsem i nadále přesvědčen, že Evropský parlament není vybaven zdroji, které by odpovídaly politickým odpovědnostem, které získal na základě dalšího vývoje Smluv a práce svých poslanců, a navíc na základě své role při překlenování propasti, která se rozevřela mezi evropskou integrací a lidmi, propasti, jejíž existenci stále znovu potvrzují různá nedávná referenda. Stejně jako převážná většina mých kolegů poslanců podporuji návrh posílit revizní kapacitu Evropského účetního dvora vytvořením 20 míst. Náklady spojené s rozšířením budovy Účetního dvora musí být vzhledem k daňovým poplatníkům udrženy na co nejnížší možné úrovni a financovat tyto výdaje přímo z rozpočtu po čtyři léta spíše než skrývat výrazně vyšší náklady, které by vznikly z alternativy pronájmu na 25 let, je dobrou myšlenkou.

Hélène Goudin a Nils Lundgren (IND/DEM), písemně. – (SV) Východiskem zprávy je nárůst interinstitucionální spolupráce prostřednictvím obecného navýšení služeb v rámci orgánů EU. Zpravodaj je přesvědčen, že tímto způsobem se účinnost zvýší. Například se navrhuje, aby se personální zdroje pro politické skupiny zvýšily o 53 služeb. Kromě toho se navíc k novým službám v návrhu rozpočtu mají zřídít dvě vyšší služby.

Strana Junilistan je velmi dobře připravena na zvýšení účinnosti systému EU, ale nemyslí si, že se toho dosáhne automaticky prostřednictvím více služeb. V podstatě jsme proti navýšení, jak rozpočtu EU, tak počtu služeb, protože jsme přesvědčeni, že by to znamenalo také nárůst byrokracie a úbytek národního sebeurčení. Pokud se týká více služeb v politických skupinách, trváme na tom, že by to mělo největší přínos pro velké skupiny, protože takový vývoj by ztížil práci jiných skupin při provádění jejich vlastních politik.

Evropský parlament navíc už v minulosti podnikl kroky k zavedení příspěvků EU zvláštním „stranám EU“ a stranicko-politickým základům s nimi spojeným. Jsme přesvědčeni, že tímto způsobem byla na náklady daňových poplatníků udělena více než dostatečná výhoda velkým, dobře zavedeným politickým stranám a jejich skupinám v Evropském parlamentu. Strana Junilistan se proto rozhodla hlasovat proti této zprávě.

Luca Romagnoli (NI), písemně. – (IT) Paní předsedající, dámy a pánové, hlasoval jsem pro návrh souhrnného rozpočtu na rok 2009, jak ho ve své zprávě představil pan Lewandowski. Jsem opravdu přesvědčen, že by se Evropská unie měla přísně držet finančního režimu, aby v této době velké nejistoty na trzích vyslala jasný signál. Zdůraznil bych, že stále ještě je prostor pro zlepšení; pro vybudování silnější interinstitucionální spolupráce je třeba ještě vykonat mnoho práce.

Závěrem cítím, že jsem povinnen vyjádřit svůj nesouhlas s těmi pozměňovacími návrhy, které umožňují podstatné škrtky v evropských fondech pro regiony jižní Itálie: to není způsob, jak dosáhnout evropské integrace, i když by správa fondů v těchto oblastech mohla být lepší. Když teče kohoutek, řešením není jím otočit, ale opravit potrubí. Tento koncept je stejný, v přiměřené úměře.

Hannes Swoboda (PSE), písemně. – (DE) S ohledem na pozměňovací návrh č. 4 ke zprávě pana Lewandowského bych rád uvedl, že skupina PSE tento pozměňovací návrh nepodepsala kvůli chybě, ale plně jej podporuje a podporovat bude.

Gary Titley (PSE), písemně. – Britští labourističtí poslanci Evropského parlamentu podporují zásadu, že by Evropský parlament měl být znalostní základnou, ale rozhodli se vzdát se hlasování o rozhodnutí zvýšit počet zaměstnanců skupin kvůli stávajícím finančním podmínkám a potřebě šetřit finančními prostředky.

– Doporučení: Ulrich Stockmann (A6-0375/2008)

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), písemně. – (PT) Jak jsme v průběhu tohoto procesu zdůraznili, cílem je sloučit a schválně zaměnit „hospodářskou soutěž“ za „transparentnost“.

Vskutku je nezbytné určit odpovídající kritéria pro letištní poplatky a co tyto poplatky skutečně znamenají.

Nemělo by se to ale dít v rámci politiky zaměřené na liberalizaci a privatizaci takové strategické veřejné služby, jakou je letecká doprava, zejména vytvářením „skutečně konkurenceschopného trhu letišť“, uplatněním zásady „uživatel platí“ a požadováním ziskovosti ve veřejné službě. Skutečně, jak jsme již dříve upozornili, zdá se dokonce, že cílem je odebrat veřejné kontrole „roli dohledu“ jejím převedením na „nezávislé“ úřady nebo orgány dohledu.

Znovu chceme zopakovat, že předchozí privatizace v tomto sektoru nevedla k přidání hodnotě v poskytovaných službách, ale napomohla zničení pracovních míst a zredukování práv pracujících a v některých případech způsobila technické a provozní problémy.

Přestože odlehlé regiony nebyly z působnosti směrnice výslovně vyloučeny (uznáním trvalých přírodních a geografických znevýhodnění a omezení, která se těchto regionů dotýkají, a zavedením odpovídajících odchylek od nutnosti dodržovat všeobecně platné závazky veřejné služby), jak jsme navrhli, vítáme skutečnost, že působnost směrnice byla omezena na letiště s více než 5 miliony cestujících ročně.

Timothy Kirkhope (PPE-DE), písemně. – I když britští konzervativci uznávají, že poplatky, které letiště uvalují na své uživatele, by měly být předmětem příležitostného zkoumání, zdrželi se hlasování o pozměňovacích návrzích při druhém čtení o návrhu směrnice o letištních poplatcích. Důvodem jsou jejich přetrvávající obavy, že regulace některých regionálních letišť je zbytečná a mohla by ovlivnit jejich schopnost konkurenceschopného provozu. Konzervativci velmi očekávali, že EU přijme procentní práh při prvním čtení. Stávající práh je libovolný a nebere v úvahu konkurenční růst sektoru.

Jörg Leichtfried (PSE), písemně. – (DE) Budu hlasovat pro směrnici o letištních poplatcích, kterou předložil pan Stockmann.

Tato zpráva ztíží zneužívání hospodářské soutěže a omezí její narušování. Zabrání letištům ve zneužívání jejich dominantního postavení na trhu a zavádění nadměrných poplatků pro letecké dopravce.

Jsem přesvědčen, že je správné, aby v budoucnu existovaly větší rozdíly ve výši poplatků, a že tedy tento nový systém přinese také užitek zákazníkovi. Pro uživatele letišť je důležité, aby v každém případě věděli, jak a na jakém základě se poplatky počítají.

Je také důležité, aby tato směrnice zahrnovala standardizovaná nařízení o vzájemné informační povinnosti, požadavky na transparentnost a způsob výpočtu poplatků.

Astrid Lulling (PPE-DE), písemně. – (DE) Nehlasovala jsem pro směrnici o letištních poplatcích ve druhém čtení, stejně jako v prvním čtení, protože to, co se zde navrhuje, povede k nepřijatelné diskriminaci letišť v Lucemburku. Takto nelze s malou zemí zacházet. Uplatnění této směrnice na lucemburské letiště, které odbaví 1,6 milionu cestujících ročně, a její neuplatnění na přímé konkurenty tohoto letiště, kterými jsou Frankfurt-Hahn nebo Brusel-Charleroi, odbavující více než 3 miliony cestujících, představuje nepřijatelnou diskriminaci na vnitřním trhu, jednoduše protože mezi nimi je státní hranice.

Nejsou to státní hranice, které by měly být rozhodujícím faktorem v tomto případě, ale objektivní kritéria, pokud má tato směrnice za cíl předcházet případnému zneužívání na straně letišť s dominantním postavením na trhu.

V případě menšího letiště, zejména je-li jediné v zemi, neexistuje riziko zneužívání tohoto druhu, i když konkurenční letiště, která jsou také domovskou základnou nízkonákladových leteckých dopravců, leží nedaleko. Lucembursko je tak malé, že se do tří sousedních zemí dostanete pouze za 30 minut cesty po dálnici.

Jedná se o nehorázné porušení zásady proporcionality. Z tohoto důvodu opět i při druhém čtení hlasuji na základě protestu proti tomuto textu, který je zamýšlen jako kompromis.

Seán Ó Neachtain (UEN), písemně – (GA) Zpravodaj a Výbor pro dopravu a cestovní ruch odvedli na této zprávě obrovskou práci. Nedostatek pozměňovacích návrhů ukazuje, že Parlament zaujal k této záležitosti důrazný a jednotný postoj a že jeho poslanci uznávají, že dosažení pokroku, pokud se týká směrnice o letištních poplatcích, je důležité.

Jsem rád, že k přijetí ustanovení směrnice, kterým se mění kapacita letiště z 1 milionu na 5 milionů cestujících za rok, došlo při prvním čtení. Chvályhodné je i to, že do společného postoje byla zahrnuta také ustanovení o životním prostředí.

Měl jsem sice dojem, že určité prvky ve společném postoji chyběly, ale zpravodaj to s úspěchem napravit při druhém čtení. Proto mu dávám svoji plnou podporu.

Andrzej Jan Szejna (PSE), písemně. – (PL) Směrnice o letištních poplatcích ukončí dlouhodobý konflikt a diskusi mezi letišti a leteckými společnostmi ohledně nákladů a kvality služeb. Tato nová ustanovení také ochrání cestující před nepřiměřeně vysokými letištními poplatky a omezí praxi zavádění uměle nadsazených cen, kterou uplatňují velká letiště. Doposud se náklady na využívání letiště přenášely na spotřebitele.

Směrnice má za cíl zvýšit transparentnost a zásady vybírání letištních poplatků. Zavádí také konkrétnější ustanovení o standardech jakosti služeb, které mají být poskytovány. Kromě toho ustavuje nezávislé dohlížecí

orgány. Díky nové směrnici budou letištní poplatky konečně propojeny se skutečnými náklady a diskriminace mezi konkrétními leteckými dopravci ustane.

Tato směrnice bude platit pro 67 největších evropských letišť, které odbavují více než pět milionů cestujících ročně. Jedním z nich je letiště Okęcie ve Varšavě. Směrnice bude také platit pro největší letiště v konkrétním členském státě Unie. Do roku 2010 se tato směrnice začne týkat deseti dalších letišť.

Lars Wohlin (PPE-DE), písemně. – (SV) Jsem proti tomuto návrhu od chvíle, kdy byl Parlamentu předložen, protože jsem přesvědčen, že Chicagská úmluva, která v současné době reguluje základní ustanovení, kterými se řídí letištní poplatky, by měla mít pro členské státy stejný význam i v budoucnosti. Není důvod měnit pravidla, která jsou obecně přijímána, a proto je mohou regulovat pouze členské státy.

Nový právní předpis EU znamená, že v případě sporu může stanovené ceny v konečné instanci interpretovat Evropský soudní dvůr, a to byl zjevně jeden z důvodů, proč byl tento návrh předložen. Já si nicméně myslím, že v případech, kdy Evropský soudní dvůr musí interpretovat závazný právní předpis Společenství, je důvod ke skepsi. Dělá mi starosti neochota vzít v potaz vnitrostátní ustanovení tam, kde jde o určité záležitosti. Myslím, že i v budoucnosti musí existovat důvody pro zpochybnění role Evropského soudního dvora, zejména v této věci.

– Zpráva: Doris Pack (A6-0378/2008)

Alessandro Battilocchio (PSE), písemně. – (IT) Hlasoval jsem pro zprávu paní Packové o uzavření Dohody o stabilizaci a přidružení mezi Evropskými společenstvími a jejich členskými státy na jedné straně a Bosnou a Hercegovinou na straně druhé, protože jsem přesvědčen, že tento krok pomůže vytvořit smluvní vztah mezi dvěma stranami, který usnadní přechod Bosny a Hercegoviny k plně funkčnímu státu.

Povede to k akceleraci hospodářství této země a umožní to postupné přiblížení jejích zákonů a právních předpisů k *acquis communautaire* Evropské unie, což posílí Dohodu o stabilizaci a přidružení (DSP), vzhledem k tomu, že je třeba velkého úsilí k překonání etnických rozdílů a posunu směrem k usmíření mezi stranami. Souhlasím také zejména s tím, že toto úsilí je třeba zaměřit na mladé generace prostřednictvím společných vzdělávacích programů v těchto dvou cílech a prostřednictvím společného pochopení nedávných tragických událostí, které se tam odehrály.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), písemně. – (PT) Evropský parlament „dává souhlas se závěrem dohody“...

Za těmito devíti slovy je 65 stran „dohody“, která se, kromě mnoha jiných negativních aspektů, řídí eufemisticky označenými „zásadami tržního hospodářství“.

Vedle některých znepokojujících politických aspektů je primárním cílem této smlouvy integrace Bosny a Hercegoviny do evropského vnitřního trhu, což je způsob, jak zajistit, aby hlavní nadnárodní společnosti EU měly kontrolu nad hospodářstvím této země.

Tato smlouva je plná termínů jako „volný obchod“, „volný pohyb kapitálu“, „liberalizace zřizování a poskytování služeb“ a „liberalizace dopravy“ (letecké, námořní, říční a pozemní). Jejím cílem je zajistit, aby Bosna a Hercegovina během šesti let „řádně uplatňovala a vymáhala“ *acquis* Společenství týkající se volné hospodářské soutěže na vnitřním trhu a také v „jiných oblastech souvisejících s obchodem“.

Je zřejmé, že podporujeme další rozvoj přátelských vztahů s jinými zeměmi, ale musí se tak dát v reakci na jejich skutečné potřeby. Tyto vztahy musí být vzájemně přínosné a musí přispívat oboustrannému rozvoji a musí se dodržovat zásada nevměšování a respektování národní suverenity.

Tato dohoda ale této zásadě odporuje.

– Návrh usnesení: (B6-0537/2008)

Sebastian Valentin Bodu (PPE-DE), písemně. – (RO) Pirátství na moři je záležitostí, která je dnes stejně aktuální jako už několik stovek let. Má ale daleko k romantické „profesi“ popisované v dobrodružných románech nebo v seriálu „Piráti z Karibiku“.

Pirátství má své oběti a je zdrojem obrovských příjmů pro ty, kteří tuto „profesi“ provozují. Podle některých statistik napadli piráti jenom za minulý rok více než 60 lodí, z nichž 14 se zmocnili a stovky námořníků drželi jako rukojmí. Pirátství v Adenském zálivu stálo majitele lodí mezi 18 miliony USD až 30 miliony USD na výkupném, které zaplatili, aby získali zpět své lodě a jejich posádky.

Piráctví může dále vést ke komplikovaným situacím, jako když ukrajinská loď převážející více než 30 raketových střel upadla do rukou somálských pirátů. Tyto zbraně mohly docela dobře skončit u islámských radikálů v Somálsku nebo v jiných zónách konfliktů na africkém kontinentu. Je těžké vysvětlit, jak je možné, že v roce 2008 stále ještě existuje pirátství stejně jako ve středověku. Mezinárodní společenství celkově a Evropská unie zvlášť mají povinnost tuto historickou anomálii prozkoumat a vytvořit mechanismy, které s ním skončí ve prospěch celého regionu.

David Martin (PSE), písemně. – Plně podporuji usnesení o pirátství na moři. V současné době dochází v oblasti kolem Afrického rohu ke dvěma útokům za den a piráti narušují obchodní toky a brání mezinárodní pomoci, aby se dostala do Somálska. Toto usnesení požaduje koordinovanou akci mezi EU, OSN a Africkou unií s cílem izolovat piráty v regionu a zajistit, aby se do tohoto neklidného regionu dostala pomoc. Podporuji tato doporučení.

Luís Queiró (PPE-DE), písemně. – (PT) Jedním z nejdůležitějších aspektů mise EU NAVCO je skutečnost, že je to první námořní mise EU. Je ale třeba také poznamenat, že EU si je při podnikání kroků proti tomuto pirátství jasně vědoma toho, že hájí své přímé zájmy. Toto vědomí je nepochybně spojeno s důsledky globalizace. Se sbližováním světa a narůstající globalizací evropské ekonomiky je zřejmé, že naše zájmy leží daleko za našimi hranicemi a že jejich ochrana bude také vyžadovat prostředky, které jdou daleko za geografické okraje Evropy.

Stejně tak bychom měli zdůraznit, že tyto zájmy a jejich ochrana jsou zpravidla společné Evropě a jejím spojencům. Proto je role, kterou hraje NATO spolu s ostatními v boji proti pirátství, zásadní a musí se vzít v potaz a zahrnout do naší analýzy této proměnlivé situace.

Luca Romagnoli (NI), písemně. – (IT) Paní předsedající, dámy a pánové, hlasoval jsem pro návrh usnesení o pirátství na moři. Neblokovaný průjezd plavidel je naprosto nutnou podmínkou pro rozvoj mezinárodního obchodu: Evropská unie nemůže tolerovat pirátství, kterým jsou dotčeny rybářské lodě Společenství u pobřeží Somálska, bohatém lovišti pro zloděje, kteří se pohybují na moři.

Vítám výzvu přechodné somálské vládě, vyslanou ve spolupráci s Organizací spojených národů a Africkou unií, aby pirátství a ozbrojené loupeže spáchané ze somálského pobřeží proti plavidlům převážejícím humanitární pomoc považovala za trestné činy, které mají být stíhány zatčením jejich pachatelů na základě stávajícího mezinárodního práva. Nakonec chválím společnou akci prosazovanou Radou, konkrétně aby se rozšířilo právo pronásledovat tyto piráty po moři a ve vzduchu do teritoriálních vod pobřežních států, za předpokladu, že s tím budou dotčené státy souhlasit, a také aby se vytvořil mechanismus pro koordinovanou pomoc proti případům pirátství na moři.

Brian Simpson (PSE), písemně. – Budu hlasovat pro toto usnesení a blahopřeji kolegům poslancům ve Výboru pro dopravu za to, že se chopili této iniciativy v této době.

Piráctví na moři je trestným činem, který nejenom ohrožuje životy námořníků, ale narušuje také právoplatný obchod a dokonce humanitární pomoc.

Piráti moderní doby nemají žádné romantické kouzlo; nejsou to žádné postavy typu Johnnyho Deppa, který se houpá v lanoví. Jsou to hrozní a nebezpeční zločinci, které je třeba dohnat k odpovědnosti.

Piráctví je problémem po celém světě a zejména u pobřeží Somálska, kde narostlo do epidemických rozměrů. Nyní nastal čas pro sjednocenou soustředěnou mezinárodní akci, která by tento typ činnosti zastavila. Toto usnesení přichází včas a já doufám, že našim vládám pomůže spolupracovat v rámci tohoto mezinárodního úsilí.

Georgios Toussas (GUE/NGL), písemně. – (EL) Návrh usnesení, který byl odhlasován velkou koalici středo-pravých a středo-levých politických sil v Evropském parlamentu, využívá pirátství jako záminku k prosazování nových imperialistických intervencí EU v oblasti Somálska a Afrického rohu. Využívá případy pirátství v této oblasti, ve které se střetávají imperialistické aspirace EU, USA, Ruska a jiných sil, k nastolení a zajištění přítomnosti vojenských sil EU, které budou plně ozbrojeny prosazovat její imperialistické plány na získání geostrategické kontroly.

Evropský parlament vítá rozhodnutí Rady EU vytvořit a vyslat evropskou jednotnou námořní sílu, která je v podstatě zásahovou jednotkou pro evropské monopolní obchodní skupiny, které usilují o větší průnik na trhy a jejich přerozdělení pro svůj vlastní zisk. Tato nová imperialistická operace bude znamenat stále větší drancování zdrojů vytvářejících bohatství v dané oblasti, větší vykořisťování lidí kvůli ochraně monopolních zisků a nová nebezpečí oportunistických válek na bojišti konkurenčních imperialistů.

Lid může tyto nové imperialistické plány zavrhnout a využít své nezadatelné právo určit svoji vlastní budoucnost a osud na základě svých vlastních zájmů proti těmto imperialistickým zájmům a ambicím.

Geoffrey Van Orden (PPE-DE), písemně. – Delegace britských konzervativců podporuje silnou mezinárodní námořní akci proti pirátství, ale nejsme přesvědčeni, že je to oblast, kde EU může nebo by vskutku měla být zapojena. Proto jsme se zdrželi hlasování o tomto usnesení. Námořní skupina NATO je již do boje proti pirátství v mořích u Afrického rohu nasazována. Členské státy EU, které by musely přispět válečnými loděmi do „námořních sil EU“, již přispívají na reakci NATO. EU nemá žádná další aktiva. Nepřináší žádnou přidanou hodnotu, pouze složitost, zmatek a zdvojení, když daná situace vyžaduje konzistenci, jednoznačný řetězec velení a politické kontroly a přímočará pravidla pro zapojení do konfliktu. To je úkol pro NATO. Máme také výhrady k odkazům na „rybářská pravidla EU“, „rybáře EU“, „rybářská, obchodní a osobní pravidla Společenství“. EU nevlastní žádné lodě a žádné lodě se neplaví pod vlajkou EU.

Bernard Wojciechowski (IND/DEM), písemně. – (PL) Mezi roky 2000 a 2006 bylo po celém světě zaznamenáno 2 400 aktů pirátství. Toto číslo nezahrnuje incidenty, které přepravní společnosti nehlásí ze strachu před zvýšením jejich pojistného. Australská vláda vypočítala, že skutečný počet aktů pirátství je o dva tisíce procent vyšší. Pirátství vede ke ztrátám v řádu 13–16 miliard USD ročně a toto číslo se během dalších několika let výrazně zvýší.

Somálsko je pouze špičkou ledovce. Od roku 2000 patří k nejnebezpečnějším vodám na světě vody podél pobřeží jihovýchodní Asie, společně s vodami kolem Malajsie, Indonésie, Nigérie, Iráku a Tanzanie.

Akty pirátství na moři představují vážnou hrozbu nejenom pro lidi, ale také pro bezpečnost na moři. Evropská unie by měla udělat vše pro to, aby této hrozbě zabránila.

– Návrh usnesení (B6-0544/2008) – Rovnocennost účetních standardů

Bernard Wojciechowski (IND/DEM), písemně. – (PL) Mezinárodní standardy účetního výkaznictví (IFRS) jsou solidním základem pro sjednocení účetních standardů po celém světě. Generalizované využívání celosvětově přijímaných účetních standardů zlepší transparentnost a srovnatelnost účetních výkazů. Přínosy pocítí stejnou měrou jak podniky, tak investoři. Spojené státy uznávají pouze účetní výkazy připravené na základě IFRS ve verzi vydané Radou pro mezinárodní účetní standardy (IAS). Spojené státy však daly najevo, že po určité přechodné období jsou připraveny akceptovat účetní výkazy připravené na základě IFRS ve verzi přijaté v rámci nařízení (ES) č. 1606/2002, aniž by požadovaly jejich uzpůsobení.

– Návrh usnesení: (B6-0562/2008)

Alessandro Battilocchio (PSE), písemně. – (IT) Hlasoval jsem pro návrh usnesení Evropského parlamentu o dopadu opatření pro bezpečnost letecké dopravy a detektorů pro fyzickou kontrolu, tedy přístrojů, které vytvářejí snímané obrazy osob, jako by tyto osoby byly nahé, což je obdoba virtuální osobní prohlídky, na lidská práva, soukromí, osobní důstojnost a ochranu osobních údajů, protože souhlasím se zpravodajem, že toto kontrolní opatření, které ani zdaleka není pouze technické povahy, má závažný dopad na právo na soukromí, právo na ochranu osobních údajů a právo na osobní důstojnost. Z tohoto důvodu jsem přesvědčen, že by mělo být doprovázeno důslednými a odpovídajícími bezpečnostními zárukami.

Protože podmínky pro přijetí usnesení ještě nebyly splněny, vzhledem k tomu, že stále ještě chybí zásadní informace, bych rád upozornil na nutnost požádat Komisi, aby před vypršením tříměsíční lhůty provedla vyhodnocení dopadu na základní práva a do začátku listopadu 2008 urychleně vypracovala postoj k detektorům pro fyzickou kontrolu.

Carlos Coelho (PPE-DE), písemně. – (PT) Podporuji návrh usnesení Evropského parlamentu o dopadu opatření pro bezpečnost letecké dopravy a detektorů pro fyzickou kontrolu na lidská práva, soukromí, osobní důstojnost a ochranu osobních údajů.

Jsem znepokojen navrhovaným nařízením, které umožňuje využívat detektory pro fyzickou kontrolu jako povolený způsob prověřování cestujících na letištích v Evropské unii. Tyto přístroje vytvářejí snímané obrazy osob, jakoby tyto osoby byly nahé, což je obdoba virtuální osobní prohlídky. Toto opatření, které ani zdaleka není pouze technické povahy, má závažný dopad na právo na soukromí, právo na ochranu osobních údajů a právo na osobní důstojnost

Mám za to, že podmínky pro přijetí usnesení ještě nebyly splněny, že Evropskému parlamentu stále ještě chybí zásadní informace a že Evropská komise musí provést vyhodnocení dopadu na základní práva,

konzultovat nezávislé úřady zabývající se ochranou osobních údajů a provést vědecké a lékařské vyhodnocení možného dopadu takových technologií na zdraví.

Přijetí usnesení, aniž by bylo provedeno vše, co bylo řečeno výše, prokáže ukvapenost, které občané Evropy nebudou rozumět a která bude představovat jenom další krok ve zvyšování bezpečnosti s naprostou lhotežností k základním svobodám a osobní důstojnosti.

Rareș-Lucian Niculescu (PPE-DE), písemně. – (RO) Zdržel jsem se hlasování k tomuto návrhu usnesení, protože Evropská unie potřebuje mnohem zralejší úvahy o rovnováze mezi bezpečností a svobodou. Rozumí se samo sebou, že obě jsou pro občany v členských státech základními hodnotami a je třeba je chránit stejnou měrou. Je ale třeba, abychom si uvědomili, že technologie, které používají zločinecké gangy nebo teroristé, jsou v mnoha případech pokročilejší než ty, které mají k dispozici naše úřady pro vymáhání práva. Nedá se omluvit, že Evropská unie nepoužívá nejmodernější dostupné technické zdroje, pokud jejich využití může znamenat předcházení ztrátám na lidských životech.

Luís Queiró (PPE-DE), písemně. – (PT) V posledních letech vedou přísnější bezpečnostní požadavky v letecké dopravě stále více k otázkám týkajícím se jejich slučitelnosti s individuálními právy. Tato potřeba harmonizovat zájmy již tradičně vyvstává zejména v oblasti svobody a soukromí. Tyto obavy se znovu objevily i v tomto případě a vyžadují odpovídající reakci, kterou je možné, jak věříme, poskytnout. Pokud však vezmeme v úvahu na jedné straně intenzitu narušení práv při použití současných metod, a na druhé straně odpovědi, které poskytují řešení zahrnující záznam obrazů, a zajistíme fyzickou vzdálenost mezi pracovníkem bezpečnostní služby a cestujícím, který je podrobován kontrole, zdá se, že některé z těchto otázek se staly bezpředmětnými nebo by se přinejmenším bezpředmětnými stát mohly.

Existuje však jiná otázka, která podle mě nebyla dostatečně řešena a která vyvolává zásadní obavy. Zdravotní dopady této technologie nebyly ještě odpovídajícím způsobem prostudovány. Hodnota, která je v tomto případě vystavena riziku, konkrétně zdraví občanů, vyžaduje, aby se postupovalo s opatrností. Bude těžké to zajistit, pokud se opatření přijímají bez podmínek navržených v původní verzi textu předloženého k hlasování. Proto jsem hlasoval proti pozměňovacímu návrhu, který usiloval o odstranění těchto podmínek.

Carl Schlyter (Verts/ALE), písemně. – (SV) Hlasuji pro tento návrh usnesení, který požaduje, aby se problémy spojené s využíváním detektorů pro fyzickou kontrolu prošetřily před přijetím stanoviska. Usnesení ale mohlo jít dál. Jsem v zásadě proti využívání detektorů pro fyzickou kontrolu, které je spojené s příliš velkým narušením soukromí a je v nepoměru k tomu, co tím chce být dosaženo. Stávající systém se svým porušováním soukromí již pohybuje na hraně a je dostatečně bezpečný.

Georgios Toussas (GUE/NGL), písemně. – (EL) Nepřijatelný návrh usnesení EU o využívání detektorů pro fyzickou kontrolu na letištích nemá co do činění s bezpečností letectví. Tvoří součást zpátečnické politiky a je hrubým a do nebe volajícím porušením osobních práv a svobody pracovníků a má také bolestné důsledky pro jejich zdraví a bezpečnost.

Demagogické zmínky, výtky a námitky týkající se nedostatečných záruk u detektorů pro fyzickou kontrolu, které jsou obsaženy ve společném návrhu daného usnesení předkládaném Evropským parlamentem, razí cestu pro zavedení tohoto nepřijatelného a vysoce nebezpečného systému.

Navrhované opatření, které je nevkusnou urážkou důstojnosti člověka a samotné jeho osobnosti, a zároveň vystavuje jeho zdraví vážnému riziku, znovu a opakovaně odhaluje skutečnou, odpudivou tvář Evropské unie kapitálu. Lidé si musí znovu dělat své vlastní závěry. Elektronické svlékání občanů, se „zárukami“ nebo bez nich, je naprosto nepřijatelné a je třeba ho otevřeně a rozhodně odsoudit s okamžitou platností. Odpor, neposlušnost a vzdorovitost tváří v tvář politice a opatřením EU jsou jediným způsobem, jak si lidé mohou ochránit svoji důstojnost.

– Návrh usnesení: (B6-0541/2008)

Erik Meijer (GUE/NGL), písemně. – (NL) Významná většina všech národů v bývalé Jugoslávii se chce připojit k Evropské unii. Toto přání vyslovili nejenom Albánci a Makedonci v Makedonii, kteří našli řešení svých rozdílných názorů na vládu této země teprve nedávno, ale také Srbové, Černohorci a kosovští Albánci, kteří se v nedávné době rozloučili se společným státem, společně se Srby, Chorvaty a Bosňany v Bosně a Hercegovině. Evropská unie by udělala dobře, kdyby význam toho nepřeceňovala. Skutečnost, že si přejí spolupracovat s Evropskou unií, nevypovídá vůbec nic o struktuře státu, kde žijí. To je v rukou samotného lidu, ne Evropské unie. Pokud si mají vybrat mezi regionální samosprávou a přenesením pravomocí na ústřední vládu, protože to je to, co chce Evropská unie, pak se rozhodnou pro to první. K válce v Bosně v

letech 1992 a 1995 došlo proto, že většina obyvatel nechtěla ústřední vládu, ale nanejvýš volné partnerství. Včerejší rozprava jasně ukázala, že významná většina tohoto Parlamentu by podpořila možnost více centralizované vlády v Bosně a Hercegovině spíše než decentralizaci. Protože tento cíl je nedosažitelný, Evropská unie se odsuzuje k časově neomezené přítomnosti v této zemi. Proto budu hlasovat proti.

– Návrh usnesení: (RC-B6-0571/2008)

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), písemně. – (PT) Tento návrh usnesení tvoří součást hrubé kampaně s cílem zfalšovat historii ztotožněním komunismu s fašismem v procesu, který fašismus ostudně přikrášluje a staví ty, jejichž cílem bylo ztotožnit lidství, na roveň s těmi, kteří hrdinsky bojovali za svobodu.

Jak jsme již dříve zdůraznili, jedná se o hluboce antikomunistickou kampaň, jejímž cílem je rozdělit demokratické síly popřením a zfalšováním příspěvku komunistů k protifašistickému odboji a k rozvoji naší civilizace. Nelze zapomínat, že antikomunismus byl ideologickým pojítkem několika fašistických diktatur a faktorem, který využívaly k rozdělení demokratických sil.

Tento návrh usnesení tvoří také součást pokusů zahalit skutečnost, že je to kapitalismus, který ve světě zasévá semena utrpení a hladu. Jen si poslechněte Organizaci OSN pro výživu a zemědělství, která nedávno vydala zprávu, že desítky milionů lidí padnou za obětí hladu, což je situace, která se již dotýká okolo miliardy lidí na zemi.

Na tento návrh usnesení se musí pohlížet v kontextu nárůstu nacionalistických sil na Ukrajině, pokusů zastírat spolupráci ukrajinských profašistických sil s nacisty, tlaku na rozšíření NATO a současné kampaně proti Rusku.

Richard Howitt (PSE), písemně. – Labourističtí poslanci Evropského parlamentu si přejí vyjádřit silnou podporu přesvědčení, že hladomor z let 1932–1933 byl úděsnou, člověkem vytvořenou lidskou tragedií, a jsme přesvědčeni, že je důležité prosazovat uctění památky a povědomí veřejnosti o uměle vyvolaném hladomoru společně s jeho významem v historii Ukrajiny.

Britský premiér Gordon Brown vydal 15. května 2008 společné prohlášení s prezidentem Ukrajiny, ve kterém se Británie zavázala ke spolupráci v mezinárodních institucích na šíření informací o holodomoru. Ačkoliv oficiálně neuznáváme, že by události z let 1932–1933 spadaly pod definici Úmluvy OSN o zabránění a trestání zločinu genocidia z roku 1948, bereme na vědomí, že některé akademické názory tento pohled podporují, a jsme odhodláni pokračovat v rozpravě a podrobném studiu jakýchkoliv nových důkazů.

Carl Lang a Fernand Le Rachinel (NI), písemně. – (FR) Náš Parlament přinejmenším uznává hrůzu vyhlazení prostřednictvím hladomoru – holomodoru –, který byl na Ukrajině vyvolán sovětským režimem. Je ale politováníhodné, že se v tomto případě nepostavil do čela Parlament Ukrajiny a neoznačil tento masový zločin za genocidu.

Tento hladomor, který v letech 1932 a 1933 usmrtil miliony Ukrajinců, opravdu nebyl pouze výsledkem ekonomické a společenské absurdity komunismu; byl plodem plánu na vyhlazení, který odpovídá definici genocidy, tedy „činů spáchaných v úmyslu zničit úplně nebo částečně některou národní, etnickou, rasovou nebo náboženskou skupinu jako takovou“ a také „úmyslné uvedení kterékoliv skupiny do takových životních podmínek, které mají přivodit její úplné nebo částečné fyzické zničení“.

V době, kdy zejména ve Francii těží určitá extrémní komunistická levice ze střední třídy své výhody z podpory médií, uznání genocidy, jako je tato, by umožnilo vzpomenout na hrůzy marxismu-leninismu, který byl odpovědný za smrt 200 milionů lidských bytostí od bolševické revoluce v roce 1917 a který i dnes stále utlačuje více než jeden a půl miliardy lidí na Kubě, v Severní Koreji, ve Vietnamu a především Číně, kde se velmi dobře mísí ta nejméně kontrolovaná forma kapitalismu s komunistickým totalitářstvím.

Erik Meijer (GUE/NGL), písemně. – (NL) Moje skupina nepodepsala tento návrh usnesení a většina hlasovala proti, protože jsou přesvědčeni, že vznik Sovětského svazu tam, kde v té době existovalo zaostalé Rusko, byl krokem vpřed a umožnil mnoha špatně vzdělaným, špatně placeným a bezprávným lidem žít lepší život. Sdílím toto přesvědčení, ale to nemůže ospravedlnit všechny prostředky, které byly v té době použity. Někteří, hlavně jejich vůdce Stalin, ve prospěch modernizace považovali individuální právo na život lidí, kteří zastávali odlišné názory, za naprosto nevýznamné. Tento postoj zapadal do rámce dlouhé ruské tradice útisku a násilí. Všechny špatné prostředky minulosti byly oprávněny, tentokrát s cílem potlačit jakoukoliv opozici. Původní ideál demokracie a rovných práv pro všechny lidi byl postaven až na druhé místo. Dobro, o které bylo usilováno, se stalo ospravedlněním zla, které bylo konáno na základě myšlenky, že historie vždy soudí ve

prospěch vítězů. Žijeme nyní o 75 let později a je jenom správné a spravedlivé, aby se věnovalo hodně pozornosti tomu, co se tehdy pokazilo a kolik to přineslo obětí. Proto budu hlasovat pro tento návrh usnesení.

– Zpráva: Dushana Zdravkova (A6-0358/2008)

Robert Atkins (PPE-DE), písemně. – Já a moji kolegové britští konzervativní poslanci podporujeme práci evropského veřejného ochránce práv a věříme, že mnoho návrhů na zlepšení plnění této role stojí za podporu.

S ohledem na bod odůvodnění B bych rád objasnil, že delegace britských konzervativních poslanců Evropského parlamentu je proti Lisabonské smlouvě a začlenění Listiny základních práv do této smlouvy. Jsme přesvědčeni, že by proces ratifikace této smlouvy měl skončit po rozhodném „ne“ vysloveném při hlasování v Irsku.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), písemně. – (PT) V této zprávě povzbuzuje Petiční výbor veřejného ochránce práv, aby pokračoval v dvojím cíli, který vyhlásil ve své výroční zprávě za rok 2006, konkrétně pracovat s evropskými orgány na prosazování dobré správy a zvyšování komunikačního úsilí, aby všichni občané, kteří budou případně potřebovat využít jeho služby, byli řádně informováni o tom, jak to udělat. Nárůst počtu podaných stížností potvrzuje význam této informace.

Je třeba si zapamatovat, že veřejný ochránce práv má nyní, po změnách, které přijal Evropský parlament na jeho žádost, více pravomocí. Celkový počet šetření, kterými se veřejný ochránce práv zabýval v roce 2007, vzrostl na 641. Z nich se 64 % týkalo Evropské komise, 14 % Evropského úřadu pro výběr personálu (EPSO), 9 % Evropského parlamentu a 1 % Rady Evropské unie. Mezi hlavní typy údajné špatné správy patřil nedostatek transparentnosti, včetně odmítnutí informací, nespravedlivost a zneužití pravomocí, neuspokojivé postupy, prodlení, kterým bylo možné zabránit, diskriminace, nedbalost, právní chyby a nezajištění plnění povinností. V některých situacích byly případy vyřešeny.

Bernard Wojciechowski (IND/DEM), písemně. – (PL) Evropský veřejný ochránce práv, pan Diamandouros, předložil tuto zprávu Petičnímu výboru dne 19. května 2008. Podal v ní podrobný výčet svých činností společně s údaji vyjádřenými v číslech a procentech. Podle zmíněné zprávy se počet oprávněných stížností adresovaných veřejnému ochránci práv zvýšil. Vzrostl z 449 v roce 2006 na 518 v roce 2007. V porovnání s rokem 2006 počet neoprávněných stížností v minulém roce poklesl. Důvody k podání stížností byly různé. Patřil k nim nedostatek transparentnosti, neuspokojivé postupy, prodlení, kterým bylo možné zabránit, diskriminace, nezajištění plnění povinností a právní chyby. Většina stížností, celkem 65 %, se týkala Evropské komise. Pouze 9 % stížností podaných veřejnému ochránci práv se týkalo Evropského parlamentu. Evropský ochránce práv také zmínil chyby na straně evropských orgánů. Pan Diamandouros kritizoval Evropskou komisi za nedodržení zákonné povinnosti zveřejnit v roce 2006 výroční zprávu za rok 2005 o přístupu k dokumentům Evropského parlamentu, Rady a Komise.

11. Opravy hlasování a sdělení o úmyslu hlasovat: viz zápis

(Zasedání bylo přerušeno v 12.35 a pokračovalo v 15.00.)

PŘEDSEDAJÍCÍ: PAN ONESTA

místopředseda

12. Schválení zápisu z předchozího zasedání: viz zápis

13. Rozprava o případech porušování lidských práv, demokracie a právního státu

13.1. Venezuela

Předsedající. - Dalším bodem je rozprava o třech návrzích usnesení o Venezuele⁽¹⁾.

José Ribeiro e Castro, autor. – (PT) Pane předsedající, dámy a pánové, Venezuela je velká země a Venezuelané mají hluboce zakořeněné demokratické tradice a smýšlení. Bohužel ale již několik let žijí v hrozně a zhoršující

⁽¹⁾ Viz zápis.

se situaci, ve které jsou porušována jejich základní práva. Proto v tomto Parlamentu znovu tuto záležitost projednáváme, proto musíme tuto situaci odsoudit.

Odsuzujeme zneužívání osobních údajů na seznamech používaných k politickému pronásledování podle totalitárních pokynů, jako jsou „Tascónův seznam“, „Maisantův seznam“ a „Russiánův seznam“. Opatření přijatá k vyloučení desítek občanů z kandidování v regionálních a místních volbách, které se mají konat ve Venezuele, jsou nepřijatelná. Vyloučení organizací pro lidská práva, jako jsou zástupci neziskové organizace Human Rights Watch, jednoduše za to, že prováděly věcná pozorování, je nepřijatelné. Je také šokující, že násilí a netolerantnost, které úřady jenom přiznávají, vedlo dokonce k obětem na životech mladých lidí.

Odsuzujeme proto atentát na mladého studentského vůdce, který položil svůj život jako oběť této atmosféry násilí, kterou úřady podporují, a litujeme, že k němu došlo. Požadujeme pravdu a vedení soudního řízení s těmi, kteří nesou odpovědnost.

My Evropané musíme být aktivnější. Jen si představte, že by se to dělo v našich zemích. Přijali bychom v našich zemích vyloučení občanů z kandidování ve volbách, jako se to děje ve Venezuele? Pokud ne, jak před tím můžeme zavírat oči? Jak můžeme zavírat oči předstírat, že se nic neděje?

Jak můžeme například přijmout přístup portugalské vlády – bohužel mé vlastní země, za což se stydím –, která poklonkuje venezuelské vládě a jejíž politika je politikou patolízalů, která se v poslední době stala v Evropě přijímacím pokojem tyranů? To je skutečně nepřijatelné.

Je proto zásadní, aby Komise a Rada zaujaly pevnější a jasnější postoj ve svých odsouzeních adresovaných porušování těchto lidských práv.

Ewa Tomaszewska, autorka. – (PL) Pane předsedající, okolnosti smrti pana Julia Sota v Maracaibu musí být podrobně vysvětleny. Ráda bych vyjádřila svoji soustrast jeho rodině. Žádáme, aby pachatelé tohoto zločinu byli řádně souzeni a potrestáni. Zjištění a vyjádření organizace Human Rights Watch si zasluhují naši pozornost, zejména protože se jedná o nezávislou organizaci, která nedostává dotace z žádných míst. Chceme vyjádřit svůj protest proti zákazu činnosti této organizace. Žádáme plné dodržování svobody projevu v médiích a svobody sdružování. Žádáme plné uplatnění právních předpisů na ochranu žen proti násilí. Žádáme, aby se listopadové volby konaly takovým způsobem, který by vyloučil jakékoli pochyby o vedení volební kampaně nebo o procesu voleb samotném. Venezuela by měla být demokratickou zemí, kde lidé požívají stejné míry svobody, jakou mají v každém z členských států Evropské unie.

Renate Weber, autorka. – Pane předsedající, postavení opozice ve Venezuele je po několik let velmi obtížné a pochybnosti o venezuelské demokracii jsou oprávněné.

Ale to, co se děje právě nyní, je důkazem, že demokracie a právní stát ve Venezuele jsou pouhou imitací. Je nepřijatelné používat administrativní opatření k zákazu, který lidem na 15 let znemožní zastávat veřejné posty nebo se o ně ucházet. Přijímat taková rozhodnutí by měly mít dovoleny pouze soudy, a to pouze poté, co pachatele usvědčí ze závažných trestných činů.

Je snadné si povšimnout zvrácenosti takového opatření, když si člověk uvědomí, že významná většina těch, kterých se úřední zákaz týká, je z politické opozice, což je praxe, která se velice pravděpodobně nebude používat pouze při volbách letos v listopadu, ale může pokračovat i v případě voleb, které budou následovat.

Není žádným překvapením, že k této politické diskvalifikaci dochází v době, kdy obhájci lidských práv, kteří kritizují stávající vládu, jsou z Venezuely vykazováni a kdy nejsou řádně prošetřeny velmi podezřelé nehody, které mají za následek smrt lidí, kteří dali najevo kritiku.

Evropský parlament musí vyslat veřejnosti ve Venezuele své nezvratné poselství, že politická diskvalifikace je nedemokratická praxe a je v rozporu se samotnou podstatou právního státu. Musíme důrazně odmítnout nepodložená tvrzení venezuelského vicepremiéra pro Evropu, že Evropský parlament v září odmítl hlasovat o tomto usnesení, protože to bylo vnímáno jako hlasování proti boji s korupcí. Takový záměrný pokus manipulovat venezuelským veřejným míněním je pro ministra pro Evropu nedůstojný. Důrazně také odmítáme jeho obvinění, že to, co zde děláme, je útokem na suverénní zemi.

Toto usnesení je výrazem naší obavy týkající se demokratického vývoje a dodržování lidských práv v zemi, jejíž lid velmi obdivujeme a respektujeme.

Bernd Posselt, jménem skupiny PPE-DE. – (DE) Pane předsedající, brutální vražda Julia Sota představuje prozatímní vrchol dramatického hroucení demokracie a právního státu ve Venezuele, zemi, která po nějakou dobu hrála v Latinské Americe pozitivní roli.

Za současného režimu však nejde pouze o naprosté ignorování základních lidských práv, ale také o to, že megalomanský diktátor se pokouší vyvést svůj nelidský systém teroru do celého kontinentu a dokonce do Evropy, pokud vezmete v úvahu jeho vazby na Bělorusko. Z toho důvodu je nezbytné, abychom jeho plány rychle přerušili v zájmu jeho vlastního obyvatelstva, ale také v zájmu příslušníků jiných národů, které se pokouší koupit nebo vydírat svým ropným bohatstvím, aby jim mohl vnutit svoji ideologii.

Pokud by chtěl náhodou použít argument národní svrchovanosti, mohu pouze uvést, že existuje něco mnohem důležitějšího než jakákoliv národní suverenita, a to jsou základní a všeobecná lidská práva.

Marios Matsakis, jménem skupiny ALDE. – Pane předsedající, není pochyb o tom, že historie Venezuely byla v době nedávné i vzdálenější traumatizující a endogenní příčiny nejsou to jediné, čemu je možné klást vinu. Ve skutečnosti jsou v tomto ohledu exogenní faktory možná mnohem významnější. Avšak ať už je na vině cokoli nebo kdokoli, je to hlavně nevinné civilní obyvatelstvo, které trpí.

Stávající vláda vedená panem Chávezem má zjevně své skryté pohnutky vůči USA a jejich přívržencům a spojencům, ale to nesmí vést k takovému hrubému porušování práv Venezuelanů, jakým je zavedení tzv. „administrativní diskvalifikace“ z voleb nebo pronásledování a vraždění aktivistů opozice. Pan Chávez si musí uvědomit, že pokud chce, aby se jeho země vyvíjela směrem k prosperitě, pak musí zajistit, aby jeho vláda pracovala přísně v rámci možností demokracie, a respektovat lidská práva. Používání násilí a perzekucí vůči jeho vlastním lidem může jeho zemi dovést pouze k dalšímu národnímu traumatu a utrpení, a my nesmíme dovolit, aby se to stalo.

Leopold Józef Rutowicz, jménem skupiny UEN. – (PL) Pane předsedající, usnesení o porušování lidských práv ve Venezuele je založeno na faktech a jedná se o akci, kterou stojí za to podpořit. Venezuelská společnost bohužel zažívá po mnoho let polarizaci politických sil. Myslím tím například *puč*, který uskutečnila část armády, nedostatek tolerance, stratifikaci společnosti ve smyslu majetku nebo rasové rozdíly. Tým prezidenta Cháveze je v tomto všem ten nejaktivnější, protože podle prezidentského systému může provádět kontrolu nad správou a ozbrojenými silami. V důsledku tohoto zápasu o přijímaná rozhodnutí se struktura venezuelské společnosti připodobňuje společenské struktury Kuby, konkrétně socialismu s historickými a nacionalistickými rysy. To by mohlo vést ke změně vlajky země a její národní hymny.

Stávající změny neměly žádný výrazný dopad na životní úroveň, protože Venezuela je nesmírně bohatá na přírodní zdroje. Toto bohatství zmírňuje dopad uvedených změn a umožňuje zapojit populistické akce. Tato situace je tak vážná, že usnesení samotné nezastaví proces dalšího omezování práv občanů ve Venezuele. Požaduje se praktická podpora všech zemí v tomto regionu.

Pedro Guerreiro, jménem skupiny GUE/NGL. – (PT) Opět jsme postaveni před nepřijatelný a odsouzeníhodný pokus Evropského parlamentu o vměšování, ke kterému dochází před regionálními a místními volbami ve Venezuele. Ve své podstatě je zařazení této rozpravy na program a návrh usnesení zamýšleno jednoduše jako odpověď těm, kdo podporují a povzbuzují již dlouhodobý a znepokojivý pokus vměšovat se do demokratického a suverénního státu a destabilizovat ho.

Cílem je neskrytě prosazovat vměšování se do vnitřních záležitostí Venezuely prostřednictvím pokusů o zásahy a vyvíjení tlaku zvenčí a podsunout tak Venezuelanům rozhodnutí, které mají svrchované právo učinit pouze oni. Evropský parlament by měl namísto překrucování skutečnosti a pokusů udělovat Venezuele lekce z demokracie zařadit do svého programu rozpravu o pokusu EU vnutit navrhovanou Evropskou smlouvu, která již byla zamítnuta, při naprostém ignorování demokratických rozhodnutí suverénně přijatých Francouzi, Holanďany a Iry, a také při tom mít na paměti, že jiným národům bylo odepřeno vyjádřit svůj názor prostřednictvím referenda. Namísto vměšování se do něčeho, co mohou rozhodnout pouze Venezuelané, měl Evropský parlament zamítnout nelidskou směrnicí o vracení uprchlíků, která ignoruje a porušuje lidská práva přistěhovalců, z nichž mnozí pocházejí z Latinské Ameriky.

Co patrony této iniciativy skutečně trápí, je skutečnost, že Venezuelané dávají příklad, který způsobuje problémy významným finančním a hospodářským zájmům kontrolujícím Evropskou unii. Dali příklad, jak stvrdit národní suverenitu a nezávislost, jak vytvořit vlastenecký projekt emancipace, pokroku a rozvoje a jak vybudovat protiimperialistickou solidaritu. Ukázali, že lidem stojí za to bojovat a že je možné mít spravedlivější, demokratičtější a mírovější zemi a svět. Skutečnost ukazuje, že nejlepší reakcí na tento pokus

o vměšování Evropského parlamentu je nesmírná prestiž a význam, který má tento bolívarský proces pro lid Latinské Ameriky a svět. Proto by měli přestat tvrdit, že mohou kázat zbytku světa.

Urszula Krupa, jménem skupiny IND/DEM. – (PL) Dnes vedeme rozpravu o porušování lidských práv ve Venezuele kvůli nedodržování občanských a politických práv obsažených ve venezuelské ústavě a upírání těchto práv oponentům stávající vlády. Členové opozice nemohou kandidovat ve volbách, neexistuje svoboda projevu a pozorovatelé z mezinárodních organizací jsou vypovídáni ze země. Tato rozprava je tedy pro nás dobrou příležitostí vyjádřit náš nesouhlas s nedostatkem demokracie ve Venezuele a za jejími hranicemi.

Tato rozprava je také příležitostí žádat pravdu ve veřejném a politickém životě. Prezident Venezuely podlehl pokušení usilovat o absolutní moc. Stejně tak konali a konají vůdcové mnoha jiných zemí a říší, když usilují o podrobení lidí, kteří smýšlejí jinak nebo kteří jsou chudší. Nová levicová doktrína pana Cháveze je známá jako křesťanský socialismus, ale se společenským učením církve toho má velmi málo společného. Proto zástupci venezuelských biskupů kritizovali nedostatek demokracie. Často v této souvislosti přichází na mysl evangelijní příběh o smítku a břevnu.

Laima Liucija Andrikiienė (PPE-DE). – (LT) Od chvíle, kdy se Hugo Chávez stal prezidentem Venezuely, uplynulo deset let. Ústava Venezuely z roku 1999 byla dokonalou příležitostí posílit právní stát a zaručit lidská práva v této zemi. Dnes však musíme připustit, že tato historická příležitost byla promarněna. Víme, že ve Venezuele, Venezuele, které vládne prezident Chávez, je diskriminace politických oponentů a kritiků tolerována či dokonce podporována. Soudy ve Venezuele, které vládne, již nejsou nezávislé a víme také o situaci, před kterou stojí odbory a tisk v této zemi. Naše dnešní usnesení je další upomínkou prezidentu Chávezovi, že ústava není jenom kus papíru; její články musí být v reálném životě vymáhány.

Zdzisław Zbigniew Podkański (UEN). – (PL) Parlament se chystá vést rozpravu o velmi dramatické a tragické situaci v Kongu, kde se oběti počítají na stovky, nebo dokonce tisíce. V porovnání s tím se situace ve Venezuele zdá méně závažná. Týká se porušování volebních práv a vypovídání ze země. Ale došlo k první vraždě. Byl zabit studentský vůdce.

Avšak i v tomto stadiu je velmi důležité o této záležitosti hovořit, protože musíme mít na mysli, že každý takový proces začíná porušováním demokratických práv. Prvním stadiem je vždy zneužívání moci z důvodu nedostatku argumentů a to pak následně vede k vraždě. Toto usnesení tedy dává smysl. Slouží jako signál nebo jako připomínka, že tento nebezpečný proces byl zaznamenán, když stále ještě máme příležitost ho monitorovat a zabránit genocidě.

Georgios Toussas (GUE/NGL). – (EL) Pane předsedající, je zjevné, že v předvečer voleb ve Venezuele dochází k očividně nepřijatelnému pokusu zasahovat do vnitřního vývoje v této zemi se zjevným cílem ovlivnění výsledku voleb.

Situace ve Venezuele je hlavním a významným vítězstvím pro pracující v Evropě a ve světě obecně, protože za dobu nejnovějšího vývoje v této zemi byly podniknuty pozitivní kroky a problémy pracujících se řeší, navzdory potížím a překážkám a navzdory vměšování amerického imperialismu.

Tento probíhající pokus je nepřijatelný a my si přejeme využít této příležitosti k odsouzení akce politických sil vměšujících se do vnitřních záležitostí Venezuely s tímto usnesením.

Rád bych na závěr řekl, že je nemyslitelné, aby sedm poslanců Parlamentu na sebe vzalo během zasedání Evropského parlamentu politickou odpovědnost za odsouzení národa, který bojuje za svoji svobodu a za uspokojení svých stávajících potřeb. O právu lidí na určení své vlastní budoucnosti se nedá vyjednávat a my všichni bychom to měli respektovat.

Kathy Sinnott (IND/DEM). – Pane předsedající, když člověk myslí na demokracii, myslí na lidská práva. Význam hlasu, který je slyšet, a hlasu, kterým se volí, na všech úrovních vlády je velmi pochopitelný. To po celé roky neplatilo ve Venezuele, zemi zaplavené korupcí a v současné době vedené panem Chávezem. Pod jeho vládou se často opakuje zastrašování členů opozice, případy, kdy jsou členové opoziční strany brutálně zavražděni, a obhájci lidských práv a členové neziskových organizací násilně vyhoštěni. Kromě toho Venezuela v současnosti používá tzv. lustrační seznam, nejenom proto, aby občanům zabránila v zastávání veřejných úřadů, ale také je zbavila práva svobodně hlasovat pro své preferované zástupce. My jako demokratický orgán bychom měli od Venezuely požadovat dodržování mezinárodních standardů demokracie a jejím občanům umožnit, aby využili jejich základy, svobodu volně a otevřeně kritizovat ty, kteří jsou u moci, a možnost změnit vládu prostřednictvím voleb, aniž by se museli bát.

Gerard Batten (IND/DEM). - Pane předsedající, prezident Chávez je něco jako miláček levice v Evropě. Je nanejvýš pozoruhodné, že v mém volebním obvodu ho prosazoval bývalý starosta Londýna Ken Livingstone. To umožnilo poněkud vyretušovat jeho odpudivý obraz pozlátkem falešné úctyhodnosti. Prezident Chávez samozřejmě předsedal omezení práv a svobod Venezuelanů. Podkopal politickou svobodu, právní stát, nezávislost soudů a svobodu médií a organizované pracovní síly. Politikové, jako je pan Livingstone, kteří podporují vůdce jako prezident Chávez, podkopávají skutečnou demokracii a prozrazují tím o sobě hodně.

Andris Piebalgs, člen Komise. - Pane předsedající, Komise sleduje situaci ve Venezuele s velkým zájmem. Tato země se připravuje na regionální a místní volby, které se budou konat 23. listopadu.

Stojí za to si povšimnout, že za posledních několik let došlo ve Venezuele k několika demokratickým volebním procesům. Některé z nich monitorovaly evropské pozorovací mise, které došly k závěru, že celkově odpovídají mezinárodním standardům a vnitrostátním právním předpisům. U jiných tomu tak nebylo, tak jako v případě posledního referenda, protože jsme nebyli přizváni.

Komise si je vědoma obav, které vyjádřili někteří z vás a také mnoho sektorů venezuelské společnosti vzhledem k ústavnosti „diskvalifikací“. Ty, jak jsou někteří přesvědčeni, mají bránit úplné účasti opozice v listopadových volbách.

Komise vzala v úvahu vysvětlení, která při několika příležitostech poskytly venezuelské úřady, pokud se týká ústavnosti těchto „administrativních sankcí“ uvalených státním dohlížitelem na řadu státních zaměstnanců.

Zdůrazňujeme význam, jaký má zaručení práv všech občanů, kteří se chtějí zúčastnit voleb v souladu s ústavou a respektováním právního řádu. Doufáme, že nadcházející volby posílí demokracii ve Venezuele a že jejich výsledky budou odrážet názory celé venezuelské společnosti.

Rádi bychom povzbudili všechny aktivní účastníky, aby se do volebního procesu zapojili v duchu tolerance, občanské uvědomělosti a respektu k pluralitě názorů.

Komise si je také vědoma vyhoštění zástupců organizace Human Rights Watch z Venezuely. Slyšeli jsme hlasy, které odsoudily toto rozhodnutí jako opatření, které má nepříznivý dopad na právo na svobodu projevu, a akt, který je výrazem netolerantního postoje ke kritice. V tomto kontextu zdůrazňujeme význam, který EU přikládá svobodě projevu a názoru. Svoboda projevu je jedním ze základních lidských práv a tvoří základní kámen demokracie a právního státu.

Rád bych Parlament ujistil, že Komise bude pokračovat v pečlivém pozorování vývoje ve Venezuele. Závazky Komise podporovat rozvoj demokracie a prosazovat lidská práva budou v našich politikách spolupráce a vztazích s Venezuelou i nadále reflektovány.

Předsedající. - Rozprava je ukončena.

Hlasování se bude konat na konci rozprav dnešního odpoledne.

13.2. Demokratická republika Kongo: spojení východních pohraničních oblastí (hlasování)

Předsedající. - Dalším bodem je rozprava o šesti návrzích usnesení o Demokratické republice Kongo: spojení východních pohraničních oblastí⁽²⁾.

Renate Weber, autorka. - Pane předsedající, konflikt v Demokratické republice Kongo (DRK) je pro konžskou společnost hluboce traumatizující.

Kromě jiných zvěstí se po mnoho let používá jako válečná zbraň také znásilňování a desetitisíce žen a dívek trpí. Náš soucit nestačí. Není pochyb o tom, že v Kongu probíhá trvalá genocida žen a my si nemůžeme nadále dovolit stavět se k této hrozné situaci zády. Slova nestačí k popisu hrůz, které tyto ženy musí snášet. Střety rebelů ve východních pohraničních oblastech budou nepochybně přinášet stále více násilí, včetně sexuálně motivovaného násilí.

(2) Viz zápis.

Kolik žen a dívek bude muset zemřít, být hromadně znásilněno, zmasakrováno, zotročeno, nakaženo HIV, zamítnuto svými komunitami, dokud z dlouhodobého hlediska na mezinárodní úrovni nerozhodneme skutečně jednat? Sexuální násilí na dívkách a ženách by nemělo být tolerováno. Beztrčnost pachatelů takového násilí musí skončit a ve východních pohraničních oblastech DRK musí být znovu nastolen právní stát.

My všichni musíme uznat, že tato situace vyžaduje mnohostranný přístup. Ve východních pohraničních oblastech Demokratické republiky Kongo je nutné dosáhnout míru, musí být nastolen právní řád a společnost ochráněna před zachycením v pasti chudoby. To předpokládá, že se právním řádem musí řídit také těžba konžských přírodních zdrojů.

Giovanna Corda, autorka. – (FR) Pane předsedající, dámy a pánové, nejprve prosím přijměte omluvy mého kolegy, pana Hutchinsona, který tady s námi dnes nemohl být.

5 400 000 lidí – to je počet obětí konfliktu v Demokratické republice Kongo od roku 1998. Každý den umírá 1 500 lidí. Tito lidé jsou ženy, které nepřežijí zmrzačení, která jim byla způsobena; jsou to rebelové nebo vojáci z pravidelné konžské armády; jsou to také dětské vojáci, kteří byli uneseni svým rodičům; jsou to také malá děvčata, jejichž krátký čas zde na zemi bude noční můrou.

Násilí slov, která používám, je ničím oproti násilí, ke kterému už příliš dlouho dochází v Demokratické republice Kongo, násilí, které za posledních několik týdnů narostlo a rozšířilo se, to vše uprostřed lhostejnosti mezinárodního společenství. Zprávy, které jsme sestavili, jsou ale usvědčující: usvědčující pro vojáky v mnoha rebelských frakcích na zemi; dále usvědčující pro vládní síly, které pro obyvatelstvo namísto ochrany představují hrozbu; usvědčující dokonce i pro OSN, která není schopna zaručit ochranu civilistů.

Znamená to, že usnesení, o kterém vedeme rozpravu, je zpracováno s cílem zalarmovat mezinárodní veřejné mínění a upozornit je na to, co se děje, a předložit řadu praktických požadavků na zajištění urychleného a trvalého usnesení k tomuto konfliktu.

Mezi těmito požadavky klade skupina sociálních demokratů v Evropském parlamentu zvláštní důraz na několik bodů: zaprvé posílení mise OSN s evropskou vojenskou posádkou, která bude schopna komunikovat s obyvatelstvem, a zadruhé vyzýváme nejvyšší politické a vojenské činitele, aby udělali vše, co mohou, a zajistili, aby vojáci z konžské armády jednou a provždy zastavili zvěrstva, která provádějí.

Raül Romeva i Rueda, autor. – (ES) Pane předsedající, rád bych zdůraznil některé z aspektů, které již byly ve vztahu k situaci v Demokratické republice Kongo zmíněny.

První je zřejmý. Konflikt, o kterém hovoříme, má mnoho příčin. Hovoříme o problému, který se týká přístupu ke zdrojům. Hovoříme také o beztrčnosti, se kterou se tyto zdroje těží, beztrčnosti, se kterou se určití lidé „potulují“ po zmíněném regionu a páchají brutální činy, aniž by byli stíháni ať už místními úřady, nebo mezinárodními silami, a zatřetí beztrčnosti vyplývající z trvalé přítomnosti mezinárodních zbraní, které do tohoto regionu neustále přicházejí.

Cítím, že tyto tři prvky a spojení mezi nimi jsou základní, protože nejprve vyzdvihují potřebu hloubkové revize přítomnosti OSN v tomto regionu.

Zadruhé musíme velice pečlivě studovat otázku násilí páchaného na ženách, zejména sexuálního násilí. To je otázka, o které jsme v tomto Parlamentu diskutovali. Měli bychom využít této příležitosti a znovu trvat na tom, aby jak Organizace spojených národů, tak Evropská unie požadovaly, aby se znásilnění, a zejména uchýlení se k mučení a zneužívání žen jako k sexuální zbraní, považovalo za válečné zločiny. Žádáme již dlouhou dobu na všech příslušných scénách, aby se tak stalo.

Existuje také třetí aspekt, který by měl být podle mého zdůrazněn: celý tento problém pramení v jednom z největších zdrojů bohatství na světě, konkrétně diamantech. Důsledné a přesné uplatnění monitorovacích mechanismů, jako je Kimberleyský proces, je pro tuto základní otázku naprosto zásadní.

Dovolte mi prosím, abych vám připomenul, že příští týden začne v Organizaci spojených národů rozprava o přijetí mezinárodní dohody o vývozu zbraní. Jsem přesvědčen, že se jedná o jedinečnou příležitost zdůraznit, že to je naprosto nezbytné, v souvislosti s Demokratickou republikou Kongo.

Erik Meijer, autor. – (NL) Pane předsedající, pro obyvatele Konga je stále více důležité najít způsob, jak přežít, i když je i nadále nemožné vytvořit centrální vládu. Měli bychom se naléhavě pokusit předejít všem

okolnostem, které je vystavují násilí a vykořisťování, násilnému vystěhování z jejich domovů nebo hladomorům.

Proč je Kongo součtem všeho, co se může v Africe pokazit? Kongo začalo jako koloniální projekt těžby ve špatně přístupném vnitrozemí Afriky. Neexistoval žádný konžský národ se sdílenými zájmy a vyhlídkami, pouze množství skupin obyvatelstva v izolovaných oblastech.

Když Kongo získalo před téměř 50 lety nezávislost, stala se jména tehdejších, mezi sebou válčících politiků všeobecně známými po celém světě. Tshombe a Kalonji, úzce spojení s těžbařskými zájmy, usilovali o oddělení svého jihovýchodního regionu se značnými přírodními zdroji od zbytku země. Jediný vizionář, který se pyšnil tím, že dal své zemi jako celku seriózní budoucnost, Patrice Lumumba, byl rychle umlčen.

Poté vojenský diktátor Mobutu spravoval dlouhou dobu tuto zemi jako soukromý podnik, takový, který byl naprosto podřízen jeho rozmarům. Naděje, že by smrt Mobutua nakonec zvěstovala začátek pozitivního vývoje v Kongu, byla zmařena.

Druhému prezidentu po Mobutuovi, Kabilovi, se nepodařilo inspirovat ani kontrolovat velké části země. Současné možnosti Konga jsou určovány neúspěšnými volbami, jejichž výsledky jsou kontroverzní od samého začátku a zajisté nejsou všeobecně přijímány, masovou migrací z východních sousedících zemí, regionálními vládci se zájmy na těžbě a povstaleckými armádami. Zůstává ve hvězdách, zda pro sjednocené Kongo stále ještě existuje jednotné řešení.

Ewa Tomaszewska, autorka. – (PL) Pane předsedající, někteří polští duchovní jsou v současné době v Kongu, společně s představiteli církve z jiných zemí. Ve svých misiích pracují, aby ochránili civilní obyvatelstvo, zejména ženy a děti, před násilím. Do mírových misí byly zapojeny také polské ozbrojené síly. Cítím se proto dramatickými událostmi v Kongu osobně dotčena.

Mimořádné obavy byly vyjádřeny, pokud se týká situace v Severním Kivu a udržování míru v kraji Ituri. Již po mnoho let v této zemi dochází každodenně k hrozným masakrům, znásilňování žen a dívek a také povinnému rukování dětí do armády. My všichni vyzýváme vlády Demokratické republiky Kongo a Rwandy, aby se zapojily do konstruktivního dialogu, který Kongu umožní vyjít z této humanitární katastrofy.

Ráda bych uvedla jednu velice důležitou věc. Skutečným důvodem, proč se tento konflikt pozastavil, bylo, že dělníci v Jižní Africe odmítli vykládat čínské zbraně. Vyzýváme vlády v regionu Velkých jezer, aby se zapojily do dialogu, jehož cílem je zastavit násilí v Kongu. Náléhavě žádám Evropskou komisi, aby posílila lékařskou pomoc civilnímu obyvatelstvu Konga. Pomoc potřebují především ženy a děti nakažené v důsledku znásilnění.

Bernd Posselt, jménem navrhovatele. – (DE) Pane předsedající, Demokratická republika Kongo (DRK) je nyní ve stejné situaci, v jaké byla Evropa po třicetileté válce, kdy se zhroutil právní řád. Kongo ale trpí mnohem více. Po zemi se potulují bandy uniformovaných mužů, z nichž někteří se nazývají „oficiální armádou“, jiní zase „soukromou armádou“. Ve skutečnosti jsou to všechno zločinecké bandy, které plundrují zemi a vraždí, znásilňují a okrádají civilní obyvatelstvo. Mír se do Konga nevrátí, dokud nebude znovu nastoleno alespoň zdání právního státu na regionální a celostátní úrovni.

Z tohoto důvodu je naším úkolem v Evropské unii zaprvé poskytnout humanitární pomoc, ale zadruhé zajistit, aby země měla minimální úroveň národní bezpečnosti. Nejsme toho ani zdaleka schopni a intervence, která se odehrála v Kongu – a v tomto bodě je třeba, abychom byli sebekritičtí –, nebyla zjevně tak úspěšná, jak bychom si byli přáli.

Z tohoto důvodu je nezbytné, abychom začali okamžitě plánovat, jak můžeme vnést zpět do této země v srdci Afriky stabilitu všemi mírovými, a pokud to bude nezbytné, vojenskými prostředky, které máme k dispozici, nebo dokonce za použití mírových jednotek. Do tohoto bodu jsme zatím nedospěli, ale musíme o něm diskutovat. Když se podíváte na Kongo, a já jsem měl několik příležitostí do této země letět, uvědomíte si, že se dotýká všech oblastí Afriky způsobem, který pro žádnou jinou africkou zemi neplatí.

Nemůžeme mít stabilní africký kontinent bez stabilního Konga, a proto máme v tomto ohledu velice silné závazky.

Tunne Kelam, jménem skupiny PPE-DE. – Pane předsedající, ve skutečnosti v nás oživení násilí ve východních hraničních oblastech Konga vyvolává nesmírné obavy. Žádáme proto ty, kteří se ho účastní, aby se okamžitě vrátili k mírovému procesu, ke kterému se zavázali v lednu.

Rád bych zmínil tři věci. Zaprvé konžská vláda musí převzít zvláštní odpovědnost za rozsáhlé sexuální násilí na ženách a dívkách, které se používá jako zbraň v této vnitřní válce. Zadruhé by se měl na vlády DRK a Rwandy vyvíjet mezinárodní tlak s cílem je donutit znovu zahájit konstruktivní dialog. Zatřetí vyzýváme všechny vlády EU, aby okamžitě poskytly mimořádnou pomoc obyvatelstvu východního Konga.

Katrin Saks, jménem skupiny PSE. – (ET) Dámy a pánové, dnes diskutujeme o velmi komplikovaném regionu a mně se zdá, že o tom mluvíme především proto, abychom zdůraznili, jak špatná ta situace je, a ne proto, že bychom měli jasnou představu, jak tuto situaci řešit. Ráda bych ale učinila několik poznámek, i když budu opakovat to, co již řekli řečníci přede mnou, včetně pana Kelama.

Nejdůležitější věcí je podpořit vládu Demokratické republiky Kongo, aby našla řešení této krize. Násilí pouze plodí nové násilí a já bych nechtěla tvrdit, že životy mužů jsou jaksi méně důležité nebo že násilí na mužích je přípustné, ale situace žen a dětí v Kongu je skutečně hrozná a měla by se jim věnovat zvláštní pozornost. Naléhavě žádám mezinárodní společenství a Radu bezpečnosti OSN o kvalitnější pomoc, Radu a Komisi o poskytnutí lékařské pomoci – především největší rizikové skupině – a také mimořádná pomoc členských států je zcela jistě důležitá.

Marios Matsakis, jménem skupiny ALDE. – Pane předsedající, východní pohraniční oblasti Demokratické republiky Kongo byly v posledních letech místem masakrů a také různých nesmírně krutých a sadistických zločinů namířených proti lidským bytostem, zejména proti nevinným civilistům, včetně mnoha žen a dětí.

Africká unie, Evropská unie a OSN se projeví jako ostudně neschopné vyvinout rozhodné úsilí k nastolení míru v tomto regionu. Je tomu tak především kvůli nedostatečnému zajištění zdrojů potřebných k účinnému jednání při ochraně místního obyvatelstva a jeho zajištění tolik potřebnou zvláštní pomocí a při poskytování skutečné pomoci, jejímž cílem je přijít s konečným politickým řešením převažujících konfliktů. Doufejme, že toto usnesení pomůže posílit mírovou pomoc Kongu a zejména případně odradit ty zlovolné vlády po celém světě, které i nadále poskytují vojenskou výzbroj válčícím frakcím v Kongu, od pokračování v této praxi.

Zdzisław Zbigniew Podkański, jménem skupiny UEN. – (PL) Pane předsedající, mírová dohoda uzavřená 28. ledna 2008 v Gomě ani nevyřešila problémy, ani nepřinesla mír do východních pohraničních oblastí Demokratické republiky Kongo. Znásilňování žen, a dokonce i malých dívek, pokračovalo tajně, stejně jako rabování a nucené odvody civilistů a dětí do ozbrojených sil. Všechny strany v konfliktu páchaly zvěrstva. Mohl bych uvést povstalecké skupiny, bojovníky Demokratických sil za osvobození Rwandy a konžskou armádu. Střety pokračovaly znovu a dokládaly, že válka, která začala před více než čtyřmi roky, pokračuje a sílí. Ze Severního Kivu se nedávno vynořily znepokojivé informace o stovkách mrtvých těl pohozených v řekách a okolo sto tisíc uprchlíků.

Válka nezpůsobuje pouze smrt, ale vede také k devastaci, naléhavějšímu hladu a všeobecné demoralizaci. Konžské úřady a armáda nebudou samy schopny problémy regionu vyřešit. Je třeba mezinárodní pomoci, včetně pomoci poskytnuté Evropskou unií. Materiální pomoc ve formě potravin a lékařské pomoci je také naléhavě třeba. Skupina Unie pro Evropu národů před tímto Parlamentem plně podporuje toto usnesení. Blaho každého jednotlivce a jeho právo na život a mír musí zvítězit.

Gerard Batten (IND/DEM). - Pane předsedající, zvěrstva zažívaná v Kongu jsou nepředstavitelná pro ty z nás, kteří žijeme v mírových civilizovaných společnostech. Jak můžeme nabídnout praktickou pomoc lidem, jako jsou Konžané? Přímá vojenská intervence a humanitární pomoc musí vycházet pouze z mezinárodního úsilí pod záštitou Organizace spojených národů, ale stále znova a znova vidíme vedoucí představitele těchto typů selhávajících států, jak jim je dovoleno plundrovat své země a užívat si svého bohatství v západním světě. Stabilní a mírové země světa by se měly spojit a zajistit, aby se nemohla krást obrovská množství bohatství, která jsou pak beztestně ukládána v západních bankách.

Měly by se uzavřít mezinárodní dohody, které by zajistily, že si vůdci takových států nebudou moci užívat svých nepoctivě nabytých zisků. To by byl alespoň jeden malý prvek v celkovém řešení na pomoc rozvoje stability v zemích, jako je Kongo.

Kathy Sinnott (IND/DEM). - Pane předsedající, obnovený boj ve východní části Konga se vysmívá lidským právům a umlčuje demokracii. Navzdory podpisu mírové dohody v Gomě letos v lednu zneužívání nejzákladnějších lidských práv pokračuje: ženy jakéhokoli věku jsou znásilňovány, páchají se masakry a shromažďují se dětské vojáky. Takto křehkou situaci nelze ignorovat. Musíme využít našeho postavení jednoho z nejsilnějších hlasů v mezinárodním společenství a volat po míru, spolupráci a stabilitě v tomto regionu.

Tento hlas můžeme také použít k odsouzení nedávných výroků Laurenta Nkunda, který vyzýval ke svržení zvolené a legitimní vlády Konga. Konžská armáda samotná nemá lidské, technické nebo finanční zdroje k plnění svého úkolu ve východním Kongu. Ale celosvětové prohlášení, jakým byl podpis zákona o odpovědnosti dětských vojáků tento měsíc v Americe, nám všem připomíná, že takovým zemím a úřadům lze nabídnout pomoc vydáním těch, kteří porušují lidská práva, spravedlnosti.

Andris Piebalgs, člen Komise. – Pane předsedající, Komise sdílí obavy týkající se zhoršující se situace na východě Demokratické republiky Kongo, která způsobuje další stres již tak vážně postiženému obyvatelstvu. Je také znepokojena zejména rozsáhlým porušováním lidských práv v regionu, včetně násilí na ženách a pokračujícího odvádění dětských vojáků do konfliktu.

Komise znovu opakuje své přesvědčení, že současná krize, do které je zapojena Kinshasa a konžské povstalecké skupiny, nemá žádné vojenské řešení. Proto vyzýváme všechny strany v tomto konfliktu, aby urychleně obnovily dialog a prosazovaly odvážné politické kompromisy a braly přitom v úvahu závazky dohodnuté v lednu 2008, tzv. *Actes d'engagement de Goma*.

V tomto kontextu je nesmírně důležité znovu obnovit přijatelnou míru důvěry mezi všemi přímo zapojenými konžskými aktéry. Jako přípravný krok by se všechny strany bez výjimky měly bezodkladně podřídit platnému příměří s úmyslem realizovat plán na stažení vojsk zajištění Organizací spojených národů.

Kromě toho je třeba mít na mysli, že skryté základní příčiny konfliktu také zahrnují dramatické problémy, které představují zahraniční ozbrojené skupiny na území Demokratické republiky Kongo, zejména rwandská FDLR, což je záležitost, kde většina závazků DRK přijatých v oficiálním prohlášení v Nairobi musí být teprve uskutečněna.

Vzhledem k četným náročným úkolům, které stále ještě Demokratickou republiku Kongo čekají, Komise důrazně prosazuje, aby byl mandát mírové mise OSN obnoven a tam, kde je to možné, posílen, aby se zajistila účinná ochrana obyvatelstva a podpora poskytovaná konžské armádě, aby se mohla vypořádat se zahraničními ozbrojenými skupinami.

Kromě neúnavného úsilí facilitačního týmu EU je důležité zajistit širší zapojení africké diplomacie (včetně Africké unie) při řešení konfliktů na východě DRK, zejména v oblastech, kde by udržitelné řešení bylo velice usnadněno úzkou spoluprací mezi sousedními zeměmi, zejména Demokratickou republikou Kongo a Rwandou.

Pokud se týká naší podpory obyvatelstva v oblastech zasažených konfliktem, Komise bude i nadále poskytovat podporu prostřednictvím jak humanitární, tak rozvojové spolupráce.

Ještě konkrétněji – pokud se týká zdravotnických služeb (záležitost zmiňovaná ve všech usneseních), je důležité zdůraznit, že Komise byla ve zdravotnickém sektoru Demokratické republiky Kongo aktivní od roku 1994 a dnes je tento sektor jedním z ústředních sektorů naší spolupráce.

Vedle humanitární pomoci poskytujeme v současné době strategickou a finanční podporu konžským úřadům na zlepšení kvality zdravotnických služeb a vzdělávání zdravotníků.

Předsedající. - Rozprava je ukončena.

Hlasování se bude konat po skončení rozprav dnes odpoledne.

13.3. Barma

Předsedající. - Dalším bodem je rozprava o šesti návrzích usnesení o Barmě⁽³⁾.

Zdzisław Zbigniew Podkański, autor. – (PL) Pane předsedající, barmská vojenská chunta neuspěla v dodržení slibů, které dala mezinárodnímu společenství po tzv. safírové revoluci. Neuspěla ani ve zlepšování situace společnosti, která se bouří a požaduje svá legitimní práva. Demokracie a rozvoj nebudou rozdraceny brutálním potlačováním rozsáhlých protestů v září tohoto roku ani masovým zatýkáním.

Barma se musí vydat směrem k dodržování demokratických principů a zajištění svobody projevu, svobody shromažďování, systému plurality politických stran a propuštění politických vězňů. Musí také vytvořit

⁽³⁾ 1 Viz zápis.

nezávislé soudnictví a zabránit etnickým čistkám. Barma potřebuje pomoc. Je proto třeba větší angažovanosti ze strany Organizace spojených národů, jejího generálního tajemníka, Mezinárodního výboru Červeného kříže, Evropské komise a vlád zemí, které mají vliv na barmské činitele. Jménem skupiny Unie pro Evropu národů, v jejímž zastoupení jsem se ujal slova, a jménem autorů bych rád vyjádřil podporu tomuto usnesení, které poslancům Parlamentu doporučuji schválit.

Marios Matsakis, autor. – Pane předsedající, toto je šesté usnesení Evropského parlamentu o Barmě za poslední dva roky, ale zdá se, že si monstrózní barmská vojenská chunta vůbec neuvědomila, co si Evropská unie myslí nebo co říká. Mezitím jsou běžní občané Barmy sužováni útlakem, pronásledováním a chudobou, které jsou důsledkem brutálního, anachronického a zavrženíhodného postoje, jež zaujal hloupý vojenský režim ovládající tuto zemi. Diktátoři samozřejmě nadále bohatnou a vedou okázalý život, který platí jejich občané utrpením.

Zdá se, že usnesení mají na tyto vojenské zločince malý vliv, a nejvýznamnějším důvodem je podle mého názoru skutečnost, že země jako Čína, Indie a Rusko pokračují v hospodářské a politické podpoře Barmy. Zdá se mi, že bychom nyní naši pozornost neměli směřovat pouze na samotnou Barmu, ale na tyto tři země. Mělo by se jim jasně naznačit, že musí přestat pomáhat bezcitným a hloupým armádním generálům Barmy, jinak jejich vztah s Evropskou unií vážně a nevratně utrpí.

Józef Pinior, autor. – (PL) Pane předsedající, Barma se stala téměř ustavičným předmětem rozprav tohoto Parlamentu. K situaci v Barmě se vracíme při každém zasedání Evropského parlamentu ve Štrasburku.

Nadcházející summit ASEM je pro Evropskou unii, reprezentovanou francouzským předsednictvím, příležitostí začít s barmskými činiteli jednat o určitých základních otázkách. První je propuštění politických vězňů. Podle Amnesty International je v současné době v Barmě okolo 2 100 politických vězňů. Druhou je ukončení mučení těch, kteří jsou vězněni. V Barmě existuje trvalé riziko mučení. Zatřetí barmská armáda se musí chovat profesionálně. Během vojenských akcí proti etnickým menšinám, v této době zejména proti Karenům, musí respektovat lidská práva. Evropská unie nemůže tolerovat násilí a zločiny proti lidskosti.

Nakonec politika Evropské unie musí vytvářet hmatatelné účinky. Musíme zvážit, zda sankce dopadají většinou na vedoucí představitele Barmy nebo na její lid. Je třeba, aby naše politika byla moudrá. Evropská unie musí přehodnotit svoji politiku sankcí proti Barmě. Na jedné straně proto musíme trvat na dodržování lidských práv a demokratických svobod. Na straně druhé však musí mezinárodní společenství přijmout účinnou politiku vůči Barmě.

Raül Romeva i Rueda, autor. – (ES) Pane předsedající, zítřejší Asijsko-evropské setkání (ASEM) v Pekingu nabízí účastníkům se hlavám států nebo vlád Evropské unie skvělou příležitost znovu předložit k diskusi téma znepokojivé situace v oblasti lidských práv v Barmě.

Jak již požadovala organizace Amnesty International ve svém dopise, bylo by velmi vhodné, aby úřadující předseda Rady Nicolas Sarkozy, jako spolupředsedající setkání ASEM, vyjádřil velké obavy Evropy o více než 2 100 politických vězňů a také požadoval jejich okamžité propuštění.

Dalším zdrojem obav je vojenský útok na obyvatele karenské národnosti na východě země, kde se odehrává největší vojenská operace za posledních deset let. Příímým cílem této operace jsou civilisté a kvůli ní bylo v rámci země nuceno k vysídlení 1 50 000 lidí. Amnesty International v červnu 2006 dokázala, že tento typ praxe ve skutečnosti zakládá zločin proti lidskosti.

Dále, jak požadují mimo jiné organizace Burma Campaign Spain a Burma Campaign International, základní politické problémy budou poprvé projednávány během plánované návštěvy generálního tajemníka Organizace spojených národů v prosinci. Generální tajemník již tuto zemi v nedávné době navštívil při dvou příležitostech po cyklonu „Nargis“ na začátku tohoto roku.

Nikdy předtím jsme skutečně neměli tak široký – jak se zdá – konsenzus mezi Evropany a Asijsky o spojení sil a vyvíjení tlaku na tento režim, aby propustil všechny politické vězně. Proto je schůzka, která zítra začíná, tak nesmírně důležitá.

Je politováníhodné, že Organizace spojených národů tak dlouho ignorovala lži tohoto režimu, a někdy jim dokonce i věřila, jak dokládá skutečnost, že po 37 návštěvách vyslance OSN není znát žádný významný pokrok.

Proto musím připojit svůj hlas k těm, kteří požadují od evropských hlav států nebo vlád – samozřejmě včetně španělského premiéra Josepha Luise Rodrígueza Zapatera – i od Organizace spojených národů, aby daly

najevo, že skutečně podporují změnu v Barmě. Je proto nezbytné, aby požadovali okamžité propuštění zadržených osob.

Příležitost, které se lze od zítřka chopit, se proto nesmí promarnit a hlavy států nebo vlád musí odpovědět v souladu s očekáváním.

Mám důvěru, že tyto hlavy států nebo vlád, zejména prezident Sarkozy, budou schopny se této příležitosti chopit, že si budou obzvláště vědomy závažnosti této situace a že podle toho budou jednat. Pokud chce být Evropská unie opravdu věrohodným politickým aktérem a uplatňovat zahraniční politiku založenou na ochraně a prosazování lidských práv, a pokud nechce, aby vypadala – jak se to často stává –, že jednoduše slouží ekonomickým zájmům velkých společností, jako jsou Total a Chevron, pak je toto ten pravý okamžik, kdy to může dokázat. Věrohodnost můžeme získat právě v situacích, jako je tato.

Na těchto akcích závisí mnoho životů.

Colm Burke, autor. – Pane předsedající, zítřek je připomenutím 13. výročí nespravedlivého uvěznění paní Aung San Suu Kyiové, nejváženější barské politické vězenkyně. V tomto v pravý čas přicházejícím usnesení se odsuzuje její pokračující věznění a trvá se na jejím okamžitém propuštění.

Poslední pětileté domácí vězení paní Aung San Suu Kyiové bylo v květnu prodlouženo o další rok. Článek 10b barského zákona na ochranu státu z roku 1975 stanovuje, že osoba, která je podle soudního rozhodnutí hrozbou pro svrchovanost a bezpečnost státu a míru lidu, může být uvězněna pouze po dobu maximálně pěti let. Proto je toto prodloužené věznění nezákonné. Suu Kyiová strávila více než 13 let z posledních 19 let bez možnosti vycházet ze svého domova v Rangúnu.

Odsuzuji také skutečnost, že počet politických vězňů v Barmě vzrostl z 1 300 na více než 2 100 od šafránové revoluce v září 2007. Vojenská chunta zjevně nedodržela sliby, které dala v tomto smyslu mezinárodnímu společenství.

Propuštění zkušeného novináře a sekretáře Národní ligy za demokracii (NLD), pana U Win Tina, a šesti dalších vedoucích představitelů minulý měsíc bylo krokem správným směrem, ale je nutno učinit další kroky k osvobození barských politických disidentů.

Vyzývám generálního tajemníka Organizace spojených národů, aby bez ohledu na převažující podmínky vytrval v úsilí o druhou návštěvu Barmy v prosinci, a mohl tak vyjádřit naléhavou osobní žádost o propuštění všech politických vězňů a plné zařazení Národní ligy za demokracii do přípravy na volby v roce 2010.

Nakonec vyzývám vedoucí představitele na summitu ASEM, který začíná zítra v Číně u příležitosti 13. výročí uvěznění paní Suu Kyiové, aby pochopili svoji odpovědnost za trvalý útlak v jedné ze sousedních zemí a aby v souladu s tím přijali rozhodná opatření k odsouzení barské vojenské chunty za její neustávající omezování práv politických disidentů.

Esko Seppänen, autor. – (FI) Pane předsedající, pane komisaři, Barma naprosto nedodržuje lidská práva nebo občanské svobody. Jak zde již mnozí uvedli, není to poprvé, kdy zaujímáme postoj k nedostatku svobody projevu, zamlčování informací, zákazu svobody shromažďování, porušování naprosto základních principů právního státu a zákazu opozice.

Nejhorším nepřítelem barského národa je vedení jeho vlastní země, které s podporou armády, silou zbraní a prostřednictvím násilí tlačí svůj vlastní lid pod kontrolu svého státního monopolu. Ve vězeních chunty je zadržováno více politických vězňů než kdy dříve. Chunta také pracuje proti svým vlastním lidem, když brání, aby se mezinárodní pomoc při mimořádných událostech dostala do oblastí, kde udeřila přírodní katastrofa. Mezinárodní společenství je bezmocným svědkem toho, jak Barmánci podléhají zkáze kvůli svým vedoucím představitelům, kteří jsou represivní, ale zároveň nečinní.

V našem prohlášení apelujeme na summit ASEM, aby ostatní země v regionu mohly vyvíjet tlak na chuntu a donutily ji propustit politické vězně. Když na tom trváme, jsme samozřejmě tak trochu pokrytečtí, protože víme, že Barma není jedinou zemí v regionu, kde jsou lidská práva zašlapávána do bláta. Naše skupina podporuje společné usnesení.

Filip Kaczmarek, jménem skupiny PPE-DE. – (PL) Pane předsedající, pane komisaři, jeden rok po brutálním potlačení protestů buddhistických mnichů zůstává mezinárodní společenství rozděleno, pokud se týká způsobu, jak postupovat vůči jednomu z nejrepresivnějších režimů na zemi. Spojené státy a Evropa uvalují přísnější sankce a dávají hlasitě najevo svoje rozhořčení z porušování lidských práv, jak také činíme my dnes

v tomto Parlamentu. Na druhou stranu sousedé Barmy v regionu, konkrétně země ASEAN společně s Čínou, Indií a Ruskem, se zdržují otevřené kritiky barmského režimu pod záminkou nezasahování do vnitřních záležitostí této země. Proto chci podpořit to, co již dříve řekl pan Matsakis. Evropská komise by měla být odvážnější a nadnést tuto otázku v diskusích s Čínou, Ruskem a zeměmi ASEAN mnohem otevřenějším způsobem.

Další potíž se týká akce na úrovni Organizace spojených národů, která se ukázala být naprosto neúčinnou. Před posledním Valným shromážděním se očekával výrazný posun v jednání o Barmě. K žádnému takovému posunu ale nedošlo. Evropská komise a členské státy by měly přijít s rozhodnou akcí s cílem zajistit větší aktivitu v otázce Barmy na mezinárodní úrovni.

Lidia Joanna Geringer de Oedenberg, jménem skupiny PSE. – (PL) Pane předsedající, od posledního usnesení Evropského parlamentu k dramatické situaci v Barmě uplynuly méně než čtyři měsíce. Vojenský režim, který je v této zemi u moci, nedodržel žádný ze slibů, který dal mezinárodnímu společenství po loňském povstání. Pokud se situace v Barmě nezlepší, existuje nebezpečí, že generální tajemník Organizace spojených národů odvolá svoji prosincovou návštěvu. Počet politických vězňů se zvýšil na dva tisíce. Jsou stále ještě drženi v nelidských podmínkách a je jim znemožněn přístup k lékařské péči. Paní Aung San Suu Kyiová je vězněna 17 let. Je laureátkou Nobelovy i Sacharovovy ceny. Barmský režim stále omezuje základní lidská práva a svobody, včetně přístupu k nezávislým zdrojům informací. Karenská menšina je pronásledována úřady a hledá útočiště v Thajsku, kde žije na hranici chudoby. To samé platí pro lidi postižené hurikánem. Režim nepovolil, aby se k nim dostala humanitární pomoc, a tak vystavil tisíce svých vlastních občanů riziku smrti hladem.

Měli bychom od barmských činitelů požadovat, aby zrušili veškerá omezení na poskytování humanitární pomoci a obnovili základní svobody v zemi. Je třeba vyvinout důrazné úsilí, jehož cílem bude zajistit, že se uskuteční návštěva generálního tajemníka OSN v Barmě a že Národní liga za demokracii bude zapojena do procesu příprav na volby v roce 2010. Čína a Indie by měly odmítnout svoji pomoc barmské armádě a vyvíjet tak na barmský režim politický a hospodářský tlak. Mezinárodní společenství by mělo uvalit hospodářské sankce a také zmrazit aktiva členů vlády a osob s nimi spojených.

Kathy Sinnott, jménem skupiny IND/DEM. – Pane předsedající, Barma je země, která se topí v korupci. Lidé v této zemi, která má 2 000 politických vězňů držených ve vazbě, kde úřady brání v přístupu k svobodným médiím a kde je v průmyslovém sektoru velmi rozšířena otročká práce, potřebují skutečnou pomoc.

Avšak i přes více než 37 návštěv vyslanců OSN za posledních 20 let a šest usnesení přijatých v tomto Parlamentu neprovedla vojenská chunta ani jednu reformu. Souhlasila bych s panem Matsakisem, že nestačí poukazovat pouze na Barmu; musíme poukázat také na ty, kteří Barmu podporují, a na hlavního z nich, tedy Čínu, jejího nejmocnějšího hospodářského a vojenského spojence. Přesto však usmívající se pan Sarkozy reprezentoval Evropskou radu na letošních letních olympijských hrách. Naléhal na vrcholné představitele Číny kvůli Barmáncům, kvůli Súdáncům, kvůli Tibetanům a kvůli vlastnímu pronásledovanému lidu v Číně?

Ráda bych také zmínila zejména zneužívání fondů pomoci, které jdou do Barmy, protože se neustále pokoušíme dostat k obyčejným lidem v Barmě, a přesto jsou tyto věci často přidělovány oblíbencům barmské vlády, kteří je pak prodávají dál za vysokou cenu.

Paulo Casaca (PSE). – (PT) Pane předsedající, pane komisaři, zítřek je připomínkou 13. výročí nespravedlivého uvěznění barmské vedoucí osobnosti, paní Aung San Suu Kyiové. Je to tedy ten správný čas, kdy Evropská unie a úřadující předseda Rady, který je v Pekingu na Asijsko-evropském setkání, mohou prohlásit, že situace v Barmě je nepřijatelná, vyvinout nezbytný tlak, zejména na Čínu, jak již navrhlo několik poslanců tohoto Parlamentu, držet se příkladu, který daly zejména Spojené státy americké v roce 2003, a odmítnout nadále dovážet oblečení vyráběné za podmínek ostudného otroctví. Kromě toho musí být uvaleny sankce, které jsou naprosto jasné a důsledné. Pokud by bylo možné toto udělat, jsem přesvědčen, že bychom nakonec mohli začít zažívat změny v situaci v Barmě.

Peter Skinner (PSE). – Pane předsedající, rád bych poděkoval panu komisaři za to, že nám naslouchal. Společně s kolegy poslanci, jako je Glenys Kinnocková, jsem se dlouho těšil na den, kdy se usnesení o lidských právech v Barmě a kdekoliv jinde nebudou muset v tomto Parlamentu zvažovat, ale musíme se k tomu neustále vracet.

Mohu jenom souhlasit s kolegy poslanci v celém Parlamentu, že se stále znova díváme na pokusy provést změny v Barmě, a nevidíme nic než neúspěch. Je třeba, abychom poukázali na země, které tomuto zkorumpovanému režimu pomáhají a zachraňují ho pomocí obchodu. Oznámili jsme jména některých z

těch zemí a měli bychom na evropské úrovni udělat více, abychom zajistili, že jejich zveřejnění povede ke skutečné změně. Je třeba, abychom se v Barmě stali svědky změn, které povedou ke svobodě shromažďování a sdružování, propuštění vězňů svědomí a plnému přechodu k demokracii s více stranami. Zbavili jsme se chunt v Evropě. Potřebujeme, aby se svět zbavil chunty v Barmě.

Zbigniew Zaleski (PPE-DE). – (PL) Pane předsedající, když se na protest proti nositelům moci ozve pouze jeden člověk, jeho hlas bude sotva slyšet. Pokud však své hlasy pozvednou všichni poslanci tohoto Parlamentu a připojí se k nim hlasy v jiných zemích, pak si občané zemí, kteří jsou vystaveni represím, uvědomí, že stojí za to mluvit pravdu a postavit se takovým režimům. Uvědomí si, že jejich úsilí nakonec přinese ovoce a jejich morálka bude posílena. Přesto však platí, že vedle pouhých slov jsou třeba konkrétní akce, aby chuntě bylo dáno najevo, že se nevyplatí setrvávat v útlaku až do samého konce kvůli dopadu, který to má na národ a nositele moci samotné. Je proto třeba přijmout dvě rozhodná opatření a dovést je do konce; jsem přesvědčen, že pravda zvítězí a že s rostoucím počtem lidí prosazujících pravdu v Barmě poroste i jejich síla.

Gerard Batten (IND/DEM). – Pane předsedající, na začátku tohoto roku jsme byli svědky selhání barmské vlády při zvládání dopadů přírodní katastrofy v této zemi. Vzhledem k množství finančních prostředků vydávaných armádou na své vlastní zajištění a vzhledem k tomu, jak pevně armáda ovládá život společnosti, by člověk přinejmenším očekával, že bude schopná reagovat na potřeby svých vlastních lidí v humanitární krizi. Nestalo se tak, protože nemá žádnou skutečnou funkci kromě zachovávání své vlastní existence a naprosté kontroly moci.

Když se vrátím k tomu, co jsem uvedl ve svých předcházejících poznámkách o Kongu, zajímalo by mě, kolik vojenských chunt má účty v západních bankách a užívá si výletů s nakupováním do Londýna, Paříže a Říma. Příímý způsob, jak by demokratické země mohly projevit svoji podporu Barmáncům, by spočíval ve znemožnění takových výletů, dokud by se v Barmě neuplatňovala lidská práva a demokracie.

Justas Vincas Paleckis (PSE). – (LT) Pozorně tuto rozpravu sleduji a rád bych upozornil na dvě myšlenky. Myslím, že pan Matsakis docela správně zdůraznil, že klíč k situaci v Barmě leží jak v Moskvě, tak zejména v Pekingu a Dillí. Je nutno zvýšit tlak nejenom na Barmu, ale také na tyto ostatní země. Zadruhé jsou velice důležité postřehy pana Piniora a já s ním z celého srdce souhlasím, že musíme sledovat, nakolik má tento tlak na Barmu a tyto sankce proti Barmě účinek na chuntu a nakolik se dotýkají běžných lidí. Rád bych vyzval Evropskou komisi, aby provedla rozbor všech těchto kroků z hlediska jejich nepříznivého dopadu na akce chunty a z hlediska jejich dopadu na lidi. Zdá se mi, že je třeba Barmu podpořit, aby se všemožným způsobem otevřela zbytku světa. Teprve potom bude tato země schopna nastoupit cestu k demokracii.

Marios Matsakis (ALDE). – Pane předsedající, jelikož se blížíme ke konci této rozpravy o lidských právech v rámci dílčího zasedání zde ve Štrasburku, stojí za to poznamenat, že se život vrací zpátky do vyježděných kolejí, a jenom pár věrných a zainteresovaných kolegů poslanců je stále přítomno společně se zástupci Komise – jsme vděční, že Komise má vždy v těchto rozpravách své zástupce – a samozřejmě že chybí jakýkoliv zástupce Rady. Měli bychom být všichni prostě vděční, že na nás prozatím nespadla střecha. Doufejme, že nikdy nespadne!

Andris Piebalgs, člen Komise. – Pane předsedající, rád bych vám na začátek připomenul, že reakce Komise na cyklón z minulého května byla rychlá a zásadní. Poskytli jsme humanitární a potravinovou pomoc a pracovali jsme prostřednictvím mechanismu civilní ochrany ve spolupráci s členskými státy EU.

Jsmo potěšeni aktivní rolí ASEAN při koordinování mezinárodního úsilí. Komise financovala největší část vyhodnocení potřeb, které společně prováděly ASEAN, Organizace spojených národů a vláda. Náléhavá humanitární krize není u konce, ale my se nyní budeme zabývat také otázkami rekonstrukce. Nejpozoruhodnějším v tomto období byl příval solidarity mezi občany, místními neziskovými organizacemi a Červeným křížem Myanmaru. Toto je jasný signál, že rezignace na občanskou společnost není žádnou alternativou.

Toto jsou problémy, které je třeba řešit:

Zprv musíme omezit izolaci Barmánců. Občanská společnost potřebuje posílit. Komise je spoluorganizátorem konference v Bruselu o roli občanské společnosti v Barmě, která se bude konat 29. října.

Zadruhé musíme udržovat otevřené všechny komunikační kanály s vládou. Očekává se, že si předseda Barroso vezme slovo na summitu ASEM, který se bude konat 26. října v Pekingu. Kromě toho navázala Komise pracovní vztahy s rezortními ministerstvy v záležitostech zdraví, vzdělávání a zajištění životních podmínek.

Zatřetí musíme podpořit a posílit Organizaci spojených národů jako hnací sílu. Neexistuje žádná alternativa k dobrým úřadům generálního tajemníka OSN a zvláštního poradce OSN Ibrahima Gambariho. Komise silně podporuje úsilí zvláštního zpravodaje OSN v oblasti lidských práv v Myanmaru, pana Tomáše Ojey Quintany.

Národní usmíření vyžaduje také dialog, který bude otevřený všem. Nemůže se odehrávat, pokud budou aktéři politiky ve vězení nebo v domácím vězení. Požadujeme propuštění všech, kdo jsou zadržováni z politických důvodů. Komise také podporuje úsilí MPO o ukončení praktik nucené práce, které se používají ve vojenských a infrastrukturních programech.

Komise používá všechny své kanály k vyjádření obav týkajících se nucené práce a nedodržování základních svobod. Lid Myanmaru si zaslouží naši pozornost a pomoc a Komise bude i nadále dělat vše, co je v její moci.

Předsedající. - Rozprava je uzavřena.

Písemná prohlášení (článek 142 jednacího řádu)

Sebastian Valentin Bodu (PPE-DE), písemně. – (RO) Evropský parlament musí zaujmout jednotný postoj při odsouzení Myanmaru, kde se situace stala tragickou, za zločiny proti lidskosti. Uznávané neziskové organizace poukazují na to, že za posledních šest měsíců bylo okolo 70 000 civilistů nuceno opustit své domovy ve snaze uniknout systematickému zneužívání ze strany vojenské chunty.

Historie vojenské diktatury v Myanmaru sahá přibližně 50 let nazpátek a my odsuzujeme skutečnost, že jeho obyvatelé nemohou již půl století žít normální život.

Vzhledem k míře pronásledování, mučení, tvrdé práce, konfiskacím půdy a omezování práv pohybu v Myanmaru mohou být vedoucí činitelé snadno obviněni ze zločinů proti lidskosti.

Jako příslušník Evropské unie, organizace, kde je dodržování lidských práv základní zásadou, jsem přesvědčen, že je nezbytné, aby vedoucí činitelé v Myanmaru byli veřejně poučeni o tom, že dodržování lidských práv vytváří základ pro hospodářskou prosperitu země. Osvobození všech politických vězňů v Myanmaru, počínaje nositelkou Nobelovy ceny, paní Aung San Suu Kyiovou, by bylo ze strany vedoucích činitelů v tomto státě velice symbolické a naznačovalo by to, že jsou otevřeni mezinárodnímu dialogu a nechtějí se dostat do naprosté izolace od zbytku světa.

Jules Maaten (ALDE), písemně. – (NL) V době nadcházejícího summitu ASEM dne 24. října 2008 v Pekingu tomu bude přesně celých 13 let, po kterých je vedoucí barmské opozice a nositelka Nobelovy ceny, paní Aung San Suu Kyiová, držena v zajetí. Generální tajemník OSN pan Ban Ki-Moon oznámil svůj plán navštívit v prosinci Barmu, ale naznačil, že tak učiní pouze za předpokladu, že bude možné dosáhnout zásadního pokroku, pokud se týká politické situace a situace lidských práv v Barmě. V opačném případě bude nucen svoji návštěvu odložit. Nadcházející summit ASEM je skvělou příležitostí využít intenzivní tlak na Barmu, aby urychleně splnila podmínky OSN, a tak urychlila návštěvu pana Ban Ki-Moona.

14. Hlasování

Předsedající. - Dalším bodem je hlasování.

(Výsledky a další podrobnosti hlasování: viz zápis)

14.1. Venezuela (hlasování)

14.2. Demokratická republika Kongo: spojení východních pohraničních oblastí (hlasování)

14.3. Barma (hlasování)

15. Členství ve výborech a delegacích: viz zápis

16. Rozhodnutí o určitých dokumentech: viz zápis

17. Písemná prohlášení (článek 116 jednacího řádu): viz zápis

18. Předání přijatých textů během schůze: viz zápis

19. Termíny příštích zasedání: viz zápis

20. Přerušování zasedání

Předsedající. - Prohlašuji zasedání Evropského parlamentu za přerušené.

(Zasedání bylo ukončeno v 16:20)

PŘÍLOHA (Písemné odpovědi)

OTÁZKY RADĚ (Zodpovědnost za tyto odpovědi nese výhradně úřadující předsednictví Rady Evropské unie)

Otázka č. 13, kterou pokládá Gay Mitchell (H-0732/08)

Předmět: Nesprávné využívání fondů EU

Bulharské orgány, a především nejvyšší státní zástupce Boris Velčev, v nedávné době připustily, že je třeba zdokonalit a mnohem více zrychlit spolupráci s úřadem OLAF při vyšetřování podvodů a nesprávného využívání fondů EU v této zemi.

Jak chce Rada zajistit, že taková účelná spolupráce bude skutečně probíhat?

Jak bude Rada postupovat v šíření důrazného poselství ve stávajících a budoucích členských státech, že v Evropské unii nemá korupce místo, zejména v případech výdajů a přerozdělování peněz evropských daňových poplatníků?

Odpověď

(FR) Tato odpověď, kterou připravilo předsednictví a která není pro Radu nebo členské státy závazná, nebyla poskytnuta ústně během doby vyhrazené pro otázky Radě na říjnovém dílčím zasedání Evropského parlamentu ve Štrasburku v roce 2008.

Evropská unie přikládá velký význam boji proti korupci. Konkrétním důkazem této orientace je Evropská úmluva ze dne 26. května 1997 o boji proti korupci úředníků Evropských společenství nebo členských států Evropské unie⁽⁴⁾ a rámcové rozhodnutí Rady 2003/568/SVV ze dne 22. července 2003 o boji proti korupci v soukromém sektoru⁽⁵⁾. Kromě těchto dokumentů existují různé nástroje na ochranu finančních zájmů Evropských společenství, zejména Úmluva o ochraně finančních zájmů Evropských společenství⁽⁶⁾ a rozhodnutí, jímž se zřizuje úřad OLAF. Ve velmi pokročilé fázi zvažování je také rozhodnutí Rady o vytvoření sítě kontaktních míst proti korupci⁽⁷⁾.

V této souvislosti se Rada domnívá, že je nanejvýš důležité, aby byly fondy Evropské unie spravovány v různých členských státech plně v souladu s platnými právními předpisy Společenství. Za tímto účelem Rada pravidelně dostává od Komise zprávy a návrhy, které velmi pečlivě zkoumá. Rada tak přikládá velký význam prohlubování spolupráce mezi Evropským úřadem pro boj proti podvodům (OLAF) a členskými státy.

V roce 2005 Rada přijala závěry, v jejichž rámci „naléhá na úřad OLAF a členské státy, aby prohloubily vzájemnou spolupráci a zlepšily tak koordinaci činnosti spojené s ochranou finančních zájmů EU a bojem proti podvodům, považuje za užitečné zdokonalit postupy výměny informací v tomto ohledu a sdílí názor Soudu na možnost vytvořit zvláštní strukturu zaměřenou na koordinační a podpůrnou činnost.“

V této souvislosti bychom měli mít na paměti, že pokud jde o způsob uspořádání práce úřadu OLAF, včetně praktických podrobností jeho spolupráce s členskými státy, má tento úřad správní nezávislost.

O tomto tématu Komise v nedávné době vypracovala zprávu Evropskému parlamentu a Radě, se zvláštní zmínkou o správě fondů EU v Bulharsku⁽⁸⁾, kterou nyní přezkoumávají příslušné orgány Rady.

(4) Úř. věst. C 195, 25.6.1997, s. 2.

(5) Úř. věst. L 192, 31.7.2003, s. 54.

(6) Úř. věst. C 316, 27.11.1995, s. 49.

(7) Dok. 11231/07.

(8) Dok. 12244/08 FIN 299 BUDGET 27 PECOS 17 FSTR 18 AGRISTR 18 AGRIFIN 64 COVEME 6 (KOM(2008)0496 v konečném znění ze dne 23. července 2008).

Rada ve svých závěrech ze dne 15. září 2008⁽⁹⁾ také konstatovala, že mechanismus pro spolupráci a ověřování zavedený v Bulharsku a Rumunsku je vhodným nástrojem a že bude nadále používán až do doby, kdy bude dosaženo výsledků, jež se v rámci něj očekávají.

Rada bude vývoj na tomto poli nadále pečlivě sledovat.

*
* *

Otázka č. 14, kterou pokládá Silvia-Adriana Țicău (H-0734/08)

Předmět: Podpora zabezpečených odpočívadel a parkovišť pro řidiče přepravující zboží

Silniční přeprava zboží představuje 72,2 % veškeré pozemní přepravy zboží ve Společenství. V evropském odvětví silniční dopravy působí přibližně 600 000 podniků a 4,5 milionů lidí, a toto odvětví je tedy důležité pro hospodářský rozvoj Unie. Za těchto okolností jsou velice důležitými záležitostmi bezpečnost silničního provozu a zlepšení sociálních podmínek řidičů. Na základě evropských nařízení musí řidiči splňovat určité podmínky, pokud jde o dobu řízení, pracovní dobu a dobu odpočinku. Nemáme však dostatek zabezpečených parkovišť. Statistiky zveřejňované službou pro hlášení incidentů ukazují, že se v Unii každý rok ztrácí 8,2 miliard EUR v důsledku krádeže přepravovaného zboží a že k 70 % nahlášených incidentů dochází v okamžiku, kdy jsou vozidla v klidu.

Může Rada uvést, jaká opatření a iniciativy Společenství jsou v plánu ke stavbě zabezpečených parkovišť, zejména v Rumunsku a Bulharsku, a jak se promítají v rozpočtu EU?

Odpověď

(FR) Tato odpověď, kterou připravilo předsednictví a která není pro Radu nebo členské státy závazná, nebyla poskytnuta ústně během doby vyhrazené pro otázky Radě na říjnovém dílčím zasedání Evropského parlamentu ve Štrasburku v roce 2008.

Stavba parkovišť je v první řadě záležitostí členských států, a v souvislosti s tímto tématem tudíž opatření Společenství neexistují. V kapitole o bezpečnosti silničního provozu se však Evropský parlament s Radou právě shodl v prvním čtení na směrnici o řízení bezpečnosti silniční infrastruktury¹⁽¹⁰⁾. Rada tuto směrnici oficiálně přijala dne 10. října.

Evropský parlament a Rada v ní zdůrazňují, že je důležité mít dostatečné množství parkovišť u silnic „nejen pro prevenci trestných činů, ale i pro bezpečnost silničního provozu“. Na parkovištích si řidiči mohou ve vhodnou chvíli odpočinout a pokračovat v cestě za plného soustředění. Zajištění dostatečného množství bezpečných parkovišť by tak mělo být nedílnou součástí řízení bezpečnosti silniční infrastruktury.

Příloha této směrnice také obsahuje ustanovení, jímž se vymezují kritéria k vytvoření bezpečných parkovišť. Členské státy se vybízí, aby uplatňovaly výše zmíněná kritéria zejména při stavbě dostatečného množství bezpečných parkovišť, aby se zvětšila bezpečnost silničního provozu.

*
* *

Otázka č. 15, kterou pokládá Colm Burke (H-0736/08)

Předmět: Zajištění potravin v Etiopii

Situace spojená se zajištěním potravin v Etiopii se podle Organizace spojených národů v důsledku sucha v celé zemi zhoršila na znepokojivou úroveň. Přibližně 4,6 milionů lidí v Etiopii potřebuje kvůli suchu a vysokým cenám potravin potravinovou pomoc, jak se uvádí v prohlášení zveřejněném Úřadem pro koordinaci humanitární činnosti Organizace Spojených národů (OCHA).

Může Rada podat informace o tom, jakou podporu EU a její členské státy v současné době Etiopii poskytují, a lze potravinovou pomoc podpořit obzvláště s ohledem na stávající katastrofální situaci v této zemi?

⁽⁹⁾ Dok. 12678/08.

⁽¹⁰⁾ ¹ Dok. PE-CONS 3652/08.

Odpověď

(FR) Tato odpověď, kterou připravilo předsednictví a která není pro Radu nebo členské státy závazná, nebyla poskytnuta ústně během doby vyhrazené pro otázky Radě na říjnovém dílčím zasedání Evropského parlamentu ve Štrasburku v roce 2008.

Pane Burke, vzpomínám si, že když jsme spolu na posledním dílčím zasedání hovořili, skutečně jste vyjádřil svou podporu ambiciózní politice rozvojové pomoci. Co se týče konkrétně tématu zajištění potravin v Etiopii, předsednictví Rady vaše obavy sdílí. Zmiňujete se o prohlášení Úřadu pro koordinaci humanitární činnosti, v němž se uvádí, že v Etiopii více než 4,6 milionů lidí potřebuje potravinovou pomoc. Od té doby se situace bohužel ještě zhoršila. Dne 17. září etiopská vláda tento údaj ve skutečnosti zrevidovala a uvedla odhad, že nyní je suchem zasaženo více než 12 milionů lidí a důsledky tohoto jevu se prudkým nárůstem cen potravin prohloubily. Počet lidí, kteří jsou přímo ohroženi hladomorem a podvýživou, se nyní odhaduje na 6,4 milionů.

Evropská unie na tuto situaci reaguje na dvou úrovních:

Zprv, prostřednictvím mimořádné potravinové pomoci; přijímají se mimořádná opatření, jejichž cílem je zajistit potřeby zranitelných skupin obyvatel v krátkodobém horizontu.

Zadruhé, v dlouhodobějším horizontu, byly v rámci rozvojové politiky EU zavedeny programy k tomu, aby se zajistilo zabezpečení potravin a umožnilo se, aby tato země v dlouhodobé perspektivě již nepotřebovala potravinovou pomoc.

Co se týče mimořádné potravinové pomoci, probíhá v podobě darů partnerům, jako je Světový potravinový program (WFP). Rád bych zdůraznil, že z 10 největších příspěvů do programu WFP v době krize v Africkém rohu v roce 2008 jich pět pocházelo z Evropské unie. V roce 2008 Evropská unie například přidělila v rámci programu WFP na potravinovou pomoc Etiopii 28,7 milionů EUR.

Kromě pomoci, kterou EU poskytuje prostřednictvím WFP, řada členských států Etiopii zajistila potravinovou pomoc na základě jiných mechanismů, jako je Centrální fond reakce na mimořádné události Organizace spojených národů (CERF) nebo Fond Úřadu pro koordinaci humanitární činnosti pro Etiopii.

Obecně vzato existuje plán, jak urychlit pomoc tomuto regionu, přičemž Evropská komise dne 16. října oznámila, že v dalších mimořádných fondech bylo uvolněno 15 milionů EUR pro pět zemí Afrického rohu, jež sužuje sucho a vyšší ceny potravin.

Celkem by tyto nově přidělené finanční prostředky mělo využívat 10 milionů lidí, z toho 4,6 milionů v Etiopii a zbytek v Somálsku, Keni, Ugandě a Džibutsku. Komise v roce 2008 doposud zajistila Africkému rohu – kromě pomoci Súdánu – humanitární pomoc odpovídající 134,5 milionům EUR, z nichž 64 milionů EUR představovalo potravinovou pomoc. Vzhledem k tomu, že potravinovou pomoc EU však spravuje Evropská komise, měl by mít k tomuto tématu podrobnější informace tento orgán.

Jak vidíte, pomoc, kterou EU poskytuje, a pomoc členských států poskytovaná na základě dvoustranných vztahů či v rámci mnohostranných orgánů potvrzuje odhodlané úsilí EU řešit humanitární situaci v Etiopii.

*
* *

Otázka č. 16, kterou pokládá Aloyzas Sakalas (H-0737/08)

Předmět: Důvody neodstranění organizace Mudžáhidů íránského lidu ze seznamu teroristických organizací Rady

Od roku 2003 je organizace Mudžáhidů íránského lidu uvedena na seznamu teroristických organizací Rady. Toto rozhodnutí vycházelo z rozhodnutí ministerstva vnitra Spojeného království, aby byla tato organizace zapsána na seznam zakázaných organizací.

Organizace Mudžáhidů íránského lidu rozhodnutí příslušného orgánu Spojeného království napadla. Na základě rozsudků britské odvolací komise pro zakázané organizace (Proscribed Organisations Appeals Commission) a odvolacího soudu byla organizace Mudžáhidů íránského lidu ze seznamu zakázaných organizací Spojeného království v červnu 2008 odstraněna.

Od 24. června 2008 tedy rozhodnutí Rady postrádá základ v podobě rozhodnutí soudního orgánu či odpovídajícího příslušného orgánu. Rada se však při přezkumu seznamu teroristických organizací dne 15.

července 2008 odstranit organizaci Mudžáhidů íránského lidu nerozhodla. Jaké má Rada důvody k tomu, aby byla organizace Mudžáhidů íránského lidu nadále uvedena na seznamu teroristických organizací?

Odpověď

(FR) Tato odpověď, kterou připravilo předsednictví a která není pro Radu nebo členské státy závazná, nebyla poskytnuta ústně během doby vyhrazené pro otázky Radě na říjnovém dílčím zasedání Evropského parlamentu ve Štrasburku v roce 2008.

Předchozí rozhodnutí Rady organizaci Mudžáhidů íránského lidu uvést a poté ponechat na evropském protiteroristickém seznamu podnítila skutečnost, že byla uvedena na seznamu zakázaných teroristických organizací Spojeného království.

Vzhledem k tomu, že vláda Spojeného království přijala dne 24. června rozhodnutí o odstranění organizace Mudžáhidů íránského lidu ze seznamu, byla vznesena otázka, zda by tato organizace měla být odstraněna ze seznamu evropského.

Rada však obdržela jiné informace a v důsledku toho došla dne 15. července k závěru, že i nadále existují důvody pro to, aby byla organizace Mudžáhidů íránského lidu dále uvedena na evropském seznamu, v souladu s kritérii stanovenými ve společném postoji 2001/931/SZBP.

Chtěl bych zdůraznit, že o tomto rozhodnutí Rady, ale i vysvětlení důvodů uvedení na seznamu byla dotyčná organizace informována. V této souvislosti a v souladu s platnými předpisy byla organizace Mudžáhidů íránského lidu obeznámena s tím, že má možnost zažádat o přezkum tohoto rozhodnutí a podat odvolání u Soudu prvního stupně Evropských společností.

Přesně tímto způsobem organizace Mudžáhidů íránského lidu postupovala, rozhodla se toto rozhodnutí napadnout a dne 21. července podala odvolání u Soudu prvního stupně. Tento případ je v současné době přezkoumáván a Radě nepřísluší se k tomuto postupu vyjadřovat.

*
* *

Otázka č. 17, kterou pokládá Sarah Ludford (H-0738/08)

Předmět: Přeshraniční vymáhání trestů za přestupky proti pravidlům silničního provozu

Souhlasí Rada, s ohledem na cíle EU spojené s vytvořením prostoru volného pohybu, společné spravedlnosti a sdílených cílů týkajících se životního prostředí, s tím, že je smysluplné vymáhat tresty v případě řidičů, kteří nedodržují místní, regionální či státní dopravní právní předpisy v EU například tím, že neplatí silniční poplatky, narušují zónu s nízkými emisemi či zelenou zónu nebo jezdí či parkují v pruhu vyhrazeném pro autobusy či tramvaje, bez ohledu na to, jakého členského státu jsou příslušníky či v jakém členském státě mají bydliště? Jaké kroky Rada podniká k tomu, aby pokročila s cílem úplného vymáhání?

Odpověď

(FR) Tato odpověď, kterou připravilo předsednictví a která není pro Radu nebo členské státy závazná, nebyla poskytnuta ústně během doby vyhrazené pro otázky Radě na říjnovém dílčím zasedání Evropského parlamentu ve Štrasburku v roce 2008.

Otázka řešení přestupků proti pravidlům silničního provozu ze strany evropského občana na území EU mimo jeho zemi původu je, co se týče dopravy, prioritou francouzského předsednictví.

Předsednictví má v úmyslu použít jako základ návrh, jež předložila Komise v dubnu 2008. Cílem tohoto návrhu směrnice Evropského parlamentu a Rady je usnadnit přeshraniční vymáhání trestů za některé druhy přestupků vymezené v právních předpisech členských států týkajících se bezpečnosti silničního provozu (nepoužívání bezpečnostních pásů, překročení povolené rychlosti, řízení pod vlivem alkoholu a nerespektování červeného světla)¹⁽¹¹⁾. Konkrétně se v něm navrhuje ustavení elektronické sítě EU na výměnu údajů, aby se identifikoval držitel vozidla a orgány členského státu, v němž k přestupku došlo, tak mohly držiteli vozidla zaslat oznámení bez ohledu na to, v jakém členském státě EU je. To, že některé osoby, které

⁽¹¹⁾ 1 Dok. 7984/08 KOM(2008)0151.

se dopustily přestupku, nejsou obyvateli členského státu, v němž byl přestupek zaznamenán, ve skutečnosti ztěžuje či znemožňuje vyšetřování, soudní stíhání a úspěšné vymáhání trestu.

Na zasedání Rady ministrů dopravy dne 9. října proběhla první výměna názorů. Zde došlo ke všeobecnému konsenzu v tom smyslu, že je třeba uvedený návrh rychle úplně projednat. Díky tomu bychom dosáhli cílů stanovených v bílé knize o bezpečnosti silničního provozu (snížení počtu smrtelných nehod na evropských silnicích o polovinu do roku 2010).

Kromě toho již Rada přijala, v rámci hlavy VI Smlouvy o EU, několik aktů zaměřených na zdokonalení spolupráce a výměny informací mezi politickými a soudními útvary členských států, jež se vztahují na veřejná opatření proti přestupkům proti pravidlům silničního provozu, k nimž patří:

Rámcové rozhodnutí 2005/214/SVV o uplatňování zásady vzájemného uznávání peněžitých trestů a pokut¹⁽¹²⁾. Cílem tohoto rozhodnutí je zajistit, že peněžité tresty a pokuty uložené v některém z členských států jsou vymáhány v členském státě, jejímž obyvatelem dotyčná osoba normálně je nebo v němž má majetek či příjmy;

Úmluva o zákazu řízení motorových vozidel (1998)²⁽¹³⁾;

Úmluva o vzájemné pomoci v trestních věcech mezi členskými státy (2000)³⁽¹⁴⁾;

Rámcové rozhodnutí Rady 2006/960/SVV o zjednodušení výměny operativních a jiných informací mezi donucovacími orgány členských států⁴⁽¹⁵⁾;

rozhodnutí o posílení přeshraniční spolupráce, zejména v boji proti terorismu a přeshraniční trestné činnosti (2008)⁵⁽¹⁶⁾ a rozhodnutí o provádění tohoto rozhodnutí⁶⁽¹⁷⁾.

Toto rozhodnutí obsahuje především ustanovení o automatizovaném vyhledávání údajů o registraci vozidla.

*
* *

Otázka č. 19, kterou pokládá Koenraad Dillen (H-0743/08)

Předmět: Zamítnutí udělení víza misi pro sledování průběhu voleb ve Rwandě

Evropský parlament vyslal pozorovatelskou misi pro sledování voleb ve Rwandě v pondělí 15. září a její složení bylo určeno podle d'Hondtova systému. Delegaci tvořili politici různé politické příslušnosti a národnosti. Já sám, jako nezařazený poslanec Evropského parlamentu, jsem měl být členem této delegace. Minulý rok jsem se zúčastnil výročního zasedání EU-AKT v Kigali a při této příležitosti jsem obdržel vízum. Tentokrát mi však rwandské velvyslanectví v Bruselu odmítlo vízum vydat, aniž by uvedlo jakýkoli důvod – navzdory tomu, že jsem je o to opakovaně žádal – a výsledkem bylo, že delegace musela odcestovat bez jednoho člena. Tím rwandská vláda ukázala, že chce rozhodovat sama, kdo může být členem mise pro sledování průběhu voleb, čímž se подрývá důvěryhodnost Evropského parlamentu jakožto nezávislého politického orgánu.

Jaké stanovisko zaujímá Rada k postoji rwandských orgánů? Zjišťovala Rada, proč Rwanda vízum členovi této delegace nechtěla vydat? Jaké námitky Rada do budoucna vůči rwandským orgánům vznesla, aby se takovému svévolnému jednání předešlo?

(12) 1 Úř. věst. L 76, 22.3.2005, s. 16.

(13) 2 Úř. věst. C 216, 10.7.1998, s. 2.

(14) 3 Úř. věst. C 197, 12.7.2000, s. 3.

(15) 4 Úř. věst. L 386, 29.12.2006, s. 89.

(16) 5 Úř. věst. L 210, 6.8.2008, s. 1.

(17) 6 Úř. věst. L 210, 6.8.2008, s. 12.

Odpověď

(FR) Tato odpověď, kterou připravilo předsednictví a která není pro Radu nebo členské státy závazná, nebyla poskytnuta ústně během doby vyhrazené pro otázky Radě na říjnovém dílčím zasedání Evropského parlamentu ve Štrasburku v roce 2008.

Rada lituje toho, že vám rwandské velvyslanectví v Bruselu odmítlo vízum vydat, i toho, že není schopné vysvětlit, proč k tomu došlo. Úřadující předsednictví Rady i vedoucí delegace Evropské komise vůči rwandským orgánům v Kigali, pokud jde o nevydání víz některým volebním pozorovatelům vybraným Evropskou komisí, vznesly námitky. Tím se situace do značné míry zlepšila, ale bohužel to nemělo kladný vliv na váš případ.

Ve svých pravidelných stycích s Rwandou bude Rada nadále poukazovat na nezávislost činnosti EU, kterou takové zamítnutí udělení víza osobám jmenovaným pro účast na misích EU do Rwandy v rámci vztahů mezi EU a Rwandou oslabuje.

Abychom se do budoucna vyhnuli tomu, že se další mise EU pro sledování průběhu voleb budou potýkat s podobnými obtížemi, Rada vyzvala Komisi, aby se zaměřila na možné způsoby řešení. Jedním z nich by mohlo být začlenění doložky o nediskriminaci pozorovatelů EU do memorand o porozumění uzavřených se státy, jež požádaly o vyslání pozorovatelské skupiny.

*
* *

Otázka č. 20, kterou pokládá Dimitrios Papadimoulis (H-0747/08)

Předmět: Ochrana práv palestinských vězňů v izraelských věznicích

V nedávném usnesení (P6_TA(2008)0404) o situaci palestinských vězňů v izraelských věznicích Parlament poukazuje na to, že „v současnosti je v izraelských věznicích zadržováno přibližně 11 000 Palestinců, včetně stovek žen a dětí“, vyjadřuje „hluboké znepokojení nad situací vězněných palestinských žen a zranitelných vězňů, s nimiž je údajně špatně zacházeno a postrádají přístup k lékařské péči“ a vyzývá Izrael, „aby zaručil dodržování minimálních norem zadržování, aby všechny zadržované osoby postavil před soud a upustil od používání „příkazů k administrativnímu rozhodnutí o internování“ a aby uplatňoval přiměřená opatření v případech zadržovaných nezletilých osob a návštěv vězňů při striktním dodržení mezinárodních norem včetně Úmluvy OSN o právech dítěte a Úmluvy OSN proti mučení (...)“.

Jaká opatření již Rada podnikla na ochranu práv palestinských vězňů v izraelských věznicích, zejména dětí, a jaká opatření přijme v reakci na usnesení Parlamentu?

Odpověď

(FR) Tato odpověď, kterou připravilo předsednictví a která není pro Radu nebo členské státy závazná, nebyla poskytnuta ústně během doby vyhrazené pro otázky Radě na říjnovém dílčím zasedání Evropského parlamentu ve Štrasburku v roce 2008.

Vzhledem k tomu, že jsme o tomto tématu již společně diskutovali na dílčím zasedání v červenci, rád bych vám znovu potvrdil, že je EU v této problematice velice aktivní. EU na všech úrovních Izraeli stále sděluje své hluboké obavy spojené se stavem lidských práv: činí tak na každém setkání těchto stran na vysoké úrovni a na schůzích typu politického dialogu.

Na těchto setkáních se věnuje pozornost všem tématům:

- dodržování lidských práv, nevyjímaje svobodu vyznání a víry,
- rozšiřování osad,
- mezinárodní humanitární právo a
- administrativní rozhodnutí o internování, včetně jednotlivých případů – což je bod, který pan poslanec výslovně uvádí.

Co se týče konkrétně otázky dětí, pracovní skupina EU-Izrael pro lidská práva se na třetí schůzi, která se konala dne 30. dubna 2008, podrobněji věnovala celé řadě témat, jako je situace menšin, obhájci lidských práv a práva dětí. Při této příležitosti EU znovu opakovala potřebu náležitého sledování těchto témat.

EU se všeobecně domnívá, že je zásadní udržovat styky prostřednictvím diplomatických a politických kanálů. EU vždy kladla velký důraz na cestu dialogu. Dialog o dodržování mezinárodního práva a humanitárního práva, vedený konstruktivně v souladu s ustanoveními smluv uzavřených s Izraelem, je nejefektivnější metodou sdělování názorů a posílání EU spojených se všemi body, které jsou předmětem zájmu EU.

Dne 16. června tohoto roku, na osmém zasedání Rady přidružení EU-Izrael, proběhly diskuse na téma zlepšení vztahů mezi EU a Izraelem. V této souvislosti je dialog EU a Izraele o lidských právech ústředním prvkem tohoto procesu, protože EU navrhuje ustavit v rámci dohody o přidružení podvýbor pro lidská práva; tento podvýbor by nahradil stávající neformální pracovní skupinu. Parlament tuto iniciativu uvítal a potvrdil tak náš společný přístup k této situaci.

*
* *

Otázka č. 21, kterou pokládá Christopher Heaton-Harris (H-0749/08)

Předmět: Financování EU

Je Lisabonské smlouvy vůbec zapotřebí? Z návrhu rozpočtu EU na rok 2009 je patrné, že Komise nadále financuje nová opatření zahrnutá v neratifikované Smlouvě, a to navzdory skutečnosti, že neexistuje žádný právní základ; je-li tedy toto možné, proč se vlastně Smlouva požaduje?

Odpověď

(FR) Tato odpověď, kterou připravilo předsednictví a která není pro Radu nebo členské státy závazná, nebyla poskytnuta ústně během doby vyhrazené pro otázky Radě na říjnovém dílčím zasedání Evropského parlamentu ve Štrasburku v roce 2008.

Radě nepřísluší vyjadřovat se k Lisabonské smlouvě, jež byla členskými státy podepsána, avšak nebyl ukončen proces její ratifikace.

Pozornost pana poslance se však obrací k závěrům Evropské rady ze dne 19.–20. června 2008^{1(18)}}, v nichž se uvádí, že Lisabonská smlouva má napomáhat Unii jednat efektivněji a demokratičtěji.

*
* *

Otázka č. 22, kterou pokládá Nirj Deva (H-0751/08)

Předmět: Poznámky Giscarda d'Estaing k Lisabonské smlouvě

Souhlasí předsednictví Rady s poznámkami Valéryho Giscarda d'Estaing, že země, jež nechtějí přijmout Lisabonskou smlouvu, by mohly mít jednoduše jiný druh členství v Evropské unii, což by vedlo k tak zvané dvourychlostní Evropě?

Odpověď

(FR) Tato odpověď, kterou připravilo předsednictví a která není pro Radu nebo členské státy závazná, nebyla poskytnuta ústně během doby vyhrazené pro otázky Radě na říjnovém dílčím zasedání Evropského parlamentu ve Štrasburku v roce 2008.

Radě nepřísluší vyjadřovat se k prohlášením politických osobností.

*
* *

Otázka č. 23, kterou pokládá Martin Callanan (H-0753/08)

Předmět: Lisabonská smlouva

Je předsednictví Rady toho názoru, že lidé z jiných členských států, například Francie, by Lisabonskou smlouvu odmítli v referendu, kdyby k tomu měli příležitost?

⁽¹⁸⁾ 1 Dok. 11018/08.

Odpověď

(FR) Tato odpověď, kterou připravilo předsednictví a která není pro Radu nebo členské státy závazná, nebyla poskytnuta ústně během doby vyhrazené pro otázky Radě na říjnovém dílčím zasedání Evropského parlamentu ve Štrasburku v roce 2008.

Je třeba mít na paměti, že členské státy ratifikují změny Smluv v souladu se svými ústavními předpisy. Probíhá-li taková ratifikace prostřednictvím referenda, dotyčný členský stát je povinen přijmout důsledky vyplývající z referenda.

Radě nepřísluší vznášet návrhy v souvislosti s otázkou, kterou pan poslanec předložil.

*
* *

Otázka č. 25, kterou pokládá Athanasios Pafilis (H-0758/08)**Předmět: Cvičení Europe-II/2008 v Řecku**

Minulý týden v řeckém regionu Askos-Profitis (Soluň) bojová skupina Eurocorps „Hellbrock“ provedla pod řeckým vedením vojenské cvičení „Europe-II/2008“, v rámci něhož – jak se ukázalo z fotografií v řeckém tisku – se střetlo vojsko s demonstranty nesoucími transparent s nápisem „EU go home!“ („Jdi domů, EU!“).

Jaký má Rada názor na taková cvičení vojenských sil EU? Domnívá se, že každý národ, ať už v EU, či mimo ni, má právo veřejně vyjadřovat své názory, což samozřejmě zahrnuje i odpor k politice EU a zpochybňování její suverenity?

Odpověď

(FR) Tato odpověď, kterou připravilo předsednictví a která není pro Radu nebo členské státy závazná, nebyla poskytnuta ústně během doby vyhrazené pro otázky Radě na říjnovém dílčím zasedání Evropského parlamentu ve Štrasburku v roce 2008.

Rada by ráda zdůraznila, že vedení takových cvičení je odpovědností daného státu, ale také to, že Eurocorps není orgánem spadajícím pod Evropskou unii.

*
* *

Otázka č. 26, kterou pokládá Marie Anne Isler Béguin (H-0760/08)**Předmět: Postup v návaznosti na rozsudek Evropského soudního dvora vydaný dne 12. července 2005**

Vzhledem k tomu, že Francie nesplnila předpisy EU týkající se velikosti lovených ryb, vydal Evropský soudní dvůr dne 12. července 2005 rozsudek, jímž tuto zemi pověřuje, aby zaplatila pokutu ve výši 20 milionů EUR a půlroční penále ve výši 57,8 milionů EUR.

Kdy Francie splnila rozhodnutí obsažené v rozsudku? Jaká je skutečná částka, kterou Francie na pokutě a penále od příslušného data zaplatila?

Odpověď

(FR) Tato odpověď, kterou připravilo předsednictví a která není pro Radu nebo členské státy závazná, nebyla poskytnuta ústně během doby vyhrazené pro otázky Radě na říjnovém dílčím zasedání Evropského parlamentu ve Štrasburku v roce 2008.

Paní Isler Béguinová, jako úřadující předseda Rady se domnívám, že by nebylo správné vám na tuto otázku odpovědět, protože Radě nepřísluší vydávat stanoviska ohledně provádění rozsudku Evropského soudního dvora členským státem. Jako francouzský ministr vás však mohu ujistit, že Francie vydaný rozsudek plně dodržuje.

*
* *

Otázka č. 27, kterou pokládá Ilda Figueiredo (H-0762/08)**Předmět: Práva pěti kubánských vlastenců vězněných v USA**

Jak je všeobecně známo, pět kubánských vlastenců – Gerardo Hernández, René González, Ramón Labañino, Fernando González a Antonio Guerrero – jsou již přibližně deset let (od 12. září 1998) Spojenými státy zadržováni v amerických věznicích. Jedná se o pět kubánských občanů, kteří neudělali nic víc, než že hájili svou zemi a svůj lid, a kteří se stali obětí řady nezákonných činů.

Neustále jim jsou odpírána základní lidská práva, zejména právo na návštěvy rodinných příslušníků. Podobně bylo mnoha poslancům EP, včetně mě, zamítnuto povolení k jejich návštěvě.

Jak bude Rada postupovat, aby sdělila své názory vládě USA, co se týče jejího nedodržování nejzákladnějších lidských práv a kladení tvrdých překážek a omezení v souvislosti s návštěvami těchto pěti vězňů ze strany rodinných příslušníků.

Sdělila americké vládě, co si myslí o tom, že je poslancům Evropského parlamentu, včetně mě, bráněno pět kubánských vlastenců navštívit?

Otázka č. 28, kterou pokládá Georgios Toussas (H-0773/08)**Předmět: Okamžité propuštění pěti kubánských vlastenců**

Uplynulo již deset let od okamžiku, kdy orgány Spojených států zatklý na základě zosnovaných, neopodstatněných obvinění pět kubánských vlastenců, Gerarda Hernández, Antonia Guerreru, Ramóna Labañina, Fernanda Gonzáleze a Reného Gonzáleze. Stále jsou zadržováni ve vězeních USA za porušování základního práva a barbarských podmínek a mají zakázány veškeré návštěvy, dokonce i ze strany příbuzných a delegace poslanců Evropského parlamentu, jež o jejich návštěvu oficiálně požádala.

Spojené státy porušují základní lidská práva těchto pěti vězňů a obecněji vzato také základní zásady mezinárodního a humanitárního práva.

Odsoudí Rada setrvalé nezákonné věznění těchto pěti Kubánců?

Jaký má Rada postoj k žádostem státních parlamentů a zastupujících mezinárodních a státních orgánů o okamžité propuštění pěti uvězněných kubánských vlastenců?

Společná odpověď

(FR) Tato odpověď, kterou připravilo předsednictví a která není pro Radu nebo členské státy závazná, nebyla poskytnuta ústně během doby vyhrazené pro otázky Radě na říjnovém dílčím zasedání Evropského parlamentu ve Štrasburku v roce 2008.

Evropská unie znovu opakuje svůj nesouhlas s jakýmkoli svévolným zadržováním osob a odsuzuje každou situaci, v níž nejsou náležitě zaručena lidská práva a respektování jedinců.

Rada si je vědoma toho, že v některých případech orgány Spojených států neumožnily rodinným příslušníkům vězňů nebo jiným osobám, včetně poslanců Evropského parlamentu, aby se setkali s těmito pěti kubánskými státními příslušníky, kteří jsou orgány USA vězněni a obviněni ze špionáže. Podle pracovní skupiny OSN pro svévolné zadržování osob však bylo většině příbuzných těchto zadržených poskytnuto vízum pro návštěvu rodiny.

*
* *

Otázka č. 30, kterou pokládá Syed Kamall (H-0767/08)**Předmět: Trhy**

Souhlasí se mnou předsednictví Rady, že volný obchod je dobrý a zásahy vlády do trhů – včetně zásahů EU – jsou špatné? Souhlasí Rada také s tím, že jedním z hlavních nedostatků Lisabonské smlouvy je, že tuto zásadu nepodporuje?

Odpověď

(FR) Tato odpověď, kterou připravilo předsednictví a která není pro Radu nebo členské státy závazná, nebyla poskytnuta ústně během doby vyhrazené pro otázky Radě na říjnovém dílčím zasedání Evropského parlamentu ve Štrasburku v roce 2008.

Stejně jako pan poslanec i Rada věří v tržní hospodářství. Je těžištěm přístupu Společenství, jak nám připomíná článek 4 Smlouvy o založení Evropského společenství, v němž se požaduje dodržování zásady otevřeného tržního hospodářství a volné hospodářské soutěže.

Finanční krize, jíž v současné době procházíme, nás však upozorňuje na to, že pokud trh nepodléhá disciplíně a předpisům, může upadat. Nejedná se o ideologickou diskusi, ale o konstatování: existují případy, kdy je veřejný zásah potřeba k tomu, aby se zajistilo efektivní a odpovědné fungování trhu, prostřednictvím něhož se povzbuzuje růst.

Pokud jde o Lisabonskou smlouvu, je třeba mít na paměti, že ještě nevstoupila v platnost a že Radě nepřísluší ji interpretovat.

*
* *

Otázka č. 31, kterou pokládá Mikel Irujo Amezaga (H-0768/08)**Předmět: Černé listiny v rámci nařízení (ES) č. 881/2002**

V rozsudku ESD ze dne 3. září 2008 (spojené věci C-402/05 P a C-415/05 P) bylo prohlášeno za neplatné nařízení (ES) č. 881/2002¹⁽¹⁹⁾, co se týče pana Y. A. Kadiho a Al Barakaat International Foundation.

Ve znění rozsudku se uvádí, že „Příslušné postupy však musí dotčené osobě nebo subjektu poskytovat vhodnou příležitost k vylíčení svého případu příslušným orgánům“. To v případě dotčené věci neplatilo.

Může Rada zajistit, že začlenění právnických osob, skupin a organizací do přílohy tohoto nařízení proběhne za pečlivého dodržení základních práv občanů a organizací?

Odpověď

(FR) Tato odpověď, kterou připravilo předsednictví a která není pro Radu nebo členské státy závazná, nebyla poskytnuta ústně během doby vyhrazené pro otázky Radě na říjnovém dílčím zasedání Evropského parlamentu ve Štrasburku v roce 2008.

Nejprve bych rád odmítl označení „černá listina“ vztahující se k evropským opatřením pro sankce udělované jedincům a subjektům spadajícím pod hnutí Al-Kajdá či Tálibán nebo s nimi spojeným, jimiž se provádějí rozhodnutí o sankcích přijatá výborem 1267 nebo Radou bezpečnosti Organizace spojených národů. Jedná se o mechanismus, prostřednictvím něhož se uplatňují některá omezení, jejichž prvořadým cílem je předcházet teroristickým činům. Tyto seznamy jsou dobře známé a dostupné veřejnosti, stejně jako opatření s nimi spojená.

Pokud jde o spojené věci týkající se pana Kadiho a Al Barakaat Foundation, Rada rozsudek Evropského soudního dvora ze dne 3. září 2008 bere v potaz. K dodržení práva na obhajobu, na něž Evropský soudní dvůr poukazuje, budou informace o důvodu začlenění na seznam evropských sankcí udělovaných jednotlivcům a subjektům spadajícím pod hnutí Al-Kajdá či Tálibán nebo s nimi spojeným předány zúčastněným stranám. Pan Kadi a Al Barakaat International Foundation se tedy budou moci ve své odpovědi k záležitosti vyjádřit.

Rada rovněž zváží, jak by se mohl postup provádění sankcí Organizace spojených národů udělovaných jednotlivcům a subjektům spadajícím pod hnutí Al-Kajdá či Tálibán nebo s nimi spojeným v Evropě změnit. Rada v každém případě zajistí, že opatření potřebná k uplatňování rozsudku budou přijata v přiměřené lhůtě.

*
* *

⁽¹⁹⁾ 1 Úř. věst. L 139, 29.5.2002, s. 9.

Otázka č. 32, kterou pokládá Bernd Posselt (H-0771/08)**Předmět: Harmonogram mise EULEX**

Ve své odpovědi na mou otázku k ústnímu zodpovězení H-0647/08²⁽²⁰⁾ Rada vyjádřila názor, že rozmístěním jednotek mise EULEX by se významně zlepšila situace v severním Kosovu. Proč rozmisťování jednotek mise EULEX v Kosovu postupuje tak pomalu, jakou podobu má navrhovaný harmonogram až do konce letošního roku a kdy bude podle názoru Rady mise EULEX plně akceschopná a bude moci zcela nebo z velké části převzít činnost Mise Organizace spojených národů v Kosovu (UNMIK)?

Odpověď

(FR) Tato odpověď, kterou připravilo předsednictví a která není pro Radu nebo členské státy závazná, nebyla poskytnuta ústně během doby vyhrazené pro otázky Radě na říjnovém dílčím zasedání Evropského parlamentu ve Štrasburku v roce 2008.

Rozmístění jednotek mise EULEX se opozdilo kvůli postupu změn mise UNMIK, o čemž se rozhodlo teprve v červnu 2008. Kromě toho rozmístění jednotek mise také závisí na převodu prostor a vybavení mise UNMIK. Dohoda o tomto převodu byla v zásadě uzavřena 18. srpna a její realizace byla velice pomalá v důsledku složitých administrativních postupů jak na straně Organizace spojených národů, tak na straně evropské.

Dne 21. září Rada rozhodla o znovuzahájení rozmístění jednotek mise, a to v týdenních vlnách o přibližně 100 lidech. Na konci října bude rovněž zaslána žádost o rozmístění integrovaných policejních jednotek, které by se měly zapojit do mise na konci listopadu. Zaměstnanci vybraní pro misi EULEX, kteří nyní pracují v rámci mise UNMIK, mají na tuto misi přestoupit ke konci listopadu.

Doposud je stále volných 300 míst. Členské státy a pět přispívajících států mimo EU byly v tomto týdnu znovu požádány o to, aby naléhavě realizovaly svůj příspěvek, aby se tak překlenuly stávající nedostatky. Rada také rozhodla, že bude k účasti na misi přizván další stát, jenž není členem EU, Kanada.

Proběhne-li rozmístění podle plánu a budou-li postupy koupě a převodu potřebného vybavení vyřešeny tak rychle, jak Rada požaduje, dosáhne mise na začátku prosince počáteční provozní kapacity a bude moci převzít odpovědnost spojenou se svým mandátem.

*
* *

Otázka č. 33, kterou pokládá Gianluca Susta (H-0775/08)**Předmět: Obuv**

V posledním srpnovém týdnu italská Guardia di Finanza (policie, k jejíž povinnostem patří vymáhání cla a spotřební daně) zabavila 1 700 000 párů bot. Zabavené boty nesly padělané ochranné známky a 84 000 z nich bylo chybně označeno „made in Italy“. U mnoha se zjistilo, že obsahují znepokojivé množství šestimocného chromu, což je karcinogenní látka.

Jaký je postoj Rady k této události a jaká opatření má v úmyslu přijmout k tomu, aby se do budoucna takovým případům zamezilo? Plánuje Rada vybídnout Komisi, aby zahajovala antidumpingové řízení proti Číně častěji? Domnívá se Rada, že by měla upevnit normy jakosti pro výrobky tím, že schválí návrh nařízení Komise z prosince 2005 (KOM(2005)0661) o uvádění země původu u některých výrobců dovážených ze třetích zemí? Je Rada toho názoru, že by měla Komisi vybídnout k tomu, aby předložila legislativní návrhy nebo zpřísnila stávající právní předpisy týkající se norem vysledovatelnosti a zdravotních norem pro textil, obuv, kosmetické produkty, šperky a podobné produkty vyrobené v zemích mimo EU?

Odpověď

(FR) Tato odpověď, kterou připravilo předsednictví a která není pro Radu nebo členské státy závazná, nebyla poskytnuta ústně během doby vyhrazené pro otázky Radě na říjnovém dílčím zasedání Evropského parlamentu ve Štrasburku v roce 2008.

Padělání je skutečnou pohromou, která ohrožuje konkurenceschopnost evropských podniků a bezpečnost a zdraví spotřebitelů. S ohledem na znepokojivý rozsah tohoto jevu francouzské předsednictví v nedávné

⁽²⁰⁾ ² Písemná odpověď ze dne 23. 9. 2008.

době zahájilo iniciativu v podobě usnesení o komplexním evropském plánu boje proti padělání a pirátství, které bylo přijato dne 25. září na zasedání Rady ve složení pro konkurenceschopnost. Evropská unie tak zřídí evropské středisko pro sledování padělání a pirátství, opírající se o stávající struktury Komise; bude přijato více opatření v oblasti komunikace doprovázených zvyšováním povědomí spotřebitelů a budou navrženy dohody o partnerství soukromého a veřejného sektoru, aby se podporovala spolupráce mezi odborníky.

Boj proti padělání je naprosto zásadní pro konkurenceschopnost našich podniků. Z tohoto důvodu Komise a členské státy pracují na jednání o mnohostranné obchodní dohodě proti padělání (ACTA, Anti-Counterfeiting Trade Agreement) s významnými partnery, mezi něž se řadí především Spojené státy a Japonsko. Tento návrh dohody, jímž se bude upevňovat stávající mezinárodní spolupráce, by měl v dlouhodobé perspektivě zahrnovat významné rozvíjející se státy, Čínu nevyjímaje. Veškeré dvoustranné dohody se zeměmi mimo EU, jež Evropská unie uzavírá, obsahují doložky o ochraně duševního vlastnictví. Mezinárodní spolupráce bude rovněž podporována v rámci fór, jako je WTO, a prostřednictvím skupiny G8. Dosáhli jsme již dobrých výsledků s celními orgány USA, byl již zabaven významný počet výrobků a v této práci musíme pokračovat.

Situace se zlepšuje i v případě Číny. Ta zrevidovala právní a regulační ustanovení a zavedla kontrolu vývozu. V Číně je sice třeba ještě mnoho udělat – a my budeme v této otázce obzvláště bdět – nicméně bychom této zemi měli blahopřát k úsilí, jež se snaží vyvinout, vytvořit tak příslušné právní předpisy a efektivně je uplatňovat. V této souvislosti se očekává, že budeme moci na schůzce EU a Číny na vrcholné úrovni dne 1. prosince 2008 uvítat přijetí společného akčního plánu EU a Číny v celní oblasti.

Pokud jde o antidumpingové postupy, uplatňování takových postupů, jak víte, vyžaduje v první řadě stížnost dotčeného odvětví Společenství. Poté je na Komisi, aby zahájila vyšetřování a ověřila, zda k dumpingu skutečně dochází. Počet vyšetřování tedy vyplývá z počtu stížností a podniky o tomto tématu musí být lépe informovány. S politováním konstatujeme, že – jak samy upozornily v rámci nedávné studie prováděné na toto téma v Evropě – jsou stávající postupy byrokratické, zdlouhavé a často nejasné. Neměli bychom podniky, v nichž panuje domněnka, že byly poškozeny praktikami narušujícími hospodářskou soutěž, odrazovat od toho, aby se obrátily na evropské instituce, a byla tak znovu ustavena spravedlivá hospodářská soutěž. K tomu, abychom je v tom podpořili, je bez pochyby potřeba jim pomoci, usnadnit jim jednotlivé kroky, zefektivnit a zrychlit postupy, ale zároveň v boji proti dumpingu, ať je jakéhokoli původu, zachovat vysokou úroveň přísnosti.

Pokud jde o označování země původu na dovážených produktech, Evropské společenství doposud nemá pro označování původu průmyslových výrobků dovážených ze zemí mimo EU (označení „made in“) žádný právní předpis. Při konzultacích uspořádaných Komisí v roce 2004 některé členské státy a různé zainteresované subjekty (průmyslová odvětví, odbory, spotřebitelé a jiné instituce) uvedly, že jsou čím dál znepokojenější rostoucím počtem zavádějících nebo podvodných informací o původu, které se objevují na dovážených výrobcích, a požadovaly, aby byly navrženy předpisy ukládající povinné označení původu na dovážených výrobcích nebo výrobcích z EU. Návrh, který v roce 2005 předložila Komise, umožnil předjímat alespoň částečné určení původu výrobku na základě celních předpisů. Jak ovšem víte, politické a právní požadavky potřebné pro přijetí tohoto návrhu dosud nebyly splněny. To znamená, že na této otázce rozhodně musíme nadále pracovat, protože takový plán vyžaduje konsenzus. Musím také poukázat na to, že Rada vzala v potaz prohlášení o označování původu zboží, jež přijal Evropský parlament v listopadu 2007¹⁽²¹⁾.

Pokud jde o právní předpisy týkající se vysledovatelnosti a bezpečnostních a zdravotních norem, přijímání návrhů v této oblasti přísluší Komisi.

*

* *

Otázka č. 34, kterou předkládá Rodi Kratsa-Tsagaropoulou (H-0778/08)

Předmět: Lékařské kontroly migrantů, kteří vstupují do EU a mají v ní bydliště

Podle zprávy portugalského předsednictví na téma Zdraví a migrace v EU (druhé pololetí roku 2007) migranti a uprchlíci přicházející do EU vykazují větší míru přenosných a nepřenosných nemocí, které si přinášejí ze

⁽²¹⁾ 1 Prohlášení 0075/2007.

země původu nebo jež u nich vypuknou později v důsledku náhlé změny prostředí či obtížných životních podmínek v hostitelské zemi.

Uvede Rada, na základě zmíněných údajů a závěrů ze zasedání Rady v prosinci 2007 a s ohledem na obavy místních obyvatel regionů, jež přijímají vlny nezákonných přistěhovalců, spojených s veřejným zdravím, které z návrhů portugalského předsednictví uplatnila? O kterých z nich se uvažuje? Jaká je stávající situace v členských státech a jaká opatření v EU se připravují nebo jsou plánována pro sledování nemocí a boj proti nim v okamžiku, kdy migranti vstupují do hostitelské země, a poté? Jaké existují návrhy či plány na ochranu zdraví osob pracujících v přijímacích střediscích pro migranty?

Odpověď

(FR) Tato odpověď, kterou připravilo předsednictví a která není pro Radu nebo členské státy závazná, nebyla poskytnuta ústně během doby vyhrazené pro otázky Radě na říjnovém dílčím zasedání Evropského parlamentu ve Štrasburku v roce 2008.

Důležitost otázky, kterou paní poslankyně pokládá, Rada uznala ve svých závěrech ze dne 6. prosince 2007¹⁽²²⁾ o zdraví a migraci. V těchto závěrech Rada vyzvala členské státy, aby usnadnily přístup migrantů k lékařské péči a zajistily, že je jim lékařská péče dostupná v souladu s platnými nástroji Společenství a mezinárodními a vnitrostátními nástroji.

Rada zde poukázala na to, že v článku 152 Smlouvy o založení Evropského společenství se uvádí, že Společenství zajistí vysokou úroveň ochrany lidského zdraví s podmínkou, že v rámci činnosti Společenství týkající se veřejného zdraví se plně respektují odpovědnosti členských států spojené s uspořádáním a poskytováním zdravotních služeb a lékařské péče, a tudíž tato činnost může pouze doplňovat vnitrostátní politiky.

Z tohoto důvodu tedy žádné plány strategie Evropské unie pro zdravotní kontroly při vstupu migrantů na území EU neexistují, neboť se jedná o záležitost členských států.

Právě proto nikdy neexistovaly zvláštní právní předpisy Společenství týkající se ochrany zdraví osob pracujících v přijímacích střediscích pro migranty a uprchlíky. S ohledem na zmíněné směrnice 89/391/EHS²⁽²³⁾, a zejména její článek 6, ukládá zaměstnavatelům obecnou povinnost zhodnotit veškerá rizika, jimž by mohli být pracovníci vystaveni, a podniknout potřebná opatření na ochranu jejich bezpečnosti a zdraví.

Kromě toho zdraví migrantů a jejich přístup k lékařské péči je otázkou, kterou Rada zohledňuje, zejména ve své neaktuálnější činnosti. Ve směrnici Evropského parlamentu a Rady o společných normách a postupech v členských státech při vrácení nelegálně pobývajících státních příslušníků třetích zemí, jež byla přijata 18. června tohoto roku, se stanoví:

– povinnost zohlednit při uplatňování směrnice „zdravotní stav dotčeného státního příslušníka třetí země“ (článek 5);

– požadavek na členské státy, poskytnutí „neodkladné zdravotní péče a základní léčby“ (článek 14) migrantům před navrácením, zejména v případě, že dojde k jejich zajištění (článek 16).

Kromě toho návrh směrnice Rady o sjednoceném postupu vyřizování žádostí státních příslušníků třetích zemí o jediné povolení k pobytu a výkonu práce na území členského státu a o společném souboru práv pro pracovníky z třetích zemí, kteří oprávněně pobývají v členském státě, jenž je v současné době projednáván, zahrnuje mezi práva státních příslušníků třetích zemí to, že by měli mít bezpečné pracovní prostředí, jež neškodí zdraví, na stejné úrovni jako občané Evropské unie (článek 12).

*
* *

⁽²²⁾ 1 Dok. 15609/07.

⁽²³⁾ 2 Směrnice Rady 89/391/EHS o zavádění opatření pro zlepšení bezpečnosti a ochrany zdraví zaměstnanců při práci.

Otázka č. 35, kterou pokládá Pedro Guerreiro (H-0781/08)**Předmět: Ochrana výroby a zaměstnanosti v textilním a oděvním odvětví v různých členských státech EU**

Evropská unie a Čína sjednaly společný systém dohledu nad určitými kategoriemi textilních a oděvních výrobků dovážených z Číny do členských států EU. S ohledem na to, že se blíží 31. prosinec 2008, uvede Rada, jak chce po roce 2008 zamezit tomu, aby se opakovala situace z roku 2005, kdy dovoz textilních a oděvních výrobků z Číny exponenciálně vzrostl?

Má Rada v úmyslu navrhnout prodloužení platnosti mechanismu dvojí kontroly i na období po 31. prosinci 2008? Jaká je současná situace, pokud jde o navrhované nařízení o označování „made in“?

Odpověď

(FR) Tato odpověď, kterou připravilo předsednictví a která není pro Radu nebo členské státy závazná, nebyla poskytnuta ústně během doby vyhrazené pro otázky Radě na říjnovém dílčím zasedání Evropského parlamentu ve Štrasburku v roce 2008.

Rada si je plně vědoma toho, že se blíží konec období platnosti memoranda o porozumění mezi Evropskou komisí a ministerstvem obchodu Čínské lidové republiky týkajícího se vyvážení některých textilních a oděvních výrobků. Totéž platí i pro nařízení Komise č. 1217/2007, na jehož základě byl v průběhu roku 2008 vývoz některých čínských výrobků do Společenství převeden na systém dvojí kontroly.

Obecně vzato v oblasti společné obchodní politiky přísluší Komisi předkládat návrhy Radě. Rada na toto téma od Komise prozatím žádné návrhy neobdržela. Zdá se také, že doposud nebyla podána žádná žádost ze strany příslušných evropských odvětví.

Pokud jde o označování země původu na dovážených produktech, Evropské společenství doposud nemá pro označování původu průmyslových výrobků dovážených ze zemí mimo EU (označení „made in“) žádný právní předpis.

Při konzultacích uspořádaných Komisí v roce 2004 některé členské státy a různé zainteresované subjekty (průmyslová odvětví, odbory, spotřebitelé a jiné instituce) uvedly, že jsou čím dál znepokojenější rostoucím počtem zavádějících nebo podvodných informací o původu, které se objevují na dovážených výrobcích, a požadovaly, aby byly navrženy předpisy ukládající povinné označení původu na dovážených výrobcích nebo výrobcích z EU. Návrh, jež v roce 2005 předložila Komise, umožnil předjímat alespoň částečné určení původu výrobku na základě celních předpisů.

Jak ovšem víte, politické a právní požadavky potřebné pro přijetí tohoto návrhu dosud nebyly splněny. To znamená, že na této otázce rozhodně musíme nadále pracovat, protože takový plán vyžaduje konsenzus. Musím také poukázat na to, že Rada vzala v potaz prohlášení o označování původu zboží, jež přijal Evropský parlament v listopadu 2007¹⁽²⁴⁾.

*
* *

Otázka č. 36, kterou pokládá Ryszard Czarnecki (H-0788/08)**Předmět: Hospodářská krize v Evropě**

Má Rada v úmyslu zaujmout postoj k hospodářské krizi ohrožující Evropu, která se může stát závažnou, a pokud ano, jaký její postoj bude?

Odpověď

(FR) Tato odpověď, kterou připravilo předsednictví a která není pro Radu nebo členské státy závazná, nebyla poskytnuta ústně během doby vyhrazené pro otázky Radě na říjnovém dílčím zasedání Evropského parlamentu ve Štrasburku v roce 2008.

Naší prvořadou prioritou je samozřejmě reagovat na finanční krizi. Všichni – Rada, Evropský parlament, Komise, Centrální banka – jsme na sebe vzali odpovědnost.

⁽²⁴⁾ 1 Prohlášení 0075/2007.

Evropská rada zrovna jednomyslně podpořila plán a zásady, na nichž jsme se dohodli na vrcholné schůzce představitelů států či vlád zemí eurozóny, kteří se setkali 12. října v Paříži. 27 členských států nyní má jasnou odpověď a jasný odpovídající základ, prostřednictvím nichž mohou finanční krizi řešit. V krátkodobém horizontu bylo toto prioritou: umožnit Evropské unii, aby podnikla koordinovaná a soudržná opatření.

Samozřejmě nám není neznám vliv krize na hospodářství a ohrožení tempa růstu. Na zářijové neformální schůzce v Nice a poté také na zasedání Rady 7. října ministři financí stanovili počáteční body koordinované reakce na zpomalení hospodářského růstu. Na toto téma byly přijaty závěry.

Evropská rada za tímto účelem ve dnech 15. a 16. října 2008 poukázala na své odhodlání podniknout kroky potřebné k povzbuzení růstu a zaměstnanosti. Proto Komise získala mandát k tomu, aby předložila „do konce roku vhodné návrhy, zejména aby se udržela mezinárodní konkurenceschopnost evropského průmyslu“.

*
* *

Otázka č. 37, kterou pokládá Konstantinos Droutsas (H-0790/08)

Předmět: Soulad Turecka s mezinárodním právem

V několika posledních dnech turecká armáda znovu vysílala vojenská letadla, která bombardovala oblast Avasin-Basyan v severním Iráku, čímž vyostřila napětí podél hranice mezi těmito dvěma zeměmi a porušila zásadu neporušitelnosti hranic zakotvenou v mezinárodním právu, což mělo ničivé důsledky pro místní obyvatele.

Odsuzuje Rada tyto nejnovější útoky Turecka na území jiné země, což představuje nedodržení neporušitelnosti hranic, zásady, jež je součástí mezinárodního práva?

Odpověď

(FR) Tato odpověď, kterou připravilo předsednictví a která není pro Radu nebo členské státy závazná, nebyla poskytnuta ústně během doby vyhrazené pro otázky Radě na říjnovém dílčím zasedání Evropského parlamentu ve Štrasburku v roce 2008.

Evropská unie situaci velmi pečlivě sleduje. Rada ve svých závěrech z 10. prosince 2007 odsoudila veškeré teroristické útoky a násilí, které byly spáchány na tureckém území, a vyjádřila svou solidaritu s tureckými obyvatele. Rada rovněž podpořila úsilí Turecka k ochraně obyvatelstva a boji proti terorismu za dodržování lidských práv, základních svobod a mezinárodního práva a zachování míru a stability v tomto regionu.

V prohlášení zveřejněném dne 3. října 2008 předsednictví v nejvyšší míře odsoudilo útok Strany kurdských pracujících (PKK) na vojenskou základnu v jihovýchodním Turecku. Předsednictví také znovu zopakovalo, že Evropská unie v boji proti terorismu za Tureckem pevně stojí.

V dřívějším prohlášení, zveřejněném dne 25. února 2008, předsednictví Rady „uznává potřebu Turecka chránit své obyvatele před terorismem“ a vyzývá Turecko, „aby se zdrželo přijetí jakýchkoli nepřiměřených vojenských opatření a respektovalo územní celistvost Iráku, lidská práva a právní stát.“ Turecko také vyzývá, „aby omezilo svou vojenskou činnost na takovou, která je naprosto nezbytná k dosažení hlavního cíle – ochrany tureckého obyvatelstva před terorismem“.

Kromě toho Rada, s ohledem na východní a jihovýchodní Turecko, znovu zopakovala, že je třeba naléhavě vytvořit a uplatňovat rozsáhlou strategii, prostřednictvím níž by se zajistil hospodářský, sociální a kulturní rozvoj tohoto regionu.

K boji proti tomuto problému je nanejvýš důležité upevnit dialog a spolupráci mezi Tureckem a Irákem. Rada vyzývá iráckou vládu a kurdskou regionální vládu, aby přijaly náležitá opatření a zajistily tak, že jsou respektovány turecké hranice a že irácké území není využíváno k násilným činům proti zemím sousedícím s Irákem. Máme zde dohodu o spolupráci v boji proti terorismu, jež byla uzavřena mezi Irákem a Tureckem dne 28. září 2007 a jež je vhodným rámcem, v němž EU podporuje setrvalý dialog a spolupráci mezi Tureckem a Irákem.

EU znovu opakuje, že je tuto spolupráci třeba zintenzivnit, aby se území Iráku nestalo základnou teroristických činů proti Turecku.

S ohledem na výše zmíněné může být pan poslanec ujistěn, že Evropská unie bude nadále situaci pozorně sledovat a bude se zasazovat o to, aby bylo nalezeno řešení vyplývající ze spolupráce mezi Tureckem a Irákem.

*
* *

Otázka č. 38, kterou pokládá Hans-Peter Martin (H-0791/08)

Předmět: Přípravné orgány Rady

Kromě výboru COREPER má Rada více než 163 přípravných orgánů. V roce 2007 se uskutečnilo celkem 4 183 schůzí přípravných orgánů.

Jsou tato setkání přípravných orgánů přístupná veřejnosti nebo poslancům Evropského parlamentu? Je veřejnost o datech a místech těchto schůzí informována? Jsou na těchto schůzích pořizovány zápisy? Účastní se jakékoli schůze pouze jeden zástupce každého členského státu? Kdo další je přítomen? Jaký byl nejvyšší a nejnižší počet účastníků takové schůze v roce 2007? Je při těchto setkáních využíváno simultánní tlumočení?

Odpověď

(FR) Tato odpověď, kterou připravilo předsednictví a která není pro Radu nebo členské státy závazná, nebyla poskytnuta ústně během doby vyhrazené pro otázky Radě na říjnovém dílčím zasedání Evropského parlamentu ve Štrasburku v roce 2008.

Všiml jsem si, že tato otázka navazuje na otázku k písemnému zodpovězení, kterou pan poslanec předložil Radě dne 30. června 2008 a jež byla v září velmi podrobně zodpovězena¹⁽²⁵⁾. Právě díky této odpovědi Rady pan Martin ve skutečnosti mohl položit sedm dalších otázek, na něž dnes odpovím a které se týkají:

(1) přístupnosti schůzí přípravných orgánů Rady veřejnosti, (2) propagování některých informací spojených s těmito schůzemi, (3) dostupnosti zápisů, (4) počtu účastníků a (5) možné účasti jiných osob, než jsou zástupci členských států, (6) údajů o účasti a (7) využívání tlumočnicků na těchto schůzích.

Nejprve bych rád poukázal na to, že v souladu s čl. 8 odst. 1 jednacího řádu Rady a na základě podmínek v něm stanovených jsou jednání Rady dostupná veřejnosti v případě, kdy jedná jako spoluzakonodárce s Evropským parlamentem v rámci postupu spolurozhodování. V ostatních případech může být jednání Rady veřejnosti přístupné, pokud tak Rada rozhodne. Tak je tomu zejména v případě jednání Rady o významných legislativních návrzích, jež nejsou přijímány na základě postupu spolurozhodování, a veřejných diskusí o důležitých otázkách, jež mají vliv na zájmy Evropské unie a jejích občanů.

S výjimkou těchto případů jednání Rady veřejnosti přístupná nejsou. Totéž platí pro jednání všech přípravných orgánů Rady (výbor COREPER, výbory a pracovní skupiny). V důsledku toho se účast na zasedáních Rady a schůzích jejích přípravných orgánů omezuje na zástupce členských států a schválené úředníky. Na základě článku 5 jednacího řádu Rady se vybízí Komise, aby se účastnila zasedání Rady a schůzí jejích přípravných orgánů. Totéž platí pro Evropskou centrální banku v případech, kdy uplatňuje své právo podávat návrhy. S ohledem na to může Rada na základě jednotlivých případů rozhodovat jinak, a tak může dojít k tomu, že jsou k účasti na schůzích Rady či jejích přípravných orgánů výjimečně vyzváni zástupci jiných orgánů či institucí Společenství, přičemž jejich přítomnost závisí na tom, o jakém tématu se diskutuje a zda je vhodná.

Co se týče praktických informací o schůzích Rady a přípravných orgánů, jsou jednoduše dostupné, protože jsou zveřejňovány na internetových stránkách Rady pod nadpisem „Dokumenty – Transparentnost legislativního procesu – Časový rozvrh a pořady jednání“.

Co se týče zápisů ze schůzí, v jednacím řádu je obsaženo ustanovení o vypracovávání zápisů ze zasedání Rady. Takové ustanovení vztahující se na přípravné orgány v něm obsaženo není. Hlavní činnost přípravných orgánů Rady je však zřejmá z pracovních dokumentů Rady, které jsou předávány zástupcům členských států a archivovány ve veřejném rejstříku dokumentů Rady.

⁽²⁵⁾ 1 Otázka k písemnému zodpovězení E-3908/08, dok. 12141/08.

Co se týče počtu účastníků, ve většině případů je pro konkrétní bod z pořadu jednání přítomen jeden či dva zástupci za členský stát. Na některých schůzích, s ohledem na to, zda je kapacita místnosti dostatečná, může být počet zástupců větší.

Co se týče údajů o účasti, na schůzích přípravných orgánů jsou ve valné většině případů přítomni zástupci všech členských států a Komise.

Mohu vás také informovat, že pokud jde o tlumočení, uplatňují se ustanovení rozhodnutí GT/VP č. 111/07 ze dne 23. července 2007.

*
* *

Otázka č. 39, kterou pokládá Laima Liucija Andrikiienė (H-0792/08)

Předmět: Zvláštní rozpočtová položka EU pro strategii pro Baltské moře

Jaký je v souvislosti s rozpočtovým procesem EU na rok 2009 postoj Rady ohledně zvláštní rozpočtové položky pro uplatňování strategie pro region Baltského moře (od roku 2009 a v dalších letech), jak je uvedeno v usnesení EP P6_TA(2006)0494 ze dne 16. listopadu 2006 o strategii pro region Baltského moře v rámci Severní dimenze, v němž Evropský parlament požadoval vlastní položku rozpočtu EU pro strategii pro Baltské moře?

Odpověď

(FR) Tato odpověď, kterou připravilo předsednictví a která není pro Radu nebo členské státy závazná, nebyla poskytnuta ústně během doby vyhrazené pro otázky Radě na říjnovém dílčím zasedání Evropského parlamentu ve Štrasburku v roce 2008.

Rada je stejně jako paní poslankyně přesvědčena o tom, že rozvinutí strategie pro Baltské moře je důležité. V této souvislosti je třeba zdůraznit, že Evropská rada dne 14. prosince 2007 vyzvala Komisi, aby nejpozději do června 2009 předložila strategii EU pro region Baltského moře.

Rada postoj Evropského parlamentu vždy velmi pečlivě zkoumá a jistě tak učiní i v souvislosti s druhým čtením rozpočtu na rok 2009. Bude-li pozměňovací návrh spojený s otázkou, o níž paní poslankyně hovoří, v Evropském parlamentu přijat v prvním čtení rozpočtu na rok 2009, dne 23. října 2008, Rada jistě zaujme postoj k tomuto pozměňovacímu návrhu ve druhém čtení rozpočtu, dne 21. listopadu 2008.

*
* *

OTÁZKY KOMISI

Otázka č. 54, kterou pokládá Giovanna Corda (H-0718/08)

Předmět: Nařízení o právech cestujících v letecké dopravě, které není uplatňováno

Navzdory několika nedávným iniciativám Komise, zejména dokumentu, v němž reaguje na konkrétní otázky týkající se uplatňování nejspornějších ustanovení nařízení (ES) č. 261/2004¹⁽²⁶⁾ o právech cestujících v letecké dopravě v případě odepření nástupu na palubu, zrušení nebo významného zpoždění letů, letecké společnosti toto nařízení stále obcházejí a nahodile uvádějí „vyšší moc“ či „mimořádné okolnosti“ a vyhýbají se tak tomu, aby braly v potaz legitimní požadavky dotčených cestujících.

Vzhledem k tomu, že dialog s leteckými společnostmi a jejich samoregulace neuspěly, má Komise konečně v úmyslu přijmout zásadní sankce nebo změnit toto nařízení tak, aby chránilo a odškodňovalo evropské občany, jejichž práva byla porušena?

⁽²⁶⁾ 1 Úř. věst. L 46, 17.2.2004, s. 1.

Odpověď

(FR) Komise uvádí ve svém sdělení z dubna 2007²⁽²⁷⁾, že by se měla zúčastněným stranám (vnitrostátní orgány odpovědné za prosazování nařízení a letecké společnosti) poskytnout náležitá doba, aby se mohly projevit výsledky veškerých dohod, jež mezi sebou uzavřely.

Evropský soudní dvůr brzy vydá rozsudky týkající se řady předběžných otázek, jež jsou součástí jednoho případu, a ty by měly osvětlit několik sporných bodů tohoto nařízení³⁽²⁸⁾, včetně pojetí termínu „mimořádné okolnosti“. Nadcházející rozsudek pomůže zúčastněným stranám zlepšit definici tohoto pojetí.

Komise udržuje pravidelné styky s vnitrostátními orgány odpovědnými za prosazování nařízení, aby tak sledovala uplatňování nařízení. Zvláštní zájem věnuje tomu, jak se tyto orgány zabývají stížnostmi cestujících. Komise také věnuje maximální pozornost dodržování dobrovolných dohod uzavřených koncem roku 2007 mezi vnitrostátními orgány a leteckými společnostmi.

Koncem tohoto roku Komise zanalyzuje veškeré dostupné informace⁴⁽²⁹⁾ a zhodnotí tak, zda byly v rámci těchto dobrovolných dohod poskytnuty náležité nápravné prostředky pro konstatované nedostatky v uplatňování tohoto nařízení.

O výsledcích hodnocení bude informovat další instituce ve sdělení, jež by mělo být vydáno v prvním čtvrtletí roku 2009 a v němž bude rovněž upřesněno, bude-li to třeba, jaká další opatření by měla být podniknuta.

*
* *

Otázka č. 56, kterou pokládá Robert Evans (H-0722/08)

Předmět: Cestující s omezenou pohyblivostí

Jaká jednání Komise podnikla s příslušnými orgány 27 členských států ke sledování pokroku v prosazování zprávy o právech zdravotně postižených cestujících a cestujících s omezenou pohyblivostí v letecké dopravě?

Zvažuje Komise nějaké další právní předpisy v dopravě týkající se přístupu zdravotně postižených osob?

Odpověď

(FR) Práva cestujících jsou jednou z priorit mandátu komisaře pro dopravu. Jedná se o oblast, v níž může Evropská unie přijmout konkrétní opatření a mít kladný vliv na život občanů. Vztahuje se to na všechny druhy dopravy.

V letecké dopravě veškerá ustanovení nařízení o právech zdravotně postižených osob a osob s omezenou pohyblivostí vstoupila v platnost v červenci 2008. Po přijetí tohoto nařízení následovalo dvouleté přechodné období, které nyní skončilo.

Komise vítá skutečnost, že všichni provozovatelé v tomto odvětví, zejména letecké společnosti a evropská letiště, se do velké míry podílí na zajištění toho, že je nařízení úspěšné.

Komise nepochybuje o tom, že tomu tak bude i v případě vnitrostátních orgánů. Jejich práci již velmi pozorně sleduje díky častým stykům.

V prosinci 2008 komisař pro dopravu osobně zahájí v Bruselu první pracovní schůzi s vnitrostátními orgány odpovědnými za prosazování nařízení. Cílem je definovat počáteční obtíže spojené s prováděním nařízení a nejlepší způsob, jak je všechny napravit.

⁽²⁷⁾ 2 KOM(2007)0168 v konečném znění.

⁽²⁸⁾ 3 C-402/07 a C-432/07, jejichž veřejné slyšení proběhlo dne 24. září 2008.

⁽²⁹⁾ 4 Ty zahrnují údaje, které dodaly členské státy, řadu stížností, jimiž se Komise a síť evropských spotřebitelských středisek zabývají, události zmiňované poslanci Parlamentu v otázkách k písemnému zodpovězení, výsledky externích studií, jež zadala Komise, a informace poskytnuté zúčastněnými stranami.

Tato schůze bude východiskem pro postup, jenž bude, jak doufáme, přínosný. Je samozřejmé, že pokud budou problémy přetrvávat, Komise se ujme své odpovědnosti, a bude-li to nutné, využije prostředků, jež jí nabízí Smlouva.

Co se týče práv cestujících v železniční dopravě, nařízení, které vstoupí v platnost dne 3. prosince 2009, zajistí zdravotně postiženým cestujícím a cestujícím s omezenou pohyblivostí mimo jiné nediskriminační přístup k železniční dopravě.

Co se týče námořní dopravy a autobusové a autokarové dopravy, Komise do konce roku 2008 navrhne, aby byla přijata legislativní opatření.

Důležitou součástí každého z těchto návrhů budou práva zdravotně postižených osob a osob s omezenou pohyblivostí, zahrnující nediskriminaci a podporu, a tyto návrhy budou rovněž obsahovat následující body: systém odpovědnosti provozovatelů; podporu v případě zrušení letu nebo zpoždění; zabývání se stížnostmi a nápravnými prostředky a poskytování informací cestujícím.

*
* *

Otázka č. 57, kterou pokládá Avril Doyle (H-0726/08)

Předmět: Osвобоzení od cla a bezpečnostní opatření

Stále přicházejí zprávy, že cestujícím z třetích zemí, kteří cestují letecky přes letištní uzly EU, je nadále zabavováno nakoupené kapalně zboží osvobozené od cla.

Může Komise poskytnout aktualizované informace o provádění nařízení (ES) č. 915/2007¹⁽³⁰⁾, jímž se pozměňuje nařízení (ES) č. 622/2003¹⁽³¹⁾, kterým se stanoví prováděcí opatření ke společným základním normám letecké bezpečnosti?

Odpověď

Od té doby, co nařízení Komise (ES) č. 915/2007²⁽³²⁾ vstoupilo v platnost, řada třetích zemí vyjádřila zájem o výjimku z všeobecných předpisů Společenství o kapalinách, aerosolech a gelech. Toto nařízení umožňuje výjimku z omezení kapalin, aerosolů a gelů pro ty, které cestující získají v bezcelních obchodech na letištích třetích zemí v případě, že jsou splněny určité podmínky. Na žádost třetích zemí Komise tyto země informovala o podmínkách, které musí bezodkladně splnit.

Tento postup doposud úspěšně dokončily dva státy – Singapur a Chorvatsko. V důsledku toho kapaliny nakupované na sedmi letištích těchto dvou států nepodléhají zabavení na bezpečnostních místech na letištích Společenství (v případě, že je kapalina v balení, jež je zjevně pravé, a že obsahuje dostatečný důkaz o zakoupení na příslušném letišti během předcházejících 36 hodin).

Komise se aktivně zapojuje do dialogu s dalšími třetími zeměmi, aby zjistila, zda lze zvětšit počet letišť s výjimkou, aniž by se tím ohrozila bezpečnost letišť Společenství.

Komise je odhodlána zákaz přenosu kapalin v příručních zavazadlech zrušit, jakmile technologie na letištích umožní rozmístění přístrojů, jež dokážou rychle analyzovat obsah uzavřených lahví a určit, zda obsahují kapalnou výbušninu, či nikoli. V návaznosti na poradu se subjekty průmyslu a členskými státy Komise doufá, že k tomu dojde do dubna 2010.

Dokud však takové vybavení nebude dostupné, je Komise toho názoru, že stávající předpisy týkající se kapalin v příručních zavazadlech musí být zachovány, aby se zajistila ochrana občanů EU a zamezilo se riziku teroristického útoku v letadle za použití kapalných výbušnin.

*
* *

⁽³⁰⁾ 1 Úř. věst. L 200, 1.8.2007, s. 3.

⁽³¹⁾ 1 Úř. věst. L 89, 5.4.2003, s. 9.

⁽³²⁾ 2 Nařízení Komise (ES) č. 915/2007 ze dne 31. července 2007, kterým se mění nařízení (ES) č. 622/2003, kterým se stanoví prováděcí opatření ke společným základním normám letecké bezpečnosti.

Otázka č. 58, kterou pokládá Colm Burke (H-0727/08)**Předmět: Trajekt mezi městy Swansea a Cork**

Služba trajektu mezi městy Swansea a Cork představovala významné spojení mezi ekonomikami jihu Irska a Walesu. Poskytovala nesmírnou přidanou hodnotu odvětví cestovního ruchu v obou regionech a rovněž se díky přesunu nákladní dopravy ze silnic snížily emise CO₂.

Tato služba však byla v roce 2006 zastavena, aniž by byly v přípravě konkrétní plány k její obnově, kvůli krátkodobým finančním výhledům jejího poskytovatele.

Proto se ptám Komise, zda by bylo možné v rámci právních předpisů pro státní podporu, aby irská vláda poskytla dotace k obnovení trasy v prvních třech letech provozování této služby? Má žádost je založena na obrovské přidané hodnotě, jež doprovází veřejnou službu, na podpoře odvětví cestovního ruchu a na nižším dopadu na životní prostředí v porovnání s využíváním alternativ, jako je silniční nákladní přeprava a letecká doprava.

Odpověď

Každý členský stát může vyhlášovat veřejné zakázky na služby týkající se námořních tras, ať už je to v rámci tohoto členského státu, či s jiným členským státem, jako je tomu v případě otázky, kterou pokládá pan poslanec, pokud jsou tyto veřejné zakázky v souladu s nařízením o námořní kabotáži (nařízení Rady (ES) č. 3577/92) a splňují čtyři kritéria vyplývající z judikatury Altmark, v rámci níž dotyčné veřejné zakázky nejsou kvalifikovány jako státní podpora ve smyslu Smlouvy o ES. Podnik, jenž má povinnosti spojené s veřejnou službou vykonávat, je vybrán na základě postupu zadání veřejné zakázky, který má umožnit výběr účastníka nabídkového řízení schopného poskytovat tyto služby společenství za nejnižší cenu nebo, pokud se o takový případ nejedná, musí být stanovena míra potřebné kompenzace na základě analýzy nákladů, jaké by to představovalo pro typický dobře vedený podnik s příslušnými dopravními prostředky. Dosti často jsou veřejné zakázky na služby přidělovány na základě veřejných nabídkových řízení, aby dle kritérií nespádaly pod předpisy pro státní podporu. Kompenzace spojená s veřejnými službami jinak podléhá předpisům Smlouvy pro státní podporu a v tomto případě pokynům Společenství pro státní podporu námořní dopravě, a zejména oddílu 10 těchto pokynů týkajících se podpory k otevření linek námořní dopravy na krátké vzdálenosti.

Kromě toho členské státy mohou přidělit podporu majitelům lodí k otevření nové námořní linky poté, co Komise, jež byla o zamýšlené podpoře informována, přijala rozhodnutí, na jehož základě to bude umožněno. Na základě pokynů Společenství pro státní podporu námořní dopravě podpora k otevření linek skutečně může pokládat za slučitelnou se společným trhem, pokud jsou splněny určité podmínky.

*
* *

Otázka č. 59, kterou pokládá Jim Higgins (H-0729/08)**Předmět: Evropská charta bezpečnosti silničního provozu**

Evropská charta bezpečnosti silničního provozu je velkým úspěchem EU a potvrzuje, že společenství a podniky chtějí přispívat ke snížení úmrtí v silniční dopravě. Vzhledem k tomu, že předložené plány charty bezpečnosti silničního provozu předpokládají ukončení v roce 2010, bude Komise spolupracovat s jejími signatáři a bude je povzbuzovat v tom, aby přehodnotili svůj systém s cílem rozšířit jej v podobě součásti příští strategie bezpečnosti silničního provozu?

Odpověď

Komise sdílí názor pana poslance, že Evropská charta bezpečnosti silničního provozu představuje ohromný úspěch. V současné době je zapsáno 1 130 signatářů a tento počet neustále roste.

V první fázi, v období 2004 až 2007, bylo hlavním cílem vytvořit „Společenství charty“, jímž se zapojí občanská společnost do opatření bezpečnosti silničního provozu. V této fázi se nám podařilo dát všem zemím a všem částem občanské společnosti impuls k přijetí závazků.

Ve druhé fázi, jež končí v roce 2010, je hlavním cílem vytvořit síť pro výměnu osvědčených postupů mezi jejími členy a podnítit systematické hodnocení podniknutých opatření, aby se dosáhlo efektivnějších závazků.

Iniciativa charty samozřejmě bude zhodnocena za úplné období 2004–2010.

Komise nicméně neplánuje v roce 2010 tuto iniciativu ukončit. Naopak, předpokládá účast občanské společnosti obecně a zejména signatářů charty na veřejných konzultacích, jež budou zahájeny k přípravě 4. Evropského akčního programu pro bezpečnost silničního provozu.

Díky jejich vkladu a zhodnocení opatření charty by příští Komise mohla zvážit pokračování této iniciativy a její nový obsah.

*
* *

Otázka č 60, kterou pokládá Silvia-Adriana Țicău (H-0735/08)

Předmět: Podpora zabezpečených odpočívadel a parkovišť pro řidiče přepravující zboží

Silniční přeprava zboží představuje 72,2 % veškeré pozemní přepravy zboží ve Společenství. V evropském odvětví silniční dopravy působí přibližně 600 000 podniků a 4,5 milionů lidí, a toto odvětví je tedy důležité pro hospodářský rozvoj Unie. Za těchto okolností jsou velice důležitými záležitostmi bezpečnost silničního provozu a zlepšení sociálních podmínek řidičů. Na základě evropských nařízení musí řidiči splňovat určité podmínky, pokud jde o dobu řízení, pracovní dobu a dobu odpočinku. Nemáme však dostatek zabezpečených parkovišť. Ze statistik zveřejňovaných službou pro hlášení incidentů vyplývá, že se v Unii každý rok ztrácí 8,2 miliard EUR v důsledku krádeže přepravovaného zboží a že k 70 % nahlášených incidentů dochází v okamžiku, kdy jsou vozidla v klidu.

Může Komise uvést, jaká opatření a iniciativy Společenství jsou v plánu ke stavbě zabezpečených parkovišť, zejména v Rumunsku a Bulharsku, a jak se promítají v rozpočtu EU?

Odpověď

Komise sdílí názor paní poslankyně, že nedostatek parkovišť a zabezpečených parkovišť představuje pro evropskou dopravu a odvětví logistiky problém. S ohledem na zásadu subsidiarity však technické plánování rozvoje dopravní infrastruktury musí probíhat v členských státech, především na místní či regionální úrovni.

Bohužel ne každý stát přijal veškerá potřebná opatření, a proto se mohou řidiči z povolání v některých částech silniční sítě střetávat s obtížemi a nemohou včas nalézt vhodná odpočívadla.

K tomu, aby se zvětšilo povědomí členských států ohledně této problematické situace a aby se povzbudily investice k jejímu zlepšení, Komise v roce 2007 společně s Parlamentem zahájila pilotní projekt k vybudování pěti zabezpečených odpočívadel v rámci transevropské sítě, jež mohou představovat model pro výměnu osvědčených postupů. První modelové místo již bylo řidičům předáno v červnu 2008 (<http://www.setpos.eu>). V navazujícím projektu budou vypracovány normy pro značení parkovišť.

Kromě toho Komise podnikla iniciativu k navržení nové směrnice o řízení bezpečnosti silniční infrastruktury. Směrnice bude členské státy zavazovat k tomu, aby při plánování a stavbě projektů silniční infrastruktury k rozvinutí transevropské silniční sítě zohledňovaly ustanovení o bezpečných parkovištích. Tuto směrnici nedávno přijal Parlament a Rada¹⁽³³⁾.

Členské státy, jež jsou způsobilé pro Fond soudržnosti a strukturální fondy, mohou požádat o příslušnou finanční podporu Společenství ke zlepšení své dopravní infrastruktury. V souvislosti s přípravou zelené knihy o budoucí politice transevropské sítě, jež má být přijata počátkem příštího roku, Komise také přezkoumává, jak dále podporovat rozvoj náležitých parkovišť.

*
* *

Otázka č. 61, kterou pokládá Sarah Ludford (H-0739/08)

Předmět: Přeshraniční vymáhání trestů za přestupky proti pravidlům silničního provozu

Jaká opatření Komise podniká s ohledem na rostoucí zájem evropských měst a regionů o poplatky za užívání silnic a zelené zóny, aby se usnadnilo přeshraniční vymáhání trestů za nedodržování těchto systémů zahraničními řidiči? Uznává Komise, že, pokud takové systémy mají občané přijmout, je zásadní efektivní systém vymáhání, který platí pro všechny řidiče bez rozdílu?

⁽³³⁾ 1 COD/2006/0182.

Odpověď

Dne 19. března 2008 Komise navrhla směrnici o usnadnění přeshraničního vymáhání právních předpisů v oblasti bezpečnosti silničního provozu²⁽³⁴⁾. Účelem tohoto právního předpisu je snížit zásadním způsobem počet obětí v silniční dopravě prostřednictvím lepšího vymáhání dopravních předpisů. V této perspektivě je rozsah působnosti tohoto návrhu omezen na čtyři nejnebezpečnější přestupky z hlediska bezpečnosti silničního provozu: nedodržení povolené rychlosti; jízda pod vlivem alkoholu; nepoužívání bezpečnostních pásů a nerespektování červeného světla. Jsou z něj vyňaty další přestupky, jež s bezpečností silničního provozu nesouvisí. Co se týče „zelených zón“ a poplatků za užívání silnice pro soukromá vozidla (regulační poplatky či poplatky za přetěžování dopravy zejména v městských oblastech), Společenství nemá v této otázce pravomoci a na úrovni Společenství neexistují žádné společné předpisy týkající se zón s nízkými emisemi nebo ekologických zón. Komise nicméně pozorně sleduje stále více iniciativ podnikaných na vnitrostátní, regionální či místní úrovni. Cílem je zajistit, že spravedlivé uplatňování platných předpisů nevede k diskriminaci zahraničních uživatelů, jež do takových oblastí příležitostně vjíždí. Tímto problémem se bude zabývat nastávající akční plán pro městskou mobilitu, jež Komise přijme do konce roku 2008.

*
* *

Otázka č. 62, kterou pokládá Krzysztof Hołowczyc (H-0763/08)

Předmět: Zlepšování bezpečnosti silničního provozu

Rostoucí životní standardy a inovace spojené s přepravou cestujících přinášejí na silnice EU nové typy vozidel. K nim patří motorové čtyřkolky, jejichž počet významně vzrůstá. V některých členských státech neexistují zákony pro registraci a používání těchto vozidel na silnicích. V důsledku toho používají motorové čtyřkolky na silnicích děti nebo dospělí bez potřebné kvalifikace a schopnosti řídit je. Dochází tak k řadě nehod, při nichž umírají řidiči těchto vozidel, ale i třetí osoby.

Jaké kroky může Komise podniknout k tomu, aby se v reakci na zavedení nových typů vozidel zajistilo provedení náležitých pozměňovacích návrhů k právním předpisům členských států o silniční dopravě, s odkazem na čl. 71 odst. 1 písm. c) Smlouvy o EU a opatření stanovená v rámci sdělení Komise o evropském akčním programu pro bezpečnost silničního provozu (KOM(2003)0311) a na bílou knihu Evropská dopravní politika na rok 2010: je čas rozhodnout (KOM(2001)0370)?

Odpověď

Komise sdílí obavy pana poslance spojené s tak zvanými terénními čtyřkolkami, které mohou být při nevhodném používání nebezpečné.

Tímto problémem bychom se měli zabývat z několika hledisek: schválení typu čtyřkolek; právo taková vozidla řídit; jejich přístup na veřejné silnice a kontrola a trestání nezákonného jednání.

Co se týče schválení typu, stávající právní předpisy EU¹⁽³⁵⁾ mohou být zrevidovány. Mezitím Komise prošetřuje možný obsah takového přezkumu, jenž je plánován na rok 2009. Díky němu by mohl být vytvořen úplnější rámec pro schválení typu těchto vozidel.

Co se týče řidičských průkazů, stávající právní předpisy EU řízení čtyřkolek nezahrnují. Je to kvůli nedostatečnému sladění vnitrostátních předpisů o čtyřkolkách. Jakmile se právními předpisy o schválení typu, o nichž právě padla zmínka, situace objasní, a zejména jakmile bude definována charakteristika čtyřkolek, jež budou na veřejných silnicích povoleny, budeme moci napláňovat začlenění čtyřkolek do směrnice o řidičských průkazech.

Co se týče přístupu na veřejné silnice a organizaci kontrol nezákonného chování a trestů za ně, jsou tyto otázky v pravomoci členských států.

(34) ² KOM(2008)0151. Návrh směrnice Evropského Parlamentu a Rady o usnadnění přeshraničního vymáhání právních předpisů v oblasti bezpečnosti silničního provozu.

(35) ¹ Směrnice 2002/24/ES ze dne 18. března 2002 o schvalování typu dvoukolových a tříkolových motorových vozidel – zahrnuje i čtyřkolová motorová vozidla.

*
* *

Otázka č. 63, kterou pokládá Bernd Posselt (H-0772/08)

Předmět: Brennerský tunel

Jaký je nynější stav finančního plánování týkajícího se Brennerského tunelu a jaké to má důsledky pro harmonogram stavby tohoto prioritního projektu?

Odpověď

(FR) Finanční plán pro Brennerský tunel je v konečné a rozhodující fázi. Dva dotyčné členské státy, Rakousko a Itálie, učinily pevný politický závazek realizovat tento projekt, jenž je součástí prioritního projektu „Berlín–Palermo“. Tento závazek je již zhmotněn v tom, že oba členské státy společně požádaly Společenství o spolufinancování v rámci rozpočtu sítě TEN-T. Toto spolufinancování, o němž rozhodla Komise po konzultaci Parlamentu, dosahuje částky 786 milionů EUR na období 2007–2013 a spojuje značné vnitrostátní rozpočty. 50 % spolufinancování Společenství bude vynaloženo na výzkum a 27 % na stavební práce.

Provádění finančního plánu jde ruku v ruce s postupem projektu. V současné době oba členské státy provedly přípravné studie, týkající se mimo jiné průzkumných tunelů. Postupy vedoucí k vydání stavebního povolení k Brennerskému tunelu probíhají od března 2008 a zahájení tohoto projektu je plánováno na počátek roku 2009. Tou dobou bude muset být projekt Brennerského tunelu začleněn do víceletého programování obou členských států a tyto státy budou muset poskytnout pevné záruky, co se týče dokončení této stavby.

Komise, společně s evropským koordinátorem, jehož jmenovala v červenci 2005, profesorem Karlem Van Miertem, vždy kladla důraz na potřebu nezbytných záruk obou členských států. Komisař pro dopravu je osobně přesvědčen, že těchto záruk bude dosaženo na jaře 2009. V rámci tohoto projektu a přístupových linek k tunelu došlo ke skutečnému pokroku a komisař osobně vykonal inspekci probíhající stavby, a zejména přístupových linek na počátku října 2009.

*
* *

Otázka č. 64, kterou pokládá David Martin (H-0780/08)

Předmět: Vyšetřování Komise týkající se dotací vyplácených skotským provozovatelům trajektů

Má Komise veškeré potřebné informace, aby dostatečným způsobem uzavřela vyšetřování týkající se dotací vyplácených skotským provozovatelům trajektů NorthLink a CallMac?

Ví Komise, kdy budou výsledky vyšetřování k dispozici?

Odpověď

(FR) Komise obdržela velmi značný počet dokumentů a příspěvků od orgánů Spojeného království, ale i řady zúčastněných stran. Všechny tyto informace jsou nyní analyzovány.

Formální postupy vyšetřování trvají v průměru 18 měsíců, avšak v obtížných případech mohou tuto lhůtu přesáhnout. Komise však učiní vše, co je v jejích silách, a co nejdříve připraví konečné rozhodnutí. V tomto rozhodnutí budou vysvětleny výsledky vyšetřování, jež bylo zahájeno dne 16. dubna 2008. Jakmile bude rozhodnutí přijato, bude v den přijetí zahrnuto do tiskové zprávy a následně zveřejněno v nedůvěrném znění Úředního věstníku Evropské unie.

*
* *

Otázka č. 65, kterou pokládá Manolis Mavrommatis (H-0784/08)**Předmět: Odškodňování cestujících v případě zrušení letu**

Poté, co jsem oslovil hlavní evropské letecké společnosti, jsem zjistil, že odškodňování na základě nařízení (ES) č. 261/2004¹⁽³⁶⁾ o právech evropských cestujících se nikdy neposkytuje. Je tomu tak kvůli tomu, že letecké společnosti používají klasifikaci tří hlavních důvodů zrušení letu, tj. stávka zaměstnanců společnosti či letiště, technické selhání letadla nebo povětrnostní podmínky, jakožto mimořádné okolnosti, které jsou vyňaty z povinnosti vyplácet cestujícím odškodné (na základě platby za kilometr cesty). Výjimka z práv cestujících, kterou Komise poskytuje, tak leteckým společnostem slouží jako doložka, pomocí níž se vyhýbají vyplácení odškodného cestujícím.

Je Komise toho názoru, že termín „mimořádné okolnosti“ by se měl ve vztahu ke zrušení letu jasně vymezit, aby se přesně určilo, kdy mají být cestující odškodňováni? A jakou ochranu cestující mají, i pokud jde o jejich „práva“, když je leteckým společnostem poskytována větší ochrana?

Odpověď

(FR) Cílem tohoto nařízení o právech cestujících v letecké dopravě je především poskytovat cestujícím, jejichž let má zpoždění, dostatečnou podporu a informace na místě a v době události, aby mohli doletět do svého cíle co nejrychleji a za nejlepších podmínek. Odškodnění stanovené v článku 5 tohoto nařízení se ve skutečnosti týká jen velmi malého počtu cestujících v porovnání s počtem cestujících v letecké dopravě, kteří se na svých cestách potýkají s obtížemi.

Evropský zákonodárce dal přednost tomu, aby se pojem „mimořádné okolnosti“ do znění nařízení nezačleňoval v podobě vyčerpávající definice. Podnítilo to rozdílné výklady leteckých společností a členských států, jichž si je Komise dobře vědoma.

Z tohoto důvodu Komise mimo jiné tuto otázku předkládá leteckým společnostem a kontrolním orgánům více než rok a navrhla řadu otázek a odpovědí, jejichž předmětem jsou „mimořádné okolnosti“. O pokynech, jež Komise v rámci tohoto veřejně dostupného¹⁽³⁷⁾ dokumentu navrhla, proběhla diskuse s členskými státy a ty je schválily.

Výklad legislativních textů, je-li potřeba, však může podat Evropský soudní dvůr, a nikoli Komise. Soudní dvůr má navíc ohledně této otázky velmi brzy vydat rozsudek (pravděpodobně na počátku roku 2009) v souvislosti se dvěma předběžnými otázkami. Poté Komise provede analýzu, zda je výklad soudního dvora dostatečný k náležitému vymezení okolností, jež by mohly být považovány za mimořádné.

Pana poslance prosíme, aby Komisi zaslal veškeré jemu dostupné informace, na jejichž základě bude možné dokázat opakovaně nesprávné jednání, za něž kritizuje letecké společnosti, a chybné uplatňování tohoto nařízení v členských státech.

*
* *

Otázka č. 66, kterou pokládá Claude Moraes (H-0704/08)**Předmět: Rozšiřování letišť v EU**

Mohla by Komise s ohledem na svůj závazek omezit negativní vlivy na životní prostředí způsobené rychlým rozvojem letecké dopravy a své doporučení, že by se kapacita letišť měla lépe využívat, objasnit svůj postoj ohledně navrhovaného rozšíření letiště Heathrow ve Spojeném království?

Co má dále Komise v plánu udělat, aby se sladily očividně neslučitelné cíle týkající se snížení „krize kapacity“ letišť EU a plnění přísných environmentálních cílů jako těch, jež byly stanoveny v rámci Kjótského protokolu a směrnice o kvalitě vnějšího ovzduší (2008/50/ES²⁽³⁸⁾)?

⁽³⁶⁾ 1 Úř. věst. L 46, 17.2.2004, s. 1.

⁽³⁷⁾ 1 www.apr.europa.eu.

⁽³⁸⁾ 2 Úř. věst. L 152, 11.6.2008, s. 1.

Odpověď

Rozhodnutí o rozšíření letiště Heathrow je ve vnitrostátní kompetenci. Komise očekává, že při přípravě tohoto rozhodnutí a jeho uplatňování budou dodržovány veškeré příslušné právní předpisy Společenství. To předpokládá například soulad s povinnostmi stanovenými směrnicí o posuzování vlivů některých veřejných a soukromých záměrů na životní prostředí 85/337/EHS³⁽³⁹⁾, směrnicí o posuzování vlivů některých plánů a programů na životní prostředí 2001/42/ES⁴⁽⁴⁰⁾ a environmentálními normami jako jsou ty, jež jsou stanoveny ve směrnicích o kvalitě vnějšího ovzduší (směrnice 1999/30/ES⁵⁽⁴¹⁾, jež bude nahrazena směrnicí 2008/50/ES⁶⁽⁴²⁾).

Co se týče vlivů letecké dopravy na změny klimatu, Komise přijala komplexní přístup k řešení problému emisí z letecké dopravy. Zahrnuje zlepšení řízení letecké dopravy a začlenění letecké dopravy do systému pro obchodování s emisemi (ETS)⁷⁽⁴³⁾.

Iniciativa jednotné evropské nebe a SESAR⁸⁽⁴⁴⁾ podpoří efektivitu evropského systému letecké dopravy.

Rada a Parlament nedávno schválily právní předpis, díky němuž bude odvětví letecké dopravy začleněno do systému ETS EU. Díky této politice by měly být efektivněji řízeny emise CO₂ v odvětví letecké dopravy a zajistí se, že toto odvětví přispívá k úsilí dalších odvětví o snížení emisí.

Rozhodnutí o zvláštních opatřeních k zajištění souladu s normami kvality vnějšího ovzduší v okolí letišť EU jsou ve vnitrostátní kompetenci. Komise pomáhá členským státům splňovat normy tím, že vytváří a prosazuje opatření Společenství, díky nimž se problém emisí řeší u zdroje (viz prohlášení Komise připojené ke směrnici 2008/50 zveřejněné v Úředním věstníku). Kromě toho Komise podporuje v rámci 7. rámcového programu pro výzkum a technologický rozvoj další výzkum týkající se omezování vlivů letadel, vozidel a dopravní infrastruktury na životní prostředí a zkoumá vliv znečištění ovzduší včetně znečištění ovzduší spojeného s dopravou na životní prostředí a lidské zdraví.¹⁽⁴⁵⁾

*
* *

Otázka č. 67, kterou pokládá Liam Aylward (H-0706/08)

Předmět: Nové podrobné posouzení hospodářsko-sociálního dopadu přípravků na ochranu rostlin

Nyní čelíme světovému nedostatečnému zabezpečení potravin a vysokým cenám potravin. Od té doby, co bylo v roce 2004 dokončeno původní posouzení dopadu balíčku opatření pro přípravky na ochranu rostlin, se otázky spojené s životním prostředím do značné míry změnily. S ohledem na to, že světové ceny potravin rostou a že to má následky pro občany EU a rozvojové země, zejména co se týče omezení výroby potravin, může Komise dokončit podrobné posouzení dopadu balíčku opatření pro pesticidy (přípravky na ochranu rostlin) se zaměřením na hospodářsko-sociální prvky stávajícího společného postoje s Radou? Může nám Komise také předložit stanovisko ohledně toho, zda by byly ceny potravin vyšší či nižší, kdyby byl přijat postoj založený na rizicích?

⁽³⁹⁾ 3 Směrnice 85/337/EHS, Úř. věst. L 175, 5.7.1985, s.40–48, ve znění směrnice 97/11/ES, Úř. věst. L 73, 14.3.1997.

⁽⁴⁰⁾ 4 Úř. věst. L 197, 21.7.2001.

⁽⁴¹⁾ 5 Úř. věst. L 163, 29.6.1999.

⁽⁴²⁾ 6 Úř. věst. L 152, 11.6.2008.

⁽⁴³⁾ 7 Návrh Komise KOM(2008)0221 v konečném znění; společný postoj 2006/0304 (COD); postoj EP v prvním čtení ze dne 13. listopadu 2007 P6_TA(2007)0505.

⁽⁴⁴⁾ 8 Evropský systém nové generace pro uspořádání letového provozu.

⁽⁴⁵⁾ 1 http://cordis.europa.eu/fp7/environment/home_en.html, klikněte na „Find a call“ („Najít výzvu“).

Odpověď

Komise je toho názoru, že původní posouzení dopadu bylo důkladné a že stále platí. Soustředí se na hlavní rozdíly navrhovaného nařízení oproti stávajícím právním předpisům: dočasná povolení, vzájemné uznávání, srovnávací posouzení, ochrana údajů a informace sousedních států o používání přípravků na ochranu rostlin.

Komise je spokojena s tím, že cílem společného postojů, stejně jako jeho původního návrhu, je upevnit vysokou úroveň ochrany lidského zdraví a životního prostředí a zároveň zajišťovat konkurenceschopnost zemědělství ve Společenství. Jeho součástí jsou opatření jako systém povolování v zónách a povinné vzájemné uznávání, zjednodušené předpisy týkající se ochrany údajů, jasné lhůty pro postupy schvalování a povolování a usnadnění povolování méně významných použití, což jsou opatření ve prospěch zemědělství a díky nim se pro zemědělce zlepší dostupnost pesticidů.

Komise prozkoumala vliv navržených kritérií a dospěla k závěru, že mohou vést ke stažení omezeného počtu účinných látek. Komise bude situaci pozorně sledovat.

Komise odmítá kritiku toho, že se na základě těchto kritérií zakazuje používání některých látek, protože ve skutečnosti se bere v potaz vystavení těmto látkám: tyto vysoce nebezpečné látky mohou být schváleny, je-li vystavení jim zanedbatelné (např. uzavřený systém).

Co se potom týče vývoje cen potravin v posledních letech, Komise se domnívá, že není možné vypracovat statisticky spolehlivý odhad dopadu tohoto opatření na ceny potravin ve vztahu k celé řadě jiných faktorů, jako jsou ceny energie nebo změny klimatu.

*
* *

Otázka č. 68, kterou pokládá Mairead McGuinness (H-0731/08)

Předmět: Diskuse o strategickém hledisku GMO

Předseda Barroso vyzval členské státy, aby jmenovaly vysoké úředníky, kteří se zúčastní diskusí o strategických hlediscích GMO. Mezi témata, jimiž se tato skupina bude zabývat, patří fungování postupů schvalování, vliv asynchronního povolování GMO a diskuse se širokou veřejností o otázce GMO. První schůze skupiny na vysoké úrovni proběhla dne 17. července a další je naplánována na tento měsíc.

Může Komise poskytnout rady ohledně toho, kdy se očekává, že skupina na vysoké úrovni podá zprávu?

Mohla by se Komise vyjádřit k tomu, jak by se cíle této skupiny na vysoké úrovni mohly lišit od cílů pracovní skupiny pro GMO, kterou zavedla Rada ve složení pro životní prostředí?

Odpověď

V roce 2003 Parlament a Rada přijaly nový rámec právních předpisů pro uvádění geneticky modifikovaných organismů (GMO) na trh. Těmito právními předpisy se zřídil velmi přísný režim povolování před uvedením výrobku na trh, prostřednictvím něhož mohou být uváděny na trh pouze ty GMO, u nichž se prokázalo, že jsou bezpečné pro životní prostředí a zdraví lidí a zvířat.

Spolu s tím Evropská unie (EU) přijala přísné předpisy pro vysledovatelnost a označování výrobků z GMO. Tímto právním předpisem se zajišťuje, že výrobky z GMO mohou být staženy, je-li to třeba, a že si spotřebitelé mohou podle přání vybrat a geneticky modifikovaným (GM) potravinám se vyhnout. Právní předpisy EU týkající se GMO jsou nyní všeobecně uznávány jako nejpodrobnější a možná i nejpřísnější na světě.

V tomto právním rámci má ústřední úlohu Evropský úřad pro bezpečnost potravin (EFSA), protože nese odpovědnost za posuzování rizik GMO před jejich obchodním využíváním, a Komise, jakožto subjekt řídicí rizika, je odpovědná za schvalování či neschvalování dotčeného GMO v souvislosti se stanoviskem úřadu EFSA a se zohledněním dalších legitimních faktorů, je-li to třeba.

Diskuse o GMO se příliš často vykresluje jako diskuse zaměřená pouze na životní prostředí a bezpečnost potravin. Tento problém je však mnohem složitější. Týká se také obchodní politiky, zabezpečení potravin – konkrétněji zabezpečení krmiv v Evropě – výzkumu a konkurenceschopnosti evropského biologického průmyslu. Nelze opomíjet, že EU je odsuzována ze strany Světové obchodní organizace (WTO) za neplnění vlastních předpisů.

V těchto souvislostech Komise uspořádala v květnu 2008 orientační debatu o GMO, aby se vyjasnily veškeré stránky tohoto problému. V této debatě si Komise povšimla, že politika týkající se GMO je stále velmi citlivým tématem, a to pro Komisi, ale i většinu členských států. Panovala zde všeobecná shoda ohledně toho, že stávající právní rámec je vhodný, avšak jeho uplatňování je třeba zlepšit.

Komise se znovu zmínila o své důvěře vkládané do vysoce kvalitního vědeckého poradenství úřadu EFSA a potvrdila, že bude nadále plnit své institucionální odpovědnosti a zároveň dodržovat své mezinárodní povinnosti.

Komise také souhlasila s tím, že by bylo vhodné uspořádat neformální politickou diskusi s členskými státy, aby se zhodnotily zkušenosti a aby Komise s členskými státy zjistila, zda existují způsoby, jak usnadnit rozhodovací proces, včetně provedení případných zlepšení. Cílem je lépe pochopit, jaký je postoj Evropy ke GMO a zda nebo jak by bylo možné v diskusi pokročit.

Skupina se setkala dne 17. července 2008 a dne 10. října 2008 a diskutovala na neformální bázi. Diskuse se týkala celé řady politických témat přímo či nepřímo spojených s oblastí politiky GMO: ceny potravin, zabezpečení potravin a krmiv, WTO, obchodní hlediska – včetně otázky asynchronního schvalování mezi EU a třetími zeměmi – ale i veřejné mínění.

Souběžně s tím byla pod záštitou francouzského předsednictví v rámci Rady ve složení pro životní prostředí založena pracovní skupina ad hoc pro GMO. Na základě činnosti této pracovní skupiny si francouzské předsednictví přeje, aby byly na zasedání Rady ve složení pro životní prostředí ve dnech 4.–5. prosince 2008 přijaty závěry Rady. Předsednictví a Komise úzce spolupracují, aby zajistily dobrou koordinaci těchto dvou iniciativ.

Zatímco činnost pracovní skupiny Rady se zaměřuje na konkrétní otázky, jež jsou nejčastěji spojeny s hodnocením rizik pro životní prostředí a řízením rizik GMO, diskuse skupiny na vysoké úrovni jsou obecnějšího rázu.

*
* *

Otázka č. 69, kterou pokládá Paulo Casaca (H-0741/08)

Předmět: Teroristické vysílání televizní stanice Al-Aksá v Evropě

Komise ve své odpovědi na otázku H-0485/08¹⁽⁴⁶⁾ o vysílání teroristické televizní stanice Al-Aksá v rámci evropské satelitní kapacity prostřednictvím francouzské televizní společnosti Eutelsat zdůraznila, že má v úmyslu „přednést tento problém televizního vysílání Al-Aksá v rámci příštího setkání s vnitrostátními regulačními orgány před letními prázdninami v roce 2008“. Může Komise nastínit výsledky tohoto setkání a opatření, jež hodlá přijmout, aby zabránila stanici Al-Aksá ve vysílání v rámci evropské satelitní kapacity, neboť představuje porušení článku 3b směrnice o audiovizuálních mediálních službách (směrnice 2007/65/ES¹⁽⁴⁷⁾)?

Odpověď

Na setkání Komise s vnitrostátními regulačními orgány dne 4. července 2008 se diskutovalo o tématu projevů nenávisti na vysílacích kanálech pocházejících z třetích zemí. Bylo poukázáno na to, že Evropská platforma regulačních orgánů (EPRA) nemá zmocnění přijímat závazná pravidla pro své členy. Rovněž bylo upozorněno na návrh prohlášení o nařízení o obsahu Středomořské sítě regulačních orgánů (MNRA). Toto prohlášení bylo přijato v pátek 3. října 2008 na jejím výročním zasedání v Itálii a zaměřuje se mimo jiné na dodržování základních hodnot, zásad a práv, jako je respektování lidské důstojnosti a rozdílnosti a ochrana práva.

Ne všechny dotyčné třetí země jsou však členy platformy EPRA či sítě MNRA. Za cestu vpřed se považuje dvoustranná spolupráce orgánů členských států se třetími zeměmi. Komise zároveň hodlá tento druh spolupráce podpořit tím, že bude příležitostně zvát všechny strany na společná setkání.

⁽⁴⁶⁾ 1 Písemné zodpovězení, 9. 7. 2008.

⁽⁴⁷⁾ 1 Úř. věst. L 332, 18.12.2007, s. 27.

Komise by ráda znovu zopakovala, že – kromě obecných obvinění z porušování článku 3b směrnice o audiovizuálních mediálních službách²⁽⁴⁸⁾ – pokud jde o programy vysílané televizí Al-Aksá, doposud neobdržela žádnou formální stížnost. Je třeba zdůraznit, že vůči jakémukoli regulačnímu orgánu nelze podniknout žádné kroky, aniž by byla předložena obvinění, v nichž se uvádí alespoň datum, doba a povaha porušení. Komise tento problém nicméně postoupila odpovědnému regulačnímu orgánu, francouzské radě pro rozhlasové a televizní vysílání, Conseil Supérieur de l'Audiovisuel (CSA). Odpověď očekáváme do listopadu 2008.

*
* *

Otázka č. 70, kterou pokládá Olle Schmidt (H-0742/08)

Předmět: Zvýšení podpory Eritreji

V tisku se objevilo několik zpráv o tom, že Komise dokončuje novou strategii pro Eritreu. V některých zprávách se tvrdí, že se v nastávajícím pětiletém plánu zvýší podpora ze stávajících 80 milionů EUR na 110 milionů EUR. S ohledem na skutečnost, že existuje řada otázek ohledně toho, jak se tato podpora využívá a že režim v Asmaře setrvale porušuje lidská práva – například švédský novinář Dawit Isaak zde byl vězněn sedm let – jak může Komise ospravedlnit zvýšení podpory pro tuto zemi? Neměla by se využít příležitost k tomu, abychom po zemích požadovali, aby pro obdržení podpory hájily demokratická a lidská práva?

Jaká opatření Komise zavede k tomu, aby podporu Eritreji spojila s určitými podmínkami?

Odpověď

Eritrea je jednou z nejchudších zemí světa a její HDP na osobu činí 200 USD. Index lidského rozvoje Rozvojového fondu Organizace spojených národů řadí Eritreu v roce 2008 na 157. místo ze 177 zemí a většina Eritrejců žije pod hranicí chudoby. Kromě toho Eritrea obzvláště trpí krizí cen potravin. Prvořadým cílem spolupráce ES s Eritreou je zlepšit kritickou situaci a životní podmínky těchto obyvatel.

Při zohlednění obyvatelstva, příjmu na osobu, pořadí podle indexu lidského rozvoje, demografického vývoje a zranitelnosti, ale také hospodářské a sociální situace finanční prostředky přidělené Eritreji v rámci 10. Evropského rozvojového fondu (ERF) činí na období 2008–2013 122 milionů EUR. Přidělené prostředky nepředstavují oprávnění, ale orientační částku a lze je zrevidovat při příležitosti střednědobého a závěrečného přezkumu.

Vláda státu Eritrea a Evropská komise dokončují strategii pro spolupráci a víceletý státní orientační program, jenž má být financován z 10. ERF.

Plánovaná strategie pro 10. ERF, která se zaměří na zásahy do zabezpečení potravin a infrastruktury společně s doplňkovou činností spojenou s odpovědností a směřující ke spolupráci s nestátními činiteli, je reakcí na významné problémy týkající se rozvoje Eritreje.

Stav lidských práv v Eritreji je závažným problémem. Komisař pro rozvoj a humanitární pomoc měl několikrát příležitost zmínit se o obavách spojených se situací v Eritreji, zejména co se týče lidských práv a zvláště konkrétního případu pana Dawita Isaaka, před prezidentem Isaiasem a naposledy při své návštěvě Asmary v červnu 2008. Komise je také pravidelně v kontaktu s eritrejskou opozicí a hnutími diaspory.

Od té doby byl znovu zahájen formální dialog na základě článku 8 dohody z Cotonou a bylo navrženo, aby se zlepšily aspekty vztahů mezi EU a Eritreou, včetně programu spolupráce Komise, a stav správy věcí veřejných v Eritreji, nevyjímaje případ vězňů svědomí a další záležitosti spojené s lidskými právy.

Komise s členskými státy tuto politiku EU stále přezkoumávají.

Komise se těší na to, až jí budou sděleny výsledky mise Parlamentu do Afrického rohu, včetně Eritreje. Členové této vyšetřovací mise se při přípravách své návštěvy setkali se službami Komise. Krátce před odjezdem se také setkali s komisařem pro rozvoj a humanitární pomoc.

⁽⁴⁸⁾ ² Směrnice Rady 89/552/EHS o koordinaci některých právních a správních předpisů členských států upravujících provozování televizního vysílání ve znění směrnice Evropského parlamentu a Rady 2007/65/ES ze dne 11. prosince 2007 o koordinaci některých právních a správních předpisů členských států upravujících provozování televizního vysílání, Úř. věst. L 332, 18.12.2007.

*
* *

Otázka č. 71, kterou pokládá Ari Vatanen (H-0745/08)

Předmět: Střet zákazu zásilkového prodeje alkoholu s článkem 28 Smlouvy o ES

Zákaz zásilkového prodeje, na jehož základě viníci podléhají soudnímu stíhání, se uplatňuje na prodej zahrnující prodejce či prostředníka jednajícího jeho jménem, který přepravuje do Finska prodaný alkohol. Výklad, jež uplatňuje Finsko, je založen na zásadě, že vydávat alkohol spotřebiteli smí pouze držitel povolení pro maloobchodní prodej alkoholu. Podle práva smí takové povolení obdržet pouze státní monopol na alkohol.

Porušuje právo Finska a jeho administrativní uplatňování článek 28 Smlouvy o ES, s ohledem na to, že se prodejům působícím v jiných členských státech odpírá právo provozovat zásilkový prodej alkoholu finským spotřebitelům?

Odpověď

Podle této otázky je zásilkový prodej alkoholu ze strany členských států kupujícím ve Finsku omezen, protože dodávat zboží finským kupujícím smí pouze držitel povolení pro maloobchodní prodej a takové povolení smí očividně obdržet pouze státní monopol na alkohol.

V této souvislosti si je třeba uvědomit, že na základě rozsudku Evropského soudního dvora v případě C-170/04 Rosengren ustanovení v rámci vnitrostátního práva, jímž se ustavuje obchodní monopol a zakazuje se tak soukromým osobám přímo dovážet alkoholické nápoje, aniž by je osobně přepravovaly, představuje množstevní omezení dovozu ve smyslu článku 28 Smlouvy o ES, jež konkrétně v systému švédského monopolu nepůsobilo přiměřeně.

V jiném případě týkajícím se zákazu zásilkového prodeje léčivých přípravků (C-322/01 DocMorris) Evropský soudní dvůr rozhodl, že vnitrostátní zákaz zásilkového prodeje léčivých přípravků, jejichž prodej se vymezuje na lékárny v dotčeném členském státě, je opatřením, jehož účinek je stejný jako množstevní omezení zakázané na základě článku 28 Smlouvy o ES.

V hledem k výše zmíněné judikatuře by mohl zákaz zásilkového prodeje alkoholu ve Finsku představovat porušení článku 28 Smlouvy o ES.

Opatření, u kterého se konstatuje rozpor s článkem 28 Smlouvy o ES, by však mohlo být ospravedlněno na základě veřejné morálky, veřejné politiky, veřejné bezpečnosti či ochrany zdraví, na něž odkazuje článek 30 Smlouvy o ES nebo na základě tak zvaných povinných požadavků uznávaných Evropským soudním dvorem. K tomu, aby však vnitrostátní opatření bylo ospravedlnitelné, musí se v jeho rámci dosáhnout vytčených cílů a musí být ve vztahu k těmto cílům přiměřené.

Na základě dostupných informací Komise dotyčné opatření nemůže plně posoudit.

*
* *

Otázka č. 72, kterou pokládá Georgios Toussas (H-0748/08)

Předmět: Vrak lodi Sea Diamond nadále znečišťuje vodu kaldery na ostrově Santorini

Od té doby, co se u ostrova Santorini potopila výletní loď Sea Diamond, uplynulo šestnáct měsíců a doposud nemáme žádné závěry ohledně důvodů jejího ztroskotání. Řecká vláda, ministerstvo obchodního loďstva a příslušné místní orgány všechny selhaly v tom, aby společnost lodní dopravy Hellenic Louis Cruises přiměly k vysvětlení, avšak tato společnost již obdržela 55 milionů dolarů odškodného. Vrak lodi navzdory důrazným protestům místních obyvatel a orgánů a navzdory slibům řeckých odpovědných orgánů stále leží na dně kaldery a stále znečišťuje vodu v okolí ostrova Santorini.

Jak Komise přispěje k obnově mořského prostředí tohoto historického ostrova a splní požadavky místních obyvatel a organizací týkající se vyproštění tohoto plavidla, jež stále obsahuje ropu, maziva a další jedovaté tekutiny? Předložila řecká vláda žádost v tomto smyslu?

Odpověď

V posledních měsících Komise situaci spojenou s vrakem lodi Sea Diamond u pobřeží ostrova Santorini podrobně sleduje, aby zjistila, že jsou správně uplatňovány právní předpisy Společenství. Po prozkoumání příslušných ustanovení platných právních předpisů (tj. směrnice 2004/35/ES¹⁽⁴⁹⁾ o odpovědnosti za životní prostředí v souvislosti s prevencí a nápravou škod na životním prostředí, směrnice 2000/60/ES²⁽⁵⁰⁾, kterou se stanoví rámec pro činnost Společenství v oblasti vodní politiky, a směrnice 2006/12/ES³⁽⁵¹⁾ o odpadech) Komise dospěla k závěru, že s ohledem na zvláštní okolnosti není možné prokázat porušení daných ustanovení. Je třeba si povšimnout, že doposud neexistuje žádný právní předpis ES týkající se odstraňování vraků lodí. Další informace v tomto ohledu jsou uvedeny v odpovědi na otázku k písemnému zodpovězení E-1944/08 pana Papadimoulise⁴⁽⁵²⁾.

Komise však trvá na tom, že je třeba předcházet podstatnému zhoršování životního prostředí. V návaznosti na žádosti Komise o informace řecké orgány naznačily, že podnikly veškerá potřebná opatření k zamezení znečištění, včetně provedení studie o dopadu znečištění a neustálého sledování zasažené oblasti. Ve studiích řeckého Střediska pro mořské studie se uvádějí závěry, že následky potopení lodi jsou zanedbatelné. Navzdory tomu ministerstvo obchodního loďstva potvrdilo, že se bude nadále provádět odběr vzorků a měření a že budou v případě potřeby podniknuta nápravná opatření. Souběžně s tím ministerstvouložilo náležité sankce.

Co se týče opatření na obnovu, mohlo by se pro Řecko na období 2007–2013 zavést spolufinancování na základě národního strategického referenčního rámce, které schválila Komise (např. operační program Životní prostředí a udržitelný rozvoj v období 2007–2013 nebo regionální operační program Kréta a Egejské ostrovy v období 2007–2013). Volba konkrétních opatření, jež mají být v těchto programech zahrnuta, je na příslušných orgánech členských států, Komise pouze ověřuje obecná kritéria způsobilosti a dodržování právních předpisů EU včetně právních předpisů týkajících se životního prostředí. Kromě toho se z operačního programu Životní prostředí v období 2000–2006 spolufinancoval nákup čtyř lodí na odstranění ropného znečištění na ochranu určitých chráněných oblastí.

Pokud by došlo k jakémukoli znečištění mořského prostředí nebo bezprostřední hrozbě takového znečištění, může Řecko požádat o podporu v rámci mechanismu civilní ochrany Společenství (zavedeného na základě rozhodnutí Rady 2007/779/ES, Euratom⁵⁽⁵³⁾). Taková podpora může také v případě, že o to vnitrostátní orgány požádají, zahrnovat mobilizaci lodí pro reakci na znečištění smluvených Evropskou agenturou pro námořní bezpečnost. Doposud nebyla ze strany řeckých orgánů podána žádná konkrétní žádost o podporu.

Co se týče Fondu solidarity EU, je třeba poznamenat, že tento nástroj se běžně omezuje na velké přírodní katastrofy a lze jej použít pouze na základě žádosti dotyčného státu, pokud škoda překročí určitý práh, jenž je pro Řecko definován jako 0,6 % hrubého národního důchodu (HND) (tj. 1,066 miliard EUR). Škodu, pro kterou existuje pojistné krytí či odpovědnost třetí strany, nelze kompenzovat.

*
* *

Otázka č. 73, kterou pokládá Philip Claeys (H-0754/08)

Předmět: Svoboda vyznání v Turecku

Dne 13. srpna 2008 Federace Alevi Bektaşi předložila Výboru ministrů Rady Evropy stížnost proti Turecku ohledně povinné výuky náboženství v tureckých školách. Turecko obzvláště ještě nevymohlo rozsudek Evropského soudu pro lidská práva ze dne 9. října 2007, v němž soud jasně uvádí, že povinná výuka náboženství je v rozporu s článkem 2 Protokolu č. 1 Evropské úmluvy o lidských právech.

⁽⁴⁹⁾ 1 Úř. věst. L 143, 30.4.2004.

⁽⁵⁰⁾ 2 Úř. věst. L 327, 22.12.2000.

⁽⁵¹⁾ 3 Úř. věst. L 114, 27.4.2006.

⁽⁵²⁾ 4 <http://www.europarl.europa.eu/QP-WEB>.

⁽⁵³⁾ 5 Úř. věst. L 314, 1.12.2007.

Jaký má Komise názor na neschopnost Turecka vymáhat tento rozsudek v perspektivě zásady svobody vyznání? Jaká opatření Komise podnikne k zajištění toho, že je vymáhání rozsudku prosazováno? Do jakého data by měl být rozsudek uplatněn? Jaký vliv má takové odmítnutí na stávající jednání?

Odpověď

Komise si je vědoma případu, který pan poslanec uvádí.

V říjnu 2007 Evropský soud pro lidská práva stanovil, že v případě programu výuky náboženství v Turecku se nelze domnívat, že splňuje kritéria objektivit a pluralismu, nezbytných pro demokratickou společnost. Rovněž rozhodl, že neexistuje vhodný způsob, jak zajistit respektování přesvědčení rodičů.

V důsledku toho soud požádal Turecko, aby uvedlo svůj systém vzdělávání a státní legislativu do souladu s Evropskou úmluvou pro lidská práva.

Turecko musí realizovat rozhodnutí soudu. Komise tento proces pozorně sleduje a na toto téma upozorňuje v rámci dialogu s tureckými orgány na všech vhodných úrovních; tento problém byl také zmíněn v souvislosti se zprávou o pokroku Turecka z roku 2007.

Turecko musí zajistit plné dodržování práv a svobod zaručených Evropskou úmluvou pro lidská práva a judikatury Evropského soudu pro lidská práva, nevylučuje svobodu vyznání. To je podmínka pro přistoupení této země k Evropské unii.

*
* *

Otázka č. 74, kterou pokládá Konstantinos Droutsas (H-0756/08)

Předmět: Znečištění odvodňovacího kanálu 66 v obci Eirinoupoli způsobené ukládáním nezpracovaného průmyslového odpadu

Nekontrolované ukládání nezpracovaného průmyslového odpadu do odvodňovacího kanálu 66 v obci Eirinoupoli (prefektura Imathia) způsobuje závažné problémy pro životní prostředí této oblasti a zdraví místních obyvatel. Továrny na zpracování broskví v prefekturách Imathia a Pellas jsou vybaveny systémy na biologické čištění, avšak ke snížení provozních nákladů je nepoužívají a vypouští odpad do odvodňovacího kanálu. Tento svévolný způsob odstraňování odpadu představuje dlouhodobý trestný čin na životním prostředí. Mrtvé ryby čítají tisíce, voda v kanálu je znečištěná a je zde nesnesitelný zápach. Voda z kanálu 66 teče do řeky Aliakmonas, jež zásobuje vodou město Soluň, a končí v deltě řek Aliakmonas a Axios (oblast chráněná na základě Ramsarské úmluvy), kde se znečištění kumuluje v Thermajském zálivu. Tato voda se navíc používá k zavlažování polí v celém regionu, což má negativní vliv na chov dobytka, ale prostřednictvím potravinového řetězce také na lidi a veřejné zdraví.

Podnikne Komise opatření, jež zastaví znečišťování odvodňovacího kanálu 66 způsobené svévolným odstraňováním průmyslového odpadu a jež obnoví přirozené životní prostředí této oblasti a ochrání veřejné zdraví?

Jaký je postoj Komise k setrvalému znečišťování odvodňovacího kanálu 66 způsobenému svévolným odstraňováním průmyslového odpadu a k potřebě obnovit přirozené životní prostředí této oblasti a ochráně veřejného zdraví?

Odpověď

Ve směrnici 2008/1/ES¹⁽⁵⁴⁾ o integrované prevenci a omezování znečištění (kodifikované znění směrnice 1996/61/ES²⁽⁵⁵⁾) je uveden seznam kategorií průmyslové činnosti, jež spadají do rozsahu její působnosti. V tomto seznamu jsou uvedena zařízení na úpravu a zpracování za účelem výroby potravin ze surovin rostlinného původu o výrobní kapacitě vyšší než 300 t denně (v průměru za čtvrtletí).

⁽⁵⁴⁾ 1 Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/1/ES ze dne 15. ledna 2008 o integrované prevenci a omezování znečištění (kodifikované znění) (Text s významem pro EHP), Úř. věst. L 24, 29.1.2008.

⁽⁵⁵⁾ 2 Směrnice Rady 96/61/ES ze dne 24. září 1996 o integrované prevenci a omezování znečištění, Úř. věst. L 257, 10.10.1996.

Na základě informací předložených v rámci této otázky není jasné, zda továrny na zpracování broskví v prefekturách Imathia a Pellas spadají do rozsahu působnosti směrnice o integrované prevenci a omezování znečištění.

Komise již podnikla kroky k tomu, aby se zajistilo, že jsou stávající zařízení pro integrovanou prevenci a omezování znečištění v souladu s požadavky této směrnice. V květnu 2008 bylo zahájeno řízení o porušení předpisů na základě článku 226 Smlouvy o ES proti devíti členským státům, včetně Řecka. Na základě informací, které jsme obdrželi od řeckých orgánů, se zdá, že v prefektuře Imathia jsou v provozu nejméně čtyři zařízení na výrobu potravin ze surovin rostlinného původu bez příslušného povolení. Komise nyní posuzuje informace získané v souvislosti s řeckými zařízeními a podnikne veškeré potřebné kroky, včetně pokračování v řízení o porušení předpisů, aby se zajistilo, že je směrnice o integrované prevenci a omezování znečištění správně uplatňována.

Co se týče celkové kvality řek, rámcová směrnice o vodě zavazuje členské státy k tomu, aby do roku 2015 zajistily dobrou jakost vody („dobrý stav“). Potřebné plány a programy musí být vypracovány do 22. prosince 2009.

Delta řek Axios-Loudias-Aliakmon je navíc lokalitou patřící do sítě Natura 2000, ustavené na základě směrnice o přírodních stanovištích 92/43/EHS⁴⁽⁵⁶⁾. Na základě směrnice o přírodních stanovištích se požaduje, aby se zamezilo činností, z nichž by mohlo vyplynout poškození hodnoty lokality z hlediska ochrany životního prostředí.

Komise požádá řecké orgány o další informace ohledně povahy znečištění, zejména výsledků měření emisí nebo jakosti vody v blízkosti dotyčných továren, a ohledně jeho vlivu na výše zmíněnou lokalitu sítě Natura 2000.

*
* *

Otázka č. 75, kterou pokládá Zbigniew Krzysztof Kuźmiuk (H-0759/08)

Předmět: Rovnoměrné rozdělení plateb na hektar mezi staré a nové členské státy

V příloze 8 návrhu nařízení Rady, kterým se stanoví společná pravidla pro režimy přímých podpor pro zemědělce v rámci společné zemědělské politiky ze dne 20. května 2008 se stanoví stropy finančních prostředků v rámci společné zemědělské politiky v jednotlivých členských státech do roku 2013 a dále. Převedením částek stanovených v této příloze na hektary používané zemědělské půdy se odhaluje velké rozrůznění podpory na hektar jednotlivým členským státům. Přibližné částky činí 489 EUR pro Belgie, 388 EUR pro Dánsko, 344 EUR pro Německo, 263 EUR pro Francii a 237 EUR pro Spojené království. V nových členských státech je však míra podpory podstatně nižší: 213 EUR pro Českou republiku, 227 EUR pro Maďarsko, 200 EUR pro Slovensko a pouhých 187 EUR pro Polsko.

V době, kdy se výrobní náklady v nových a starých členských státech velmi rychle sblížují a Komise navrhuje oddělení finanční podpory od výroby, neexistuje skutečné ospravedlnění, aby bylo zachováno toto odlišení, jež je vnímáno jako očividná diskriminace zemědělců v nových členských státech. Zachování takového odlišení míry podpory po řadu let lze v zásadě považovat za existenci dvou společných zemědělských politik.

Jaká opatření má Komise v úmyslu podniknout k odstranění tohoto nepoměru?

Odpověď

Míra oddělené podpory se určuje na základě těchto zásad pro EU-15 i pro EU-12, to jest pevně stanovená referenční výše rozpočtových výdajů a plochy. V zemích EU-15 je referenční hodnotou dřívější výroba, plocha a podpora v rámci společné zemědělské politiky (SZP), zatímco ve státech EU-12 byla míra podpory ujednána ve smlouvě o přistoupení, kdy se zohlednila řada faktorů jako poslední míra produkce a produkční potenciál dotyčného členského státu.

Vzhledem k tomu, že k určení výše plateb byly použity historické odkazy, přímá podpora se různí nejen mezi členskými státy EU-12 a EU-15, ale mezi všemi členskými státy, stejně jako mezi regiony a jednotlivými zemědělci (v závislosti na zvoleném modelu oddělených plateb).

⁽⁵⁶⁾ 4 Úř. věst. L 10, 14.1.1997.

V rámci kontroly stavu navrhujeme poskytnout členským státům možnost sladit tyto rozdíly na vnitřní úrovni. Orientací této harmonizace na úroveň všech členských států bychom nedosáhli jejich zamýšlených politických cílů. Přímé platby jsou nástrojem na podporu příjmů zemědělců a jejich výše musí být zhodnocena ve vztahu ke všeobecné míře hospodářství a vývoji v členských státech EU.

Vyrovnaním výše přímých plateb pro všech 27 členských států by se v průměru zvýšily příjmy zemědělských podniků v zemích EU-12 a snížily v EU-15. Tím by vzrostly stávající rozdíly ve vývoji příjmů v zemědělství a příjmů v dalších hospodářských odvětvích. Příjmy v zemědělství zemí EU-12 od jejich přistoupení do EU již výrazně vzrostly a zvýšily by se ještě více oproti jiným příjmům s paušálními platbami v rámci celé EU. Ve státech EU-15, kde příjmy v zemědělství již zaostávají za jinými odvětvími, by se paušálními platbami tento rozdíl zvětšil.

Kromě toho, dáme-li různé složky výdajů EU do souvislosti s jejich podílem na hrubém domácím produktu (HDP), je očividné, že země EU-12 s ohledem na zemědělskou podporu oproti EU-15 znevýhodněny nejsou. V roce 2007 byly přímé platby stejné jako tržní podpora v členských státech EU-12 a EU-15 z hlediska podílu HDP přibližně na stejné úrovni. Výdaje na rozvoj venkova byly v zemích EU-12 sedmkrát vyšší než v EU-15 a na strukturální opatření čtyřikrát vyšší, počítáme-li je jako podíl HDP.

Tyto úvahy potvrzují, že paušální přímé platby by nebyly v souladu s účelem přímých plateb, tedy poskytovat podporu příjmů zemědělců v náležité výši, protože by se v jejich důsledku zdeformoval vztah mezi příjmy v zemědělství a jinými hospodářskými odvětvími v zemích EU-12, ale i EU-15.

*
* *

Otázka č. 76, kterou pokládá Jacky Hénin (H-0761/08)

Předmět: Ohrožení soudržnosti eurozóny

Poslední vývoj finanční krize na druhém břehu Atlantiku, a zejména náhlý propad dolaru vůči euru, by mohl v zemích eurozóny znamenat smrt pro odvětví s vysokou přidanou hodnotou. Měnový dumping ze strany zóny dolaru zničí stovky tisíc odborných a vysoce odborných pracovních míst v eurozóně. Závažnost krize a její rozsah je takový, že vyvolává otázky ohledně soudržnosti a udržitelnosti eurozóny. Soudržnost systému je zachována pouze díky ohromným nákladům, které by pro stát vplynuly při opuštění eurozóny.

Jaká hospodářská a politická opatření má Komise v plánu podniknout, aby předešla budoucímu riziku rozpadu eurozóny?

Odpověď

Eurozóna byla sice zasažena řadou závažných vnějších ran, ale ukázalo se, že euro je silný štít. Na rozdíl od sedmdesátých let dvacátého století tyto rány nezesiluje nestabilita vnitřních směnných kurzů a úrokových sazeb. Ve stávajícím mimořádném kritickém okamžiku je hlavní výhodou nouzové řízení likvidity Evropské centrální banky (ECB). Kromě toho nejpozději na říjnovém zasedání Rady ve složení pro hospodářství a finance (ECOFIN) bude na základě žádosti všech ministrů EU zformulována koordinovaná reakce na nynější šok, jež bude odrážet výzvu Komise k posílení hospodářské správy, kterou vyjádřila ve svém sdělení o deseti letech HMU¹⁽⁵⁷⁾. Komise navrhuje rozšířit makroekonomický dohled, aby se takové rozdíly v rámci eurozóny lépe odhalovaly a sledovaly. Mohlo by to například zahrnovat lepší posuzování trendů konkurenceschopnosti v každém členském státě eurozóny. V tomto sdělení Komise vyzývá členské státy, aby zintenzivnily hospodářskou správu eurozóny jak na vnitrostátní, tak na vnější rovině tím, že lépe využijí stávajícího rámce koordinace hospodářské politiky. Zejména vnitrostátní politiky, s ohledem na jejich prvořadou úlohu, by neměly být vedeny tak, aniž by se zvažovalo, jaký mají vliv na sousední země eurozóny.

*
* *

⁽⁵⁷⁾ 1 Deset let HMU: úspěchy a problémy po prvních deseti letech fungování Hospodářské a měnové unie, KOM(2008)0238 (v konečném znění) ze dne 7. května 2008.

Otázka č. 77, kterou pokládá Katerina Batzeli (H-0764/08)**Předmět: Sledování zemědělských dotací pro Řecko**

Komise oznámila svůj záměr snížit zemědělské dotace pro Řecko kvůli nedostatkům jeho vnitrostátních ustanovení o sledování a naznačila, že v tomto opatření bude pokračovat, pokud řecká vláda neposkytne potřebné záruky doložené důkazy, že ustanovení o sledování zdokonalila. Kromě toho se nedávno ukázalo, že řecká rada pro audit odhalila chyby a nedostatečnou transparentnost ve správě dotací SZP a státní rezervě, což je stav, za který samotní zemědělci nemají odpovědnost.

Do jakého stadia dospěla jednání Komise a řecké vlády a jakého pokroku bylo dosaženo v uplatňování opatření potřebných k zamezení ohrožení dotací pro řecké zemědělce?

Byl učiněn dostatečný pokrok ve zlepšení vnitrostátních ustanovení o sledování, aby se předešlo snížení dotací Komise?

Jaké důsledky má pro řecké zemědělce snížení dotací způsobené administrativními chybami a nedostatky v ustanoveních o sledování, což je problém, za který sami nejsou odpovědní?

Odpověď

Řecké orgány se v souvislosti s akčním plánem zavedeným na jaře 2006 zavázaly zavést do konce roku 2008 nový operační systém evidence půdy (LPIS).

Přesný systém LPIS je zásadní proto, aby se zajistilo správné řízení a kontrola plateb na plochu.

V dopise ze dne 16. července 2008 bylo řeckým orgánům oznámeno, že bude zahájen postup zaměřený na pozastavení části plateb Řecku na opatření podpory pro zemědělství a rozvoj venkova v závislosti na ploše kvůli setrvalým nedostatkům kontrolního systému, zejména pokud jde o systém evidence půdy (LPIS). Řecké orgány na tento dopis odpověděly dne 28. srpna 2008.

Kontrolní návštěva v září 2008 ukázala, že – navzdory určitému pokroku – zavedení tohoto zásadního prvku není plánováno.

Na tomto základě Komise nadále připravuje pozastavení plateb, jak bylo oznámeno v červenci 2008.

Je třeba zdůraznit, že pozastavení plateb se bude týkat měsíčních náhrad prostředků, které Komise vyplatila řecké platební agentuře. Tím se v žádném případě nezmenšuje povinnost řeckých orgánů vyplácet zemědělcům částky, na něž mají na úrovni zemědělců právo.

*
* *

Otázka č. 78, kterou pokládá Catherine Stihler (H-0766/08)**Předmět: EU a světová finanční krize**

Nedávno jsme zaznamenali nevídaný rozruch na finančních trzích. Každý den přinášel mimořádný vývoj, který by nám den předtím připadal překvapivý. V případě investiční banky USA Lehman Brothers se umožnilo, aby zkrachovala, zatímco jedna z největších světových pojišťoven, AIG, se díky pomoci dostala z nesnází. Vláda Spojeného království schválila převzetí největší hypoteční banky, HBOS, aby se zabránilo tomu, že zákazníci začnou hromadně vybírat své vklady. Ceny akcií se zhroutily a poté znovu vyletěly nahoru a v době sepsování této otázky se vláda Spojených států snaží dát dohromady obrovský záchranný balíček ve výši 3 bilionů dolarů.

Jaká opatření Komise v rámci svých pravomocí přijímá, aby zaručila zájmy občanů EU, co se týče dopadu světové finanční krize?

Odpověď

Zajišťování zájmů občanů EU je pro Komisi závazkem a Komise je v této oblasti aktivní v průběhu finanční krize i po ní. Občané potřebují náležitou ochranu spotřebitelů, investorů a vkladů, dobře fungující a likvidní bankovní trhy schopné poskytovat půjčky spotřebitelům, vlastníkům domů a podnikům, a produktivní hospodářství založené na rozrůstajících se podnicích.

Komise to má na paměti a je aktivní v celé řadě záležitostí:

Pomohla stanovit jasnou diagnózu kořenů krize a opatření k nápravě zjištěných slabin finančního systému. Vytvořila plán ke zlepšení transparentnosti trhu, ohodnocení, požadavků na obezřetnost a k řešení problémů spojených s ratingem a jinými otázkami fungování trhu, jenž byl schválen v říjnu 2007 ministry pro hospodářské a finanční věci.

Komise spolupracuje s ministry financí a dozorčími orgány, zejména prostřednictvím hospodářského a finančního výboru, ale i výborů dozorčích orgánů (Evropský výbor orgánů bankovního dohledu, Evropským výborem orgánů dozoru nad pojišťovnictvím a zaměstnaneckým penzijním pojištěním a Evropský výbor regulátorů trhů s cennými papíry), aby zajistila co nejkoordinovanější činnost členských států a evropských orgánů. Jedním důležitým výsledkem je akční plán pro eurozónu ze dne 12. října 2008 a jeho rozšíření na celou Evropskou unii. Jeho prostřednictvím členské státy zajišťují financování bank a fungování mezibankovního trhu v přechodném období, přičemž cílem je obnovit důvěru ve finanční trhy.

Komise urychleně zahájila práci na legislativních opatřeních ke zdokonalení stávajícího regulačního rámce a dále spolupracovala s Radou a Parlamentem na hledání kompromisů ohledně důležitých projednávaných iniciativ.

– Solventnost II: Komise se snaží dosáhnout kompromisního řešení v jednání o tomto návrhu. Touto směrnicí se zmodernizují předpisy pro solventnost pojišťoven v EU a zintenzivní se dohled nad přeshraničními pojišťovacími skupinami.

– Směrnice o kapitálových požadavcích: návrh na změnu směrnice o kapitálových požadavcích byl přijat dne 1. října 2008. Tato iniciativa se vztahuje na kritické oblasti, jako je velká úvěrová angažovanost, dohled nad přeshraničními skupinami, kvalita bankovního kapitálu a řízení rizik. Zásadním způsobem se tak upevní regulační rámec pro banky a finanční systém EU.

– Systémy pojištění vkladů: dne 15. října 2008 Komise předložila návrh na revizi právních předpisů EU týkajících se systémů pojištění vkladů, jímž se realizují závazky přijaté ministry financí EU dne 7. října 2008 v Lucemburku.

– Účetnictví: na základě návrhu Komise členské státy dne 15. října 2008 jednomyslně odhlasovaly změny nařízení o účetnictví, jež zahrnovaly více pokynů pro reálnou hodnotu a mezinárodní účetní standard IAS-39 ke změně klasifikace finančních nástrojů z obchodního portfolia na bankovní portfolio.

– Ratingové agentury: Komise dokončuje legislativní návrh týkající se podmínek povolování, provozu ratingových agentur EU a dohledu nad nimi, jenž má být přijat sborem komisařů na počátku listopadu 2008.

– Deriváty: komisař pro vnitřní trh oznámil, že chce podrobně prozkoumat trhy s deriváty a chce, aby bylo do konce roku zavedeno řešení pro clearing úvěrových derivátů.

– Budoucnost evropského dohledu: Komise rozhodla o vytvoření skupiny na vysoké úrovni pro přeshraniční dohled v EU, jíž bude předsedat Jacques de Larosière. Brzy bude zveřejněn mandát a složení této skupiny.

– Komise také zajišťuje, že jsou práce koordinovány na mezinárodní úrovni. Komise plánuje konferenci s našimi mezinárodními partnery pro reformu světového finančního systému založenou na zásadách transparentnosti, finanční stability, odpovědnosti, celistvosti a světové správy věcí veřejných.

*
* *

Otázka č. 79, kterou pokládá Mikel Irujo Amezaga (H-0769/08)

Předmět: ESF v Navaře (Španělsko)

Komise v odpovědi na mou otázku k ústnímu zodpovězení H-0929/07¹⁽⁵⁸⁾ o nesrovnalostech ve správě ESF ze strany regionálních orgánů státní správy v Navaře (Španělsko) uvedla, že požádá řadu orgánů o další informace. Obdržela Komise tyto informace?

⁽⁵⁸⁾ 1 Písemná odpověď ze dne 11. 12. 2007.

Prošetřila Komise také, zda došlo k porušení článků 32, 34 a 36 nařízení (ES) č. 1260/1999¹⁽⁵⁹⁾ nebo požadavků obsažených v bodě 1.7 přílohy nařízení (ES) č. 1685/2000²⁽⁶⁰⁾, co se týče výdajů způsobilých pro dotace? Vzhledem k tomu, že chybí všeobecné podmínky mechanismu potvrzování platnosti faktur a jejich kontroly a podpůrných dokumentů, zejména těch, které odpovídají výdajům účtovaným za různé činnosti, prošetřila Komise, zda jsou tyto orgány plně v souladu s čl. 7 odst. 2 nařízení (ES) č. 438/2001³⁽⁶¹⁾? Připomeňme, že na neschopnost regionálních orgánů státní správy zřídit finanční a účetní systém, díky němuž by mohly zajistit nápravu a oddělenou registraci výdajů, plateb a příjmů spojených s ESF, upozornila Cámara de Comptos (účetní soud pro Navarru).

Odpověď

Jak bylo uvedeno v odpovědi na otázku k písemnému zodpovězení P-0619/08 pana poslance týkající se zprávy Účetního dvora samosprávného společenství Navarra s názvem Prostředky, které Navarra obdržela od Evropské unie – oblast sociálního fondu v období 1997–2003, Komise požádala řídicí orgán Evropského sociálního fondu ve Španělsku (UAFSE) o dodatečné informace o obsahu zprávy a opatřeních k nápravě nesrovnalostí, jež odhalil Účetní soud Navarry.

Komise zdůrazňuje, že správa Navarry odebrala částky, jež se na základě kontrol provedených v souladu s článkem 10 nařízení (ES) 438/01, zmíněného ve zprávě Účetního dvora samosprávného společenství Navarra, nepovažují za způsobilé pro spolufinancování ESF. Orgán UAFSE kromě toho Komisi oznámil, že správa Navarry již podnikla opatření ke zlepšení řízení ESF v souladu se závěry a doporučeními obsaženými ve zjištěních Účetního dvora samosprávného společenství Navarra. Orgán UAFSE také poukázal na to, že ověření provedená v rámci jeho výročního kontrolního plánu potvrdila, že se uplatňují nápravná opatření.

K tomu, aby se však potvrdilo, zda Španělsko podniklo náležitá opatření, Komise požádala orgán UAFSE k tomu, aby zaslal kopii zprávy o svém ověření, ale také zprávy Regionálního kontrolního orgánu pro ESF v Navaře.

Kromě toho Evropský úřad pro boj proti podvodům (OLAF) rozhodl o zahájení případu sledování. Komise připomíná, že úřad OLAF musí zajistit, že hospodářské subjekty nejsou kontrolovány Komisí i orgány členských států zároveň na základě těchto skutečností v souladu s odvětvovými nařízeními Společenství nebo vnitrostátních právních předpisů, a může tudíž zahájit případy sledování probíhajících vnitrostátních opatření.

*
* *

Otázka č. 80, kterou pokládá Carl Schlyter (H-0770/08)

Předmět: Nový výzkum zaměřený na bisfenoly

Dne 16. září 2008 byl zveřejněn nový výzkum (studie zveřejněná v týdeníku JAMA) zaměřený na bisfenol A, ze kterého vyplývá, že tato látka může způsobit cukrovku a poškození srdce. Bisfenol A je mimo jiné monomermem zásadním pro výrobu polykarbonátových plastů a epoxidových pryskyřic. Polykarbonátové plasty se používají k výrobě různých běžných produktů včetně kojeneckých lahví a lahví na vodu. Epoxidové pryskyřice se používají mimo jiné k vnitřnímu ošetření povrchu téměř všech konzerv na potraviny a nápoje. V současné době mají být stanoveny na základě postupu spolurozhodování nová omezení v rámci směrnice 76/769/EHS⁴⁽⁶²⁾. Tato směrnice bude zrušena nařízením REACH dne 1. června 2009. Od nynějška až do konce funkčního období bude prakticky nemožné připravit a uzavřít postup spolurozhodování. Z toho důvodu nyní dochází na úrovni EU k ochromení legislativní činnosti z hlediska možnosti přijmout nová omezení. Tuto mezeru by mohly eventuálně překlenout dočasné vnitrostátní zákazy.

Požádá Komise svůj vědecký výbor o to, aby své stanovisko o bisfenolu A na základě nového výzkumu přezkoumal?

⁽⁵⁹⁾ 1 Úř. věst. L 161, 26.6.1999, s. 1.

⁽⁶⁰⁾ 2 Úř. věst. L 193, 29.7.2000, s. 39.

⁽⁶¹⁾ 3 Úř. věst. L 63, 3.3.2001, s. 21.

⁽⁶²⁾ 4 Úř. věst. L 262, 27.9.1976, s. 201.

Byl by vnitrostátní zákaz v souladu s právními předpisy EU, zejména vezmeme-li v potaz dočasnou neschopnost EU navrhnout omezení týkající se látek, jež dosud nejsou omezeny?

Odpověď

Komise si je vědoma nedávného výzkumu zaměřeného na možné účinky bisfenolu A na lidské zdraví. Využívání látek pro výrobu kojeneckých lahví a lahví na vodu se řídí směrnicí Komise 2002/72/ES o materiálech a předmětech z plastů určených pro styk s potravinami¹⁽⁶³⁾, v níž se stanoví migrační limit pro bisfenol A ve výši 0,6 mg/kg potravin na základě posouzení rizik, jež provedl Evropský úřad pro bezpečnost potravin (EFSA) v roce 2006. Na základě žádosti Komise úřad EFSA ve svém prohlášení ze dne 23. července 2008 potvrdil přijatelný denní příjem bisfenolu A, přičemž zohlednil nedávný návrh posouzení vyšetření kanadské vlády a návrh spisu Státního toxikologického programu USA. Kromě toho byl úřad EFSA požádán, aby posoudil význam a důsledky studií nedávno zveřejněných v týdeníku *Journal of the American Medical Association*²⁽⁶⁴⁾. V tomto okamžiku je Komise toho názoru, že na základě stávajících vědeckých poznatků je migrační limit dostatečný pro ochranu spotřebitelů před možnými zdravotními riziky způsobenými bisfenolem A. Epoxidové pryskyřice používané k vnitřnímu ošetření konzerv na potraviny i nápoje se řídí vnitrostátními právními předpisy.

Omezení vztahující se na jiné používání by skutečně musela být přijata v rámci směrnice 76/769/EHS, která bude počínaje 1. červnem 2009 zrušena a nahrazena hlavou VIII a přílohou XVII nařízení REACH. V současné době směrnice 76/769/EHS žádná omezení týkající se bisfenolu A neobsahuje. V roce 2003 bylo na internetových stránkách Evropského úřadu pro chemické látky zveřejněno posouzení rizik, jež bylo provedeno v rámci nařízení (EHS) 793/93, a v dubnu 2008 bylo zveřejněno aktualizované posouzení³⁽⁶⁵⁾. Závěry jsou takové, že s ohledem na spotřebitele není kromě již uplatňovaných opatření zapotřebí opatření ke snížení rizik, ale že je třeba omezit rizika, jimž jsou vystaveni pracovníci při výrobě bisfenolu A, výrobě epoxidových pryskyřic a ve všech scénářích pracovní expozice v případě, že existuje možnost, že dojde ke kontaktu pokožky s vysokými koncentracemi bisfenolu A. Vzhledem k tomu, že posouzení rizik a strategie pro snížení rizik nebyly formálně přijaty v rámci nařízení Rady 793/93 (EHS), jež bylo zrušeno dne 1. června 2008, musí zpravodaj členského státu, v souladu s čl. 136 odst. 3 nařízení REACH, do 1. prosince 2008 předložit Evropské agentuře pro chemické látky veškerou příslušnou dokumentaci včetně posouzení rizik a strategie pro snížení rizik.

Komise by ráda objasnila, že EU ve skutečnosti není dočasně neschopná navrhovat omezení týkající se látek, jež nejsou dosud omezeny ve směrnici 76/769/EHS. Je pravda, že před zrušením směrnice 76/769/EHS je příliš pozdě na ukončení úplného postupu spolurozhodování pro návrh nových omezení v rámci směrnice, avšak prostřednictvím přechodných ustanovení v rámci čl. 137 odst. 1 písm. b) nařízení REACH by se zajistila činnost Komise v návaznosti na takový návrh v případě, že by nebyl ještě přijat do 1. července 2009. Namísto toho, aby členský stát připravoval vnitrostátní právní předpisy, může začít s přípravou dokumentace pro omezení v souladu s přílohou XV nařízení REACH, bude-li to třeba. V návaznosti na postupy spojené s nařízením REACH může členský stát oznámit agentuře svůj záměr a předložit dokumentaci týkající se přílohy XV okamžitě poté, co vstoupí v platnost hlava VIII (1. června 2009), aby se zahájil postup pro omezení. Vzhledem ke lhůtám stanoveným na základě článků 69 až 73 nařízení REACH by byl časový rámec srovnatelný s úplným postupem spolurozhodování.

*
* *

Otázka č. 81, kterou pokládá Ivo Belet (H-0774/08)

Předmět: Ztráta pracovních míst v textilním odvětví a Fond EU pro přizpůsobení se globalizaci

V posledních týdnech bylo v belgických textilních podnicích vyhlášeno propouštění nebo k němu skutečně došlo, jež se dotklo 1 000 pracovních míst (Bekaert Textiles: 281; Domo Zwijnaarde: 150; Ralos: 200; UCO: 351; Prado: 182; Beaulieu: 387 a tak dále). Ztráta těchto pracovních míst je výsledkem řady faktorů: nepříznivé hospodářské klima a konkurence zemí s nízkými mzdami.

⁽⁶³⁾ 1 Úř. věst. L 220, 15.8.2002, naposledy pozměněna směrnicí 2008/39/ES, Úř. věst. L 63, 7.3.2008.

⁽⁶⁴⁾ 2 Lang et al. 2008: *Journal of the American Medical Association*, 300, 1303–1310.

⁽⁶⁵⁾ 3 Zprávy jsou dostupné zde: <http://ecb.jrc.ec.europa.eu/esis/index.php?PGM=ora,EINECS Number 201-245-8>.

Může Komise uvést, zda je v tomto případě možné využít Fond EU pro přizpůsobení se globalizaci k přeškolení, převedení a přeorientování dotyčných pracovníků?

Odpověď

V čl. 2 písm. b) nařízení (ES) č. 1927/2006⁴⁽⁶⁶⁾ o zřízení Evropského fondu pro přizpůsobení se globalizaci (EFG) se stanoví možnost členských států požádat o podporu EFG v případech, kdy je propuštěno v období devíti měsíců nejméně 1 000 pracovníků v konkrétním odvětví jednoho regionu či dvou sousedících regionů (vymezeny na úrovni NUTS II).

Žádají-li členské státy o podporu EFG, musí dokázat souvislost mezi propouštěním v dotyčném odvětví a zásadními strukturálními změnami ve světových vzorcích. To lze doložit obchodní statistikou, jež naznačují zásadní nárůst dovozu do EU či rychlý pokles podílu na trhu EU, nebo informací poukazujících na delokalizaci výroby mimo EU.

Od té doby, co nařízení o zřízení EFG vstoupilo v platnost, Komise obdržela a pozitivně posoudila šest žádostí o podporu EFG v souvislosti s propouštěním v textilním odvětví (čtyři z Itálie, jednu z Malty a jednu z Litvy).

Školení a přeškolení, převedení a přeorientování dotyčných pracovníků jsou aktivní opatření trhu práce, která spadají do opatření způsobilých pro podporu EFG, jež jsou vymezena v článku 3 nařízení o zřízení EFG.

*
* *

Otázka č. 82, kterou pokládá Gianluca Susta (H-0776/08)

Předmět: Obuv

V posledním srpnovém týdnu italská Guardia di Finanza (policie, k jejímž povinnostem patří vymáhání cla a spotřební daně) zabavila 1 700 000 párů bot. Zabavené boty nesly padělané ochranné známky a 84 000 z nich bylo chybně označeno „made in Italy“. U mnoha se zjistilo, že obsahují znepokojivé množství šestimocného chromu, což je karcinogenní látka.

Jaký je názor Komise ohledně výše zmíněné události? Jaká opatření Komise plánuje podniknout, aby se zamezilo takovým událostem, které zvýhodňují určité druhy obchodních subjektů na úkor spotřebitelů?

Jaké antidumpingové řízení Komise v posledních dvou letech zahájila proti Číně, co se týče textilu a obuvi?

Domnívá se Komise, že by měla předložit návrhy na změnu stávajícího právního rámce k upevnění norem jakosti pro textil, obuv, kosmetické přípravky a podobné výrobky dovážené z třetích zemí a požadovat jejich vysledovatelnost?

Odpověď

Komise úzce spolupracuje s předsednictvím na vypracování akčního plánu v celní oblasti k zajištění efektivního vymáhání práv duševního vlastnictví na hranicích. Tento akční plán je součástí všeobecnější strategie, kterou definovala Rada ve svém usnesení o komplexním evropském plánu boje proti padělání¹⁽⁶⁷⁾.

Vzhledem k tomu, že Čína je významným zdrojem padělaných výrobků, považuje se za zásadní zintenzivnit celní spolupráci s touto zemí. Komise se tudíž také podílí na jednání s Čínou o akčním plánu v celní oblasti, aby bojovala s paděláním a piráctstvím.

Co se týče antidumpingových opatření, Komise v říjnu 2006 uvalila definitivní antidumpingové clo na dovoz určité obuvi s koženým svrškem pocházející z Čínské lidové republiky a Vietnamu, jež trvalo dva roky, do října 2008. V současné době Komise vede přezkumné šetření těchto antidumpingových opatření. Co se týče textilu pocházejícího z Čínské lidové republiky, v posledních dvou letech neproběhlo žádné antidumpingové řízení.

⁽⁶⁶⁾ 4 Úř. věst. L 406, 30.12.2006.

⁽⁶⁷⁾ 1 Úř. věst. C 253, 4.10.2008.

Co se týče právního rámce a bezpečnosti látek používaných k výrobě oděvů a obuvi, existuje zde povinnost označovat vlákenné směsi textilních a oděvních výrobků umístěvaných na trh EU a označovat materiály používané k výrobě obuvi²⁽⁶⁸⁾. Kromě toho veškeré textilní či obuvní výrobky, které jsou v EU v oběhu, musí samozřejmě splňovat chemické právní předpisy, zejména ustanovení směrnice o omezeních³⁽⁶⁹⁾ týkající se omezení uvádění na trh a používání některých nebezpečných látek a přípravků. Komise naléhavě oslovila italské orgány a požádala je o podrobné informace o stávajícím obsahu chromu v zabavené obuvi.

Je důležité konstatovat, že zatímco stávající právní rámec je považován za přiměřený, celní kontroly před vpuštěním výrobků do volného oběhu v EU, ale i tržní dozor nad výrobky, které na trhu již jsou, jsou výhradně v odpovědnosti členských států. Komise však členským státům jejich úsilí v obou těchto oblastech usnadňuje prostřednictvím řady činností, od zajišťování fungování systému RAPEX (systém včasného varování o nebezpečných nepotravinářských výrobcích EU vytvořený na základě směrnice o obecné bezpečnosti výrobků⁴⁽⁷⁰⁾) přes školení úředníků donucovacích orgánů po finanční podporu společných opatření dozoru nad trhem.

Pokud jde o kosmetické přípravky, směrnice o kosmetických přípravcích¹⁽⁷¹⁾ poskytuje bezpečnostní požadavky platné pro kosmetické přípravky umístěné na trh Společenství, ať už je jakéhokoli původu. I v této oblasti Komise podporuje koordinaci orgánů členských států pro dozor nad trhem, a zejména orgány hraniční kontroly.

*
* *

Otázka č. 83, kterou pokládá Karin Riis-Jørgensen (H-0777/08)

Předmět: Vládní záruka irským bankám

Irská vláda v tomto týdnu schválila mimořádné předpisy a dala tak šesti bankám, jež vlastní stát, vládní záruku. Toto opatření jim zřejmě poskytne výhodu vůči konkurentům se zahraničními vlastníky, na něž se záruka nevztahuje a jež nyní sledují, jak jejich zákazníci přecházejí k irským bankám, které jsou schopny vkladatelům poskytnout silnější záruku zajištěnou vládou.

Jedná se o případ narušení hospodářské soutěže, když irská vláda zvýhodňuje státem vlastněné banky před bankami se zahraničním vlastníkem?

Odpověď

Vzhledem ke stávající situaci na finančních trzích Komise sdílí obavy členského státu ohledně zajištění finanční stability a plně chápe, že je třeba podniknout příslušné kroky.

Tato potřeba byla uznána na zasedání Rady ve složení pro hospodářské a finanční věci (ECOFIN) dne 7. října 2008, kde ministři financí uznali tyto zásady:

- zásahy by měly probíhat včas a podpora by měla být v zásadě dočasná;
- měly by se chránit zájmy daňových poplatníků;
- stávající akcionáři by měli nést patřičné důsledky zásahu;
- vláda by měla být schopna dosáhnout změny řízení;
- vedení by si nemělo ponechávat přílišné výhody – vlády mohou mít mimo jiné pravomoc zasáhnout do platů;

⁽⁶⁸⁾ ² Směrnice 96/74/ES, Úř. věst. L 32, 3.2.1997 a oprava směrnice Úř. věst. L 5, 10.01.2006; směrnice 96/73/ES, Úř. věst. L 32, 3.2.1997; směrnice 73/44/EHS, Úř. věst. L 83, 30.3.1997; směrnice 94/11/ES, Úř. věst. L 100, 19.4.1994 a oprava směrnice Úř. věst. L 47, 24.2.1996.

⁽⁶⁹⁾ ³ Směrnice 76/769/EHS, Úř. věst. L 262, 27.9.1976.

⁽⁷⁰⁾ ⁴ Směrnice 2001/95/ES, Úř. věst. L 11, 15.1.2002.

⁽⁷¹⁾ ¹ Směrnice Rady 76/768/EHS, Úř. věst. L 262, 27.9.1976.

- musí být chráněn legitimní zájem konkurentů, zejména prostřednictvím předpisů pro státní podporu;
- mělo by se zamezit vedlejším negativním dopadům.

K dosažení tohoto cíle, aniž by se ohrozil vnitřní trh, musí být vnitrostátní opatření dobře navržena, musí být nezbytná a přiměřená problému, s nímž se členský stát potýká, a musí se zamezit škodlivým vedlejším účinkům na konkurenty a jiné členské státy.

Dne 14. října 2008 Komise vydala pokyny k uplatňování předpisů týkajících se státní podpory, jež se v souvislosti s nynější světovou finanční krizí vztahují na finanční instituce. Umožní to posoudit rychle slučitelnost plánů státní rekapitalizace či záruk a jednotlivých případů, v nichž se takové plány uplatňují, se státní podporou.

Komise je v souvislosti s tímto případem v úzkém kontaktu s irskými orgány, abychom se mohli zbavit obav ohledně diskriminace a nedostatku náležitých limitů a kontrol. Irská opatření jsou nyní v souladu s pokyny vydanými Komisí a odpovídají koordinované evropské reakci na finanční krizi, jež byla ujednána dne 7. října 2008 na zasedání rady ECOFIN a dne 12. října 2008 na schůzi Euroskupiny a kterou schválila Komise dne 13. října 2008.

Tento případ potvrzuje hodnotu předchozích styků a probíhajícího dialogu s Komisí spočívající v tom, že se již od počátku navrhnou plány, jimiž lze dosáhnout jejich cíle zachovat finanční stabilitu a zároveň zachovat rovné podmínky pro jiné banky a členské státy.

*
* *

Otázka č. 84, kterou pokládá Rodi Kratsa-Tsagaropoulou (H-0779/08)

Předmět: Lékařské kontroly migrantů, kteří vstupují do EU a mají v ní bydliště

Podle zprávy portugalského předsednictví na téma Zdraví a migrace v EU (druhé pololetí roku 2007) migranti a uprchlíci přicházející do EU vykazují větší míru přenosných a nepřenosných nemocí, které si přinášejí ze země původu nebo jež u nich vypuknou později v důsledku náhlé změny prostředí či obtížných životních podmínek v hostitelské zemi.

Uvede Komise, v perspektivě zmíněných údajů a závěrů ze zasedání Rady v prosinci 2007 a s ohledem na obavy místních obyvatel regionů, jež přijímají vlny nezákonných přistěhovalců, spojených s veřejným zdravím, které z návrhů portugalského předsednictví uplatnila? Které z nich jsou zvažovány? Jaká je stávající situace v členských státech a jaká opatření se v EU připravují nebo jsou plánována pro sledování nemocí a boj proti nim v okamžiku, kdy migranti vstupují do hostitelské země, a poté? Jaké existují návrhy či plány na ochranu zdraví osob pracujících v přijímacích střediscích pro migranty?

Odpověď

(FR) Komise v době portugalského předsednictví velmi pozorně prozkoumala důležité závěry o zdraví a migraci v EU a ve svém sledování nadále úzce spolupracuje s členskými státy.

Komise v rámci obnovy sociálního programu a ve strategii Společenství pro zdraví oznámila svůj záměr předložit sdělení o řešení nerovností v oblasti zdraví, v souvislosti s nímž budou důležitým kritériem zdravotní potřeby migrantů a jiných zranitelných skupin.

Co se týče vstupu migrantů do EU, v Schengenském hraničním kodexu se stanoví, že státní příslušníci třetích zemí mohou na území státu vstoupit, pokud (mimo jiné) neexistuje domněnka, že představují ohrožení veřejného zdraví.

Co se týče legálního pobytu státních příslušníků třetích zemí, veškeré stávající směrnice obsahují ustanovení, na jejichž základě mohou členské státy zamítnout státním příslušníkům třetích zemí vstup na své území z důvodů veřejného zdraví. Je třeba poznamenat, že definice pojmu „veřejného zdraví“ je odpovědností členských států.

V případech žadatelů o azyl jsou členské státy povinny zajistit, že je těmto osobám poskytnuta potřebná lékařská péče. Totéž platí i v případech státních příslušníků třetích zemí, kteří získali status mezinárodní ochrany. Členské státy mohou dále stanovit, aby žadatelé o azyl podstupovali z důvodu veřejného zdraví lékařské vyšetření.

Co se týče nezákonného přistěhovalectví, přístup spočívá v tom, že se poskytuje „potřebná zdravotní péče“ (která je mezi neodkladnou zdravotní péčí a plným přístupem k veškeré zdravotní péči).

Komise by chtěla na závěr paní poslankyni také připomenout, že tyto otázky se musí řešit plně v souladu se základními právy, zejména s článkem 35 Listiny o základních právech, v níž se stanoví, že každý má právo na lékařskou péči na základě podmínek stanovených ve vnitrostátních zákonech a postupech.

*
* *

Otázka č. 85, kterou pokládá Pedro Guerreiro (H-0782/08)

Předmět: Ochrana výroby a zaměstnanosti v textilním a oděvním odvětví v různých členských státech EU

Evropská unie a Čína sjednaly společný systém dohledu nad určitými kategoriemi textilních a oděvních výrobků dovážených z Číny do členských států EU. S ohledem na to, že se blíží 31. prosinec 2008, uvede Komise, jak chce po roce 2008 zamezit tomu, aby se opakovala situace z roku 2005, kdy dovoz textilních a oděvních výrobků z Číny exponenciálně vzrostl? Má v úmyslu navrhnout prodloužení platnosti mechanismu dvojí kontroly i na období po 31. prosinci 2008?

U kterého textilního a oděvního zboží dováženého do EU se v roce 2008 doposud projevil celkově největší nárůst, zejména co se týče Číny, a ve druhém případě v rámci systému dvojí kontroly či mimo ni?

Odpověď

Účelem dvojí kontroly bylo zajistit v roce 2008 plynulý přechod osmi nejcitlivějších kategorií. Komise odhaduje, že zatím tohoto cíle bylo dosaženo. Komise situaci ještě hodnotí a poznamenává, že celkové statistiky žádnou zvláštní rušivou situaci na trhu nenaznačují. Zdá se, že trh EU čínské textilní výrobky vstřebává, protože celkový objem textilních výrobků dovážených všemi dodavateli zůstává neměnný. To znamená, že stejně jako v minulosti vzroste podíl Číny na dovozu do EU, jakmile dojde k liberalizaci těchto kategorií.

Komise je v úzkém styku se všemi zúčastněnými stranami a žádná z nich – kromě jen několika členských států – nepožádala o přijetí opatření. Odvětví EU byla poskytnuta delší doba na to, aby se novému prostředí přizpůsobilo, a zdá se, že celkově uspělo. Komise se zatím nedomnívá, že by stávající situace vyžadovala jakákoli další zvláštní opatření. Naproti tomu Čína také dala jasně na vědomí, že nepovažuje za vhodné v systému dvojí kontroly po roce 2008 pokračovat. Jak EU, tak Čína se však shodují na tom, že je třeba zachovat plynulý vývoj obchodu s textilními výrobky, a měly by se za tímto účelem brzy setkat v rámci dialogu EU–Čína o textilních výrobcích.

Z analýzy textilních výrobků osmi kategorií v rámci dvojí kontroly¹⁽⁷²⁾ a dvou kategorií vyňatých z dvojí kontroly na základě schválené míry růstu²⁽⁷³⁾, které v letech 2006 a 2007 dovážela Čína a další hlavní dodavatelé, vyplývá, že podíl hodnoty čínského dovozu vzrostl ve všech deseti kategoriích. Čína byla v roce 2007 prvním dodavatelem výrobků pěti kategorií co do hodnoty či objemu nebo obou těchto údajů zároveň. V roce 2008 je tentýž obchodní vzorec změněn zachován a upevňuje se, přičemž Čína své postavení celkově hlavního dodavatele posiluje.

Dopad této změny a nárůstu faktoru Číny v rovnici textilních výrobků dovážených do EU zmírňuje skutečnost, že celkový dovoz textilních a oděvních výrobků z třetích zemí do EU vzrostl mnohem méně. V roce 2008 došlo z výše zmíněných deseti kategorií k největšímu nárůstu dovozu z Číny v kategorii 5, 26 a 39. Celkový dovoz se zvyšuje především v kategoriích 5 a 7.

Textilní odvětví je v popředí zájmu Komise. Komise bude vývoj trhu nadále sledovat na základě současných statistik dovozu a celního sledování.

(72) ¹ Seznam osmi kategorií spadajících pod systém dvojí kontroly: kategorie 4 – trička, kategorie 5 – svetry, kategorie 6 – kalhoty, kategorie 7 – košile, kategorie 20 – ložní prádlo, kategorie 26 – šaty, kategorie 31 – podprsenky, kategorie 115 – len a ramiové nitě.

(73) ² Kategorie 2 – bavlněné tkaniny a kategorie 39 – stolní a kuchyňské prádlo.

*
* *

Otázka č. 86, kterou pokládá Mihael Brejc (H-0783/08)**Předmět: Administrativní kapacita**

Evropská unie každoročně poskytuje značnou finanční podporu chudým zemím, aby jim pomohla v rozvoji hospodářství a v boji proti chudobě, avšak tyto země často nevědí, jak ji náležitě využít. Častým důvodem nevhodného využívání těchto prostředků je nízká administrativní kapacita dotyčných zemí. Jsou v souvislosti s touto podporou přidělovány finanční prostředky konkrétně na zlepšení administrativní kapacity zemí, jimž je podpora poskytována?

Odpověď

Podpora rozvoje administrativní kapacity v partnerských zemích je zásadní oblastí činnosti spolupráce ES. Je také klíčovým prvkem mezinárodních závazků spojených s efektivitou, pařížského prohlášení o účinnosti rozvojové pomoci (2005) a prohlášení ministrů z fóra na vysoké úrovni o účinnosti podpory (akční program z Akkry – září 2008).

Podpora Komise ke zlepšení a modernizaci administrativní kapacity partnerských zemí, v současné době formulovaná jako technická spolupráce, se mobilizuje různými kanály. Prostřednictvím projektů konkrétně zaměřených na posílení místní správy. Prostřednictvím prvků technické spolupráce v projektech či (odvětvových) programech zaměřených na výsledky na úrovni širšího rozvoje, například v oblasti správy věcí veřejných nebo infrastruktury. Prostřednictvím odvětvové nebo obecné rozpočtové podpory. Přidanou hodnotou rozpočtové podpory je to, že s využíváním systémů partnerské země se zároveň upevňuje její administrativní kapacita namísto toho, aby se vytvářely souběžné kanály poskytování veřejných služeb, jako by tomu mohlo být v případě jiných forem pomoci. Od zlepšení administrativní kapacity se očekávají konkrétní výsledky: vyřešení problematických bodů, změna struktury pobídek, zlepšení sledování výkonu, úprava rozdělování zdrojů atd.

Kromě toho opatření rozpočtové podpory vždy zahrnují činnost technické spolupráce, jejímž přímým cílem je upevnění veřejné správy konkrétních služeb řídicích správu veřejných financí. V mnoha případech je částka přidělená na budování kapacit nedílnou součástí celkové operace projektové/programové/rozpočtové podpory: například školení v údržbě silnic v rámci programu infrastruktury, podpora kapacity místní správy v rámci programu decentralizace, budování kapacit v úřadu hlavního auditora při poskytování obecné rozpočtové podpory.

Kromě toho v rámci diskuse o účinnosti pomoci se dostává do popředí a přitahuje pozornost otázka, jak lépe podporovat rozvoj kapacity. Komise nyní mění způsob navrhování a realizace své technické spolupráce, jež obvykle doprovází rozvojové programy. Podpůrná strategie pro reformu technické spolupráce a oddělení realizace projektů pro zahraniční podporu Evropské komise¹⁽⁷⁴⁾, kterou vypracoval v červenci 2008 úřad EuropeAid, je zaměřená na poskytování kvalitní technické spolupráce podporující rozvoj místních a státních kapacit, jenž vychází z žádosti partnerů a soustředí se na udržitelné výsledky.

*
* *

Otázka č. 87, kterou pokládá Anne E. Jensen (H-0785/08)**Předmět: Situace spojená s rezignací členů Komise**

U členů Komise se stále více projevují sklony rezignovat před koncem funkčního období. K tomu došlo v případě pana komisaře Kyprianoua, pana komisaře Frattiniho a nynějšího komisaře Mandelsona. To nemůže být pro kontinuitu činnosti Komise uspokojivé.

Může Komise poskytnout informace o podmínkách důchodů, ukončení služby atd. členů Komise, kteří ze své pozice odcházejí dříve? Lišily by se v případě, že by své funkční období dokončili?

⁽⁷⁴⁾ ¹ http://www.cc.cec/dgintranet/europeaid/activities/adm/documents/backbone_strategy_on_tc-pius_final.pdf.

Odpověď

Určitý stupeň fluktuace není v případě politické organizace, jako je Komise, neobvyklý. Komise se vždy snaží minimalizovat narušení způsobené takovými změnami v činnosti kolegia. Nahrazování komisařů se řídí článkem 215 Smlouvy o ES. Rovněž se na ně vztahuje rámcová dohoda o vztazích mezi Evropským parlamentem a Komisí.

Co se týče důchodů, přechodných příspěvků a dalších nároků, práva členů Komise, kteří svou pozici opustí dříve, se neliší od těch, jaká by měli v případě, že by své funkční období dokončili.

Každý komisař má nárok na přechodný příspěvek v období tří let, rodinné přídatky, důchod počínaje dosažením věku 65 let, pozůstalostní důchod, uhrazení výdajů na znovusídlení, cestovních výdajů, výdajů na přestěhování po odchodu z úřadu.

Bývalí komisaři, kteří opouštějí úřad před dosažením věku 63 let, mají nadále právo na pojištění v rámci Společného systému zdravotního a nemocenského pojištění pod podmínkou, že nemají výdělečné zaměstnání a nemohou být pojištěni v rámci státního systému zdravotního a nemocenského pojištění. Komisaři, již rezignují před koncem funkčního období, by tudíž v běžném případě neměli právo na pojištění v rámci Společného systému zdravotního a nemocenského pojištění.

*
* *

Otázka č. 88, kterou pokládá Athanasios Pafilis (H-0787/08)

Předmět: Řeční právníci předvolaní k výslechu

V nedávné době byla na žádost francouzských orgánů předvolána před athénskému vyšetřujícího soudce řada řeckých právníků, jejichž navštívenky byly nalezeny u údajných členů kurdské strany PKK, kteří byli náhodně zatčeni ve Francii. Athénská advokátní komora a další nesmírně vlivné orgány toto nepřijatelné a bezprecedentní opatření, jehož cílem je v podstatě učinit z právníků odpovědných za obhajobu obviněných osob pomahače obžaloby a protimilitantní informátory či dokonce osoby podezřelé z „terorismu“, otevřeně odsoudily.

Domnívá se Komise, že se zde respektuje svoboda právníků provozovat svou práci a zásada služebního tajemství? Má v úmyslu přestat užívat „černou listinu“ teroristických organizací a „protiteroristické“ právní předpisy s ní spojené, jež ve skutečnosti závažným způsobem podřívají základní demokratické svobody?

Odpověď

Komise je velmi oddána boji proti terorismu.

Obrana před terorismem musí jít ruku v ruce s dodržováním lidských práv, včetně práva na obhajobu a právní pomoc. Svoboda právníků provozovat svou práci a zásada služebního tajemství musí být plně respektovány.

Pokud jde o tak zvané černé listiny, Komise konstatuje, že společný postoj 2002/402/SZBP týkající se hnutí Al-Kajdá a Taliban a společný postoj 2001/931/SZBP týkající se teroristických skupin a subjektů byly schváleny za uplatnění usnesení Rady bezpečnosti Organizace spojených národů, která jsou pro členské státy závazná v souladu s článkem 25 Charty OSN.

Související „protiteroristické“ právní předpisy jsou spojeny se zmrazením aktiv (nařízení (ES) č. 881/2002 a 2580/2001) a jsou předmětem rozsudku Evropského soudního dvora ze 3. září. Komise na závěr konstatuje, že Evropský soudní dvůr shledal, že je nezbytné určitým způsobem zdokonalit proces jmenování, avšak že neexistují důvody pro to, aby se usuzovalo, že zmrazení aktiv by bylo v případě provedení takového zdokonalení nezákonné.

*
* *

Otázka č. 89, kterou pokládá Laima Liucija Andrikiene (H-0793/08)

Předmět: Priority EU spojené s konferencí dárců pro Gruzii

Čeho Komise plánuje dosáhnout na konferenci dárců pro Gruzii, jež se bude konat dne 22. října 2008 v Bruselu? S jakým vkladem EU do rekonstrukce a obnovy Gruzie počítá? Jaké jsou priority EU a jak je EU

plánuje realizovat? Jaké funkce bude mít dle předpokladů Komise v rámci koordinace a realizace mezinárodní finanční podpory obnovy a rekonstrukce Gruzie?

Odpověď

Dle pověření mimořádné Evropské rady ze dne 1. září 2008 a Rady v zasedání pro obecné záležitosti a vnější vztahy ze dne 15. září 2008, je Komise aktivní v přispívání k poskytování podpory Gruzii. V souladu s tím Komise připravuje balíček pro hospodářskou obnovu a stabilizaci a pořádá ve spolupráci se Světovou bankou dne 22. října 2008 v Bruselu konferenci mezinárodních dárců pro Gruzii. K účasti na této konferenci byly vyzvány členské státy EU, ústřední mezinárodní dárci, mezinárodní finanční instituce, ale i mezinárodní agentury a agentury Organizace spojených národů (OSN). Jejím cílem bude shromáždit závazky dárců pomoci Gruzii s řešením zásadních problémů, s nimiž se potýká po konfliktu ze srpna 2008.

Po konferenci Komise předloží balíček podpory ve výši až 500 milionů EUR na období 2008–2010. Tento balíček potvrzuje závazek EU zabývat se potřebami vyplývajícími ze situace po konfliktu.

Komise vymezila priority a zabývá se stanovením projektů, v souladu se Zprávou Světové banky a OSN o společném posouzení potřeb a okamžitou výzvou (tzv. Flash Appeal) OSN (která je vlastně součástí Společného posouzení potřeb). Prioritní oblasti podpory Komise jsou spojeny s nejnaléhavějšími potřebami jako přesídlení vnitřně vysídlených osob; obnova a hospodářská obnova; makrofinanční stabilizace; a podpora infrastruktury. Následně se Komise obrátí na gruzínskou vládu a mezinárodní organizace dárců a projedná s nimi jejich plány a zkoordinuje se s nimi. Tato konference bude také příležitostí, zvážit jednotlivé plány a programy všech dárců, které se pak stanou základem budoucí setrvalé spolupráce Komise s těmito dárci.

*

* *